CEZARINA ADAMESCU

RÂS ÎN FLĂCĂRI

Editura SINTEZE

CEZARINA ADAMESCU

RÂS ÎN FLĂCĂRI

Fabule, parodii, rondeluri, catrene, epigrame, sonete

Editura SINTEZE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ADAMESCU, CEZARINA
Râs în flăcări: fabule, parodii, rondeluri, catrene, epigrame, sonete / Cezarina Adamescu – Galați: Sinteze, 2011
ISBN 978-606-585-023-1

821.135.1-17

MOTTO:

„Mă mir de steauă
miră-se de mine
că stă fără folos
să mă-nlumine”

- *Cezar Ivănescu* -

APROPO DE FABULE

Vaci cu lapte, capre, boi,
Ce au oamenii cu voi?
Pentru ce vă pun în seamă
Fără remuşcări sau teamă
O mulțime de defecte
Tocmai cele mai perfecte
Din ființele create?

Nu cumva chiar lor li-s date
Proastele moravuri puse
Animalelor supuse?
Mai degrabă, mai cu spor
Văd ei paiul subțior
La un frate, la vecin,
Decât bârna-n ochiul lor.
Ba produc ades stupoare
Pete căutând în soare.
Se grăbesc cătând morala
Dar li-e sufletul ca smoala.

Cară-n cârca lui greoaie
Animalul, de se-ndoaie
Mari păcate, fără nume
De se duce vorba-n lume.
Şi trag clopote cu sârg
Ajungând de râs în târg.

-Nu mai ponegri, fârtate,
Fiarele nevinovate,
Puii de năpârci sau lei,

Târâtoare, fluturi, zmei,
C-au venit c-un rost anume
Vietățile pe lume,
Nu pentru prilej de glume…
Nu cumva profiți mata
Că jivinele-n pădure
Nu pot replica să-ți dea
Și-s capabile să-ndure
De la om surghiun şi chin,
Violență şi venin,
Crimă chiar de sunt mai mici,
Cum ar fi : bondari, furnici,
Musculițe şi țânțari,
Ba şi mândri armăsari
Care, dacă nu-s dresați
Musai trebuie legați?

Cum i-ar sta-n bătăi de puşcă
Unui om vârât în cuşcă,
Toată viața să-şi petreacă
Fără alt nimic să facă?
Ia mata, te rog aminte,
Animalele sunt sfinte.
Chiar de nu le îndrăgeşti
Și le-atribui vini lumeşti,
Eu îți vând acum un pont:
Să respecți şi să ții cont
Cum ai ține de-o poruncă:
Nu-ți mai bate joc de muncă.

Drept morală, vreau să spun:
Orice animal străbun
Decât omu-i mult mai bun...

FABULA DE PE COCLAURI

Boul bun, blajin din fire
Şi capabil de iubire
Se plângea unei vecine
Cum că nu mai are cine
A-l urma şi-a-l moşteni,
Dacă ceasu-i va sosi.

-Nici nu îmi mijea mustața
Şi-am făcut, țățico-n viață
O mulțime de viței
Voinicuți şi frumuşei.
Şi-au crescut lângă ogradă
Pe imaş sau în cireadă,
De la vacile neveste
Şi vițelele cu zestre
Ce pe toate le-am hrănit(...)
Dar nici unul reuşit
N-a ieşit, să-mi fie mie
Deopotrivă-n bărbăție,
Să-mi aducă strănepoți
De prăsilă, straşnici soți,
Junelor de azi şi mâine
Să procure fân şi pâine
Ca să-mi facă grajdul plin
-Mai grăi boul blajin.-

-Nu fii nene supărat
Că aşa s-a întâmplat.
E adevărat ce spui,
Dar cum poți să te opui?
Fără fân în baniță

Să pui gard la graniță,
Ca vițeii de pe-aici,
Să nu plece venetici,
Teleleu, prin țări străine
Și să uite și de cine
I-a păscut și i-a crescut
Când erau doar boț de lut?
-Stau vițeii pe la porți
Și-și așteaptă alte sorți.
Porți frumoase, noi, sculptate,
Așteptând pe nemâncate
O minune, un mister
Să le cadă fân din cer,
Sau măcar vreo două boabe
De pe urma unor roabe
Pline ochi cu spice-n flori,
Numai pentru muncitori.

Nu mai au nici mintea trează,
Stau degeaba și visează,
Precum vrabia mălaiul
Și-și petrec aiurea traiul.
Dar în sat, la plug și sapă
N-au nici după ce bea apă.
Înapoi nu vor să vină.
Păi e bine-așa, vecină?
N-aș pleca de-aici nici mort,
Însă nu pot să suport
Să aștept de la cei mici
Vreo tocană de urzici.

Stau la rând la pașaport
Mai să-i dea și popii ort

Vacile și boii toți
Ca să plece la nepoți.
Fiindcă am uitat să spun
La momentul oportun,
Că discuția se-aprinse
La un rând de acte, doară
Vor pleca și ei „afară”.

Iar Morala, numai una,
Vine iute ca furtuna:
Nu te-ncununezi cu lauri,
Dacă umbli pe coclauri!

BAROSUL ȘI CIOCANUL

Mai an,
Un baros (cam gros)
Se plângea unui ciocan
Fin și subțire :
-M-am săturat
Să bat piroanele-n cap.
Cu cât bat mai vârtos,
Cu-atât mai bătute-s în cap,
Fără folos.
Și-apoi sunt cam gras,
Și-mi ies scântei roșii pe nas.

-Eu, zise ciocănașul,
Bat câte-un cuișor în perete
De atârnat un tablou, o aplică,
Mai bat pioneze și ținte
Pe care le țin bine minte.

-Nu se compară. Tu ai treabă uşoară.
Dar eu, ca un salahor
Pot să şi mor
Ca ieri, când o coadă de topor,
A ţâşnit
Şi pe stăpân l-a nimerit.
Omul a făcut-o aşchii subţiri
Şi-a împărţit-o la musafiri.
În van sunt baros barosan,
Dacă stăpânii, complice,
M-ar face-ntr-o clipă, arşice.

-N-am ce zice, ai soartă amară,
Dar nici a mea nu-i bună din cale afară,
Căci am o stăpână tehuie,
Care toată ziua bate la cuie
Că mi-a făcut şi mie cucuie.

Baros ori ciocan, eşti lovit
Şi loveşti,
Uneori chiar pe cine iubeşti!

CUMĂTRA POFTICIOASĂ

N-are cum să se disculpe
Dumneaei, cumătra vulpe.
-Am s-o prind cu un juvăţ
Pielea să-i atârn pe băţ,
Când dă iama prin poiată,
Fiindcă nu e prima dată,
Zise-n pripă gospodarul
Şi-şi vărsă în barbă-amarul.

Vulpea şmecheră şi hoaţă
A furat doi pui de raţă,
Pe curcan l-a ologit
Şi sătulă, a fugit.
-Uite, pun chiar mâna-n foc
Că-i găsesc – de ac – cojoc –
Şi-o capcană am să-i pun
Unde-i locul cel mai bun.

-Fiindcă nu-s aşa neroadă
Sare ai să-mi pui pe coadă!
Râse cumetriţa tare.
Să vedem care pe care.

Vulpea, foarte vigilentă,
Umblă noaptea, mai prudentă,
Răbdătoare şi atentă.
Pentru ea ar fi un chin
Să rămână ca…Martin.

Coada este fala ei
Tare-i mândră dumneaei.
N-ar vrea să-şi găsească naş
Şi s-ajungă guleraş !
Nici manton ca un zorzon
Ori blăniţă de maşnon!

Ea visează mult să fie
O vulpiţă argintie,
De-aia blana şi-o vopseşte
Şi de oameni se fereşte.
Ba şi jură câteodată
Să nu calce prin poiată.
Mult mai bine-n larg de câmp
Prinde iepuraşul tâmp

Şi pe loc îl jumuleşte
Iar apoi pofteşte peşte!
L-a convins chiar pe Martin,
L-a momit c-un kil de vin
Ca să-şi vâre-n baltă coada
De-a rămas numai cu noada!

COȚOFANA ŞTEFANA

O coțofană cam hoață
Se-ntorcea într-o zi de la piață.
Chipurile, plecase să târguiască merinde
Să mai vadă cine cumpără şi cine vinde…

Întâlni în drum un cuc supărat
Că i se stricase cavalul de-atâta cântat
Şi mergea la meşter să-l dreagă
Să nu mai scoată aceeaşi notă beteagă.

-Ei, vecine, strigă Fana cam de sus,
Nu cumva ai uitat în ce cuib
Ouăle-ai pus,
De te văd atât de neliniştit
Şi te-ntreb, nu cumva ai greşit?
Mi-a şoptit mie, ieri, un vecin
Că a găsit în cuib un om cam străin…
-Ia mai lasă-mă, soro moțată în pace!…
Dacă mi-s puii printre străini,
Ce-are-a face?
Au mâncare, pătuț şi alți pui să se joace.
Iar eu pot ceasornic să fiu, unor dobitoace.

Dar dumneata, câte mărgele şi câți cercei
Ai furat? - întrebă cucul ofensat.

La această dojană, într-adevăr,
Coțofana s-a-nroşit ca un măr
Şi se grăbi cale-ntoarsă spre casă
La puişorii ei, dragii de coțofănei.
Să le ducă inele, cercei,
Plus câțiva gândăcei zglobii de-ale gurii,
Căci seara mergeau la Balul Pădurii.
Şi împodobindu-i, la gât, la urechi,
Spera pentru ei, să găsească perechi.

Ce seară, ce muzici, ce bal !

Un cocoş a cântat la țambal,
O decoltată de barză
L-a confundat pe curcan cu o varză
Şi-a dat să-l ciugulească de nări....
Şi alte năstruşnice întâmplări
De li s-a dus vestea peste mări şi țări.

Pe urmă curcanul meu, vai,
S-a-nțepat într-o mie de scai
De la Domnul Arici, care poposise pe-aici
Dar era cam răcit
A strănutat şi s-a pus pe tuşit
Până pădurea toată s-a molipsit
Şi-a răcit.

Şi-n pripă, s-au pomenit cu o gripă
Gripă-aviară,
De n-au mai ieşit pe afară
Şi-a trebuit să stea vreo trei luni
În bârloguri şi vizuini
Înfăşurați ca nişte beduini.

Spre martie, când s-a-mprimăvărat,
Au pornit cu toții, din nou la plimbat,
Colindând pădurea în lung şi în lat
Din zori până pe-nserat.
Asta-i tot ce-am aflat.

Morala-i confuză,
Cu transparență de val de meduză:
Că grija altuia de o ai
Adio linişte pe propriul plai.

ŞOARECELE CĂRTURAR

Un şoarece care locuia
Într-o bibliotecă (unde altundeva?)
Socoti că-i mai bine să se facă
Învățat sau cărturar.
Îşi procură un dicționar
Şi se puse pe treabă, fără grabă.
Roase câteva cuvinte
(să le țină minte)
Că nu mai puteai citi nici înapoi,
Nici înainte.

Dar şoricelul nu se mulțumi să citească
Pe apucate,
Ci râvnea să meargă la Universitate.
Şi nu la una obişnuită,
Ci de elită :
La universitatea pisicească,
De limbi străine
Avea dânsul pretenția
Să scrie şi să citească.

Voia să învețe toate
Învățăminte pisiceşti,
Ba şi pe cele câineşti :
Cum să miauni, să scheauni,
Să te speli pe lăbuțe
Şi alte lucruri drăguțe
Absolut necesare
Pentru diplomele universitare.

Nu-i trebui mai mult de un an
Până să roadă tom cu tom
Şi filă cu filă
Despre Mustăcilă şi Mârâilă.
Şi chiar despre pisicei şi cățeluşi
Inclusiv cei de pluş.
În sfârşit, când avu cunoştințe destule
Şi vru să le aplice neamului şoricesc
Constată că sunt nule
Nu se prea potrivesc.
Toți se feresc să imite
Animalele acestea ostile
Şi pentru el, nesuferite.

De ce? mă veți întreba.
În sfârşit, ați ghicit.
Fiindcă mai bine e să stai în banca ta
Sau în pielea ta.
Să nu te amesteci cu cei de alt rang
Pentru că nu ştii când : Zbang!
Te dai de gol
Şi-n loc să miauni sau scheauni,
Vei chițăi subțirel
Ca un biet şoricel
Speriat, fugărit,
În gaura de unde-ai ieşit…

MOTANUL DESCĂLȚAT

-Miorlau, miorlau,
Zbiera un motan
Cățărat pe burlan.
Ce mă fac eu, că n-am un leu
Să-mi cumpăr cizme
Precum vărul meu,
Motanul cel încălțat?
Să mă duc la cerşit, la furat,
Sau pur şi simplu la apucat
Mâța de coadă
Pentru ca şoriceii să nu mi-o roadă?

-Ba, vecine, îți spun negreşit,
Că-i mai bine să te-apuci de muncit.
Să laşi trândăveala
Şi să vezi că se duce
Şi sărăcia şi plictiseala,
Îl sfătui un măgar dintr-un grajd.

Nu să stai toată noaptea
În bar să pândeşti pisicuțe
Sau şoricuțe dansând…
Cu un trabuc între dinți
Cu mâțele-n gând şi visând,
Îi faci de ruşine
Pe bieții părinți ce te-au crescut
Nu pramatie, ci motan dolofan.
Te-au dat la şcoală
Să-ți fie viața uşoară.

La asemenea morală
Motanul cel descălțat

Zise cam încurcat :
-Ai dreptate, măi Urecheat,
M-am liniştit şi de mâine
Mă duc să caut un câine
Să mi-l fac tovarăş de muncă
În afaceri cu şoareci de buzunar.

Treaba şoricească
E să-i buzunărească
Pe cei cu stare, ca matale,
Pe cangurul pe care rar îl vei găsi
Fără ceva în buzunar!
Astfel mă pricopsesc
Şi voi fi rege
În neamul meu pisicesc.
E firesc, nu-i aşa,
Să devin şi eu, în fine, ceva?

BROSCUȚA ŞI BARZA

O barză
Înghițise o broască
Pe nemestecate
Şi-acum suferea
De aplecate.

-Văleu, văleu, mă doare burta,
Mi-e greu,
Clămpănea cu tupeu lacoma barză.

-Oac, oac, făcea-n burta ei
Broscuța prostuța.
Mi-a venit de hac

O duşmancă, o barză grăsancă.
A făcut : Clamp! Şi –apoi : Hap!
Şi eu nu ştiu să scap
Din această-nchisoare.
Cer ajutoare!…

Dar nimeni n-o auzea pe plaur
Fiind ocupaţi să caute
Vechiul tezaur
Din funduri de ape
Sau să se adape.

Până la urmă, un crevete, un rac,
Ciupi barza de burtă
Şi broscuţa ieşi ca din sac
Sărind drept în lac.
Drept mulţumire primi
Un ac de cravată
Pe care crevetele, cavaler
Îl purtă la rever.

Cât despre broscuţa
Verzulie şi grasă,
Ce-ţi pasă ce-a mai făcut?
Stai să te-ajut şi să-ţi spun :
A-nghiţit-o un tânăr lăstun
Venit din întâmplare
Tocmai din Delta cea mare.
Ce ghinion, ce-ntâmplare absurdă!
Nici o babă surdă
N-ar catadicsi
A o povesti!…

O ŞOPÂRLĂ ŞI-UN PĂIANJEN

Nu mai vrea nici să-l împuşte
Gândăcei, ţânţari şi muşte,
Care – spune orişicui,
Nu-s de nasul dumnealui.

El declară neîncetat
Că e domn emancipat,
Numai bun de însurat
Căci se trage, nu mă mir,
Dintr-o spiţă de vampir
Şi ar vrea să-şi ia nevastă
O crăiasă de-mpărat.

Tocmai când mergea spre gârlă
Vine-n iarbă o şopârlă
Târâtoare şi verzuie
Iute, de ziceai că nu e!
Furişându-se prin rouă
Să mai prind-o gâză-două.
-Nu mai cred nici vreun căluţ,
Nici vreun descendent de struţ.
Nu aş vrea să fiu nici mort
Şarpe Boa, de import,
Fiindcă sunt acelaşi gen
Cu un şarpe indigen.

MORALA: *N-o să ieşi în evidenţă*
Cu albastră descendenţă
Ci doar fapte de iubire
Te conduc la preamărire…

UN CURCAN FĂRĂ MĂRGELE

Un curcan
Nervos e-n van
Şi mă vâră în belele
Mă pârăşte c-am furat
Spre-noptat
Tot şiragul de mărgele.

Ieri se lăuda cu ele
Şi era tare fălos.
Însă astăzi, ce folos?
A văzut că nu le are
De-aia face zarvă mare.

-Măi curcane, curcănele,
Ce să fac, mă rog, cu ele,
Căci eu sunt băiat, nu port
Decât un tricou şi şort!
Niciodată n-o să-mi pese
De aşa podoabe-alese.
Coțofana ştiu că fură
Ce-i lucios şi-i cade-n gură,
Și-apoi fuge, dragii mei,
La ai ei coțofănei.
Pupăza din tei, că ea,
Să se-mpodobească-ar vrea!
Ia întreabă curcile,
N-au văzut năpârcile
Că dau iama la mărgele
Să se laude cu ele?
Ştiu că şerpii, dragii mei
Poartă chiar şi clopoței.

Unii, dacă sunt mai mari,
Şi-au luat şi ochelari.
Însă eu, măi Aurele,
Nu am ce să fac cu ele.
Caută-le sănătos
Şi nu fii aşa țâfnos!

UN PALAT ŞI UN PĂTRAT

Unul are-un pălățel
Celălalt un pătrățel.
Din palat în alt palat
El colindă-n lung şi-n lat.

Cel ce stă într-un pătrat
Se apucă de „lătrat”;
Că palatu-i prea pătrat
Ba-i prea lung şi ba-i prea lat.

Ba-i umbreşte lui pătratul
Şi-l înghite-anonimatul.
Şi atâta s-au certat
Dar nici unul n-a cedat.
Cel cu ditamai palatul
Îi fură-ntr-o zi pătratul
Aşezându-şi – dintr-o mie –
Încă unu-n temelie…

Stai, îți spun că nu e rău
Nene, în pătratul tău.
De te bați ca un mişel
Vei rămâne fără el.

CĂCIULA

O căciulă se căciulea
Şi povestea oricui o asculta
Cică, ar fi venetică,
Adică n-ar fi din părțile noastre
Şi până atunci şezuse
Doar pe capete suspuse dar proaste.
Ba seci, ba reci,
Ba rotunde şi chele,
Ba numai os, numai piele,
Ce vor fi mai târziu oale şi ulcele.
Ori unsuroase, lățoase.
Altele, de-a dreptul, buboase.
Unele rase, tip zero,
Altele cu tunsură à la Cicero.

Aşa se plângea căciula
Aducând stăpânilor hula
Şi nemulțumită de toate
Capetele împrumutate,
Pe unde colindase, din case în case,
Şi care o purtaseră cu bunăvoință
De se credea doldora de ştiință.

Ori, se ştie, fie căciulă, ori pălărie,
Împodobind un cap
(fie el şi cu handicap)
Capătă valoare prin cel ce o poartă
Cu prestanță şi cu o notă de eleganță,
Împodobeşte ținuta.
Dar ea, încrezuta şi prefăcuta,
Socotea nedemne

Capetele acoperite de dânsa.
Socotea că numai capete de prinți
Şi de regi
Ar fi vrednice de acoperit
Şi de protejat de la-nghețat.
Mă-nțelegi?

Ce-i căciula fără cap,
Nici manşon şi nici ciorap,
Nici bundiță, nici altiță.

Pân' la urmă, dragii mei,
A ajuns, vă spun, ingrata,
De pe creştetul lui tata
Un biet cuib de şoricei
Ce i-au ros
Şi pe față şi pe dos
Blana moale, călduroasă,
De vreo două ori întoarsă.

S-a trezit atunci căciula
-Biet obiect fără noroc-
Blestemând cumplita soartă
Ca o coajă de sfaroc!

Dacă nu te mulțumeşti cu ce eşti,
Şi pe cine îl slujeşti,
Bine-i să te străduieşti
Să te perfecționezi,
În loc să visezi
Că locuieşti în palate
Pe creştete încoronate.
N-am dreptate?

FĂRĂ DE PATĂ

Un burete
Burtos şi cam spongios
(adică trăia pe sponci),
Se lăuda, în fine,
Că el, nu are nici un os
Şi de aceea-i rotund şi frumos
Şi spală bine
Curățind cu spume
Orice murdărie anume.
Nu scapă de porii lui
Nici un pui de microb,
Îi face zob,
Îi freacă şi-i şterge,
Cu multă apă, se-nțelege.

La baie, în bucătărie,
În bufet, după buget,
Căci detergenții cei nemiloşi
Dau jos grăsimile, fioroşi,
De rămâne faianța curată-curată,
De fiecare dată.

Dar el, principalul erou
Le striga tuturor în argou :
-Fârtaților anoşti,
Fără mine sunteți nişte proşti!
Căci, cu ce-ar mai freca
Gospodina Irina
Toată mizeria. Doar cu peria?
Doar cu mătura şi aspiratorul
Nu ştergi covorul.

Până nu trec eu
Cu obrazul îmbibat
În detergent parfumat,
El nu iese la curățat.

-Bine, zise aspiratorul,
Ai onorul.
Dar şi fără noi
Munca ar fi fără ostoi.

Când gâlceava era în toi
Se opri apa la robinete
Căci instalațiile erau defecte.
Şi bietul burete,
Pomădat şi uscat,
Fu aruncat la coş
Ca un moş de care te-mpiedici prin casă,
Şi de bătrânețile lui nu-ți mai pasă.

Ce dacă te slujise cu credință
Şi stăruință,
Se spetise şi muncise
Ca întreaga casă
Să fie arătoasă?
Nu mai era acum de trebuință,
Gospodina având altă preferință,
Şi anume o perie fină
Dăruită de o vecină.

Poftim răsplată pentru cel ce se lăuda
Că-i fără de pată!…

DE-ALE MÂȚELOR

-Dacă faci bot,
Îți iese limba de-un cot,
Îi zise Miței Cotoiul,
Rotindu-şi codoiul
Cât toate zilele de gros.

-Te rog frumos, fii politicos.
Mieună Mița, cu glas lenevos.
În primul rând eu am botic
Nu bot ca un caşalot.
Mi-am petrecut tinerețea
La Jupân Musteței.
Am o soră, blândă ca o auroră, Musețica
Mai am doi nepoței,
Musea şi Musețel.
Pe Musea o-neacă tusea
Dar Musețel e zburdalnic ca un mieluşel.
Dar mai bine, uită-te la tine!
Ai lăsat coada-n jos şi nu mai eşti fioros.
Nici să scuipi nu mai ştii
Aşa că nu mai ai cu ce să-i sperii
Pe copii
Și nici cum a te făli.

-Că nu mai scuip, este drept,
Fiindcă m-am făcut înțelept.
Nici coada țanțoşă n-o mai țin
Căci mă abțin.
În rest, sunt modest,
Și nu manifest nici un fel de agresivitate.
De gheare, ce să mai spun,
Mă opun să le folosească vreun mâț,
Pe un biet de nagâț.

În plus, gheruțele încovoiate
Nu se mai poartă
De-un veac şi jumătate.
Pernuțele, da, sunt bune de tors,
La stors şi la mors (adică la morse)
Fiindcă nu provoacă entorse.

Când să scrii linie-punct-liniuță
Apare din senin o gheruță
Şi zgârie, sfârâie, hârâie,
Până încep cățeii să mârâie.

-M-am lămurit, zise Mița
Cu glasul spăsit.
Dar cum te descurci
Când ai de-a face
Cu alte dobitoace?

RONDELURI PARODICE

RONDELUL BURLĂCIEI

Amicii mă invidiază
Că reuşesc să mă menţin
Cu inima şi mintea trează
Că nu oftez şi nu suspin

Când blonde, brune, mândre graţii
Aleargă-n cale, dându-mi ghes
Se-ntrec în zeci de acrobaţii
Doar-doar le-oi deveni ales.

Mă-mprejmuiesc ca nişte iele
Şi nici o clipă nu-mi dau pace
Dar nu ştiu însă cum se face
Că dau tot timpul de belele.

Şi-amicii mă invidiază.

RONDELUL SINDICALISTULUI

Sunt gata să mă-nscriu în sindicat
Că doar aşa eu înţeleg progresul
Să-mi apere un lider interesul
Şomer să fiu că m-am asigurat.

Am priceput îndată înţelesul
Şi drept să spun enorm m-am bucurat.
Sunt gata să mă-nscriu în sindicat

Că doar aşa eu înţeleg progresul.
Ce dar frumos şi binecuvântat!
Îmi voi învinge-angoasele şi stresul,
Căci îmi cunosc prea bine interesul.
Ce dacă ieri de muncă m-am lăsat?

Sunt gata să mă-nscriu în sindicat.

RONDELUL FOSTULUI ACTIVIST

La o plenară sau la conferinţă
În fiecare zi picam plocon
Expuneri raportând la unison
Aveam un bun sistem de referinţă.

Lui Marx şi Engels demnul epigon
Le dăruiam întreaga mea fiinţă,
La o plenară sau la conferinţă
În fiecare zi picam plocon.

Mi-e dor, tovarăşi dragi, de o şedinţă,
Să prezidez şi astăzi de bon ton
Luând cuvântul ca-ntr-un sfânt amvon
Chiar dacă nu mai e cu trebuinţă

La o plenară sau la conferinţă…

RONDELUL FRONTISTULUI

Cine azi mai ține cont
Că ai datorii la stat,
Că n-ai nici un orizont,
Nimeni nu te-a întrebat…
Te-ai înscris degrabă-n Front
Dreptul primului intrat.
Cine azi mai ține cont
Că ai datorii la stat?

Sper că nu-ți aduc afront
Dar de-atunci te-ai „aranjat”,
Nici nu te mai culci în pat
Ci adormi direct în front…

Cine azi mai ține cont?

RONDELUL ALEGĂTORULUI TIMID

Aş vrea să mă înscriu într-un partid
Dar nu mă hotărăsc deloc în care
Căci cele-nfiripate n-au, se pare,
Nevoie de un individ timid.

În visul meu secret de înălțare
Mi-am pus demult ideile la zid
Aş vrea să mă înscriu într-un partid
Dar nu mă hotărăsc deloc în care.

Să nu mai fiu nicicând un oarecare
Un ins aproape şters şi insipid

În cuget mi se naşte-un gând perfid
Să mă aleg eu singur la votare

Deci nu mă mai înscriu într-un partid.

RONDELUL POLITICIENILOR DE PROFESIE

S-au îmbrăcat în haine noi
De lupi şi miei, acum bărbații,
Şi se-nțeleg perfect, ca frații
Luând alură de eroi.

Şi cei ce-au înălțat ovații
Ipocriziei celor doi
S-au îmbrăcat în straie noi
De lupi şi miei acum bărbații.

Care de care ca-ntr-un roi
Vor înălța din nou ovații
Plătind înalte cotizații
Şi-aici şi-n viața de apoi.

Dar îmbrăcați în straie noi…

STAREA DE CÂNDVA...
buchețel de rondeluri (duble) în coriamb

OCHIUL DIN INIMĂ

Până apun
har dăruiesc în efluvii
stau şi adun
stelele-n palmă când nu vii ;
zori în cenuşi
zile şi nopți insipide
bat pe la uşi
nimeni nu vine-a-mi deschide…

Pâlpâie sori
flăcări mi-nvăluie gândul
miez de ninsori
mugur de jar mi-e cuvântul.
Stau şi adun
stelele-n palmă când nu vii
până apun
har dăruiesc în efluvii.

Beau din abis
fiindcă mi-e sete de Tine,
visul promis
l-am dezgropat din ruine.
Nu mai disting
în depărtare vezuvii
singură ning
har dăruind în efluvii.
Stau şi adun
stelele-n palmă când nu vii…

ATÂT DE APROAPE

În depărtări
peste oglinda de ape
umbre pe zări
soare atât cât încape.
Cum lunecai
tot prin ungherele serii
frâie de cai
nestăpânite vederii.

Cine-a trecut
azi prin privirile mele?
Sânge durut.
Aşchii – puzderii de stele -
Zile se scurg
parcă sunt pulberi pe pleoape,
înspre amurg
dintr-un atât de aproape.

Spre depărtări
peste oglinda de ape
ai aruncat
pod peste apele lumii,
negrul păcat
din rădăcinile humii.
Umbre pe zări
soare – atât cât încape
în depărtări
peste oglinda de ape…

INIMA – STEA PRĂBUŞITĂ

Inima mea
stea prăbuşită-n fântână.
Vino de bea
apa cu miros de zână.
Limpedea stea
ca o aprinsă ninsoare
muguri dădea
floare de miere şi sare.

Tare n-aş vrea
să risipesc în vâltoare
inima mea
clopot cu limbă de soare…
Vino de bea
apa cu miros de zână;
Inima mea
stea cuibărind în fântână…

Mută-te-n ea
cum te-ai muta într-o casă
albă de nea
unde pereții se lasă;
Zid fără porți
unde e luna stăpână,
trasă la sorți
când dimineața se-ngână.
Vino de bea
apa cu miros de zână…

ORB DE TINE

Doamne, am fost orb,
orb sunt şi astăzi de Tine.
Smulsă de-un corb
inima-mi stă sub ruine,
doruri îngân
sunt ca un flutur sub lupă.
Asfel rămân
până în clipa de după…

Stea în apus
cum îi mai mugură sânii!
Doru-i sedus
numai cu iedera zânii.
Smulsă de-un corb
inima-mi stă sub ruine;
Doamne-am fost orb
orb sunt şi astăzi de Tine…

Muguri la sân
câți răsărit-au devreme
nu pot s-amân
până şi aura-mi geme.
Vreme trecu.
Vreau să mai cred că e bine.
Grijă să nu
fie căzută din mine,
smulsă de-un corb
inima-mi stă sub ruine…

AŞCHII DE STELE

Fără răgaz
apele-n noi se revarsă
țipă-n extaz
lemnul de ciutură arsă;
apele vii
fierb în viscerele lumii
până-n tării
azi de zburat parcă nu mi-i…

Ca pe un pod
treci pe sub genele mele
prind în năvod
umbre cu aşchii de stele.
Țipă-n extaz
lemnul de ciutură arsă;
fără răgaz
apele-n noi se revarsă.

Ce-ar trebui,
cu-adevărat să se-ntâmple?
Să ne legăm
inimi şi tâmple de tâmple?
Ne amintim
doar de cuvinte postume
şi jinduim
altă ființă, alt nume.
Până-n tării
azi de zburat parcă nu mi-i…

PE NISIP – O METOPĂ

Scriu în genunchi
singură-n vechea Ithacă.
Gânduri - mănunchi
să le sădesc nu ştiu dacă;
Am obosit
să mai aştept, Penelopă.
Pentru iubit
scriu pe nisip o metopă.

Marea-i de foc
până la mal cu sargasse,
singurul loc
spart e de țărmuri stâncoase.
Am obosit
să mai aştept, Penelopă;
pentru iubit
scriu pe nisip o metopă…

Stau deseori
nu pridedesc să mă mir ce
soi de licori
fierbe-n urcior nimfa Circe,
ademenind
dulcele cânt pe Ulise.
Cuiburi de jind
în aşteptarea-mi săracă,
scriu în genunchi
singură-n vechea Ithacă…

SEARA, CORĂBII DE CEAȚĂ

Cos deseori
pânze din vele de doruri;
vin pețitori
daruri mi-aduc şi onoruri.
Stau şi privesc
seara corăbii de ceață
şi-mi amăgesc
ochiul albit de albeață.

Parcă zărind
ca o fantomă – o barcă,
iute pierind
noaptea-s vrăjită de-o Parcă.
Stau şi privesc
seara corăbii de ceață
şi-mi amăgesc
ochiul slăbit de albeață.

Sus pe catarg
stă timonierul de strajă
cată spre larg
nimfele pline de vrajă
printre cocori
prea năucită de doruri
cos deseori
pânze din vele de zboruri…

VIS FLĂMÂND

S-a înserat.
Ce vinovată-i tristețea!
Clopote bat.
Unde-a fugit tinerețea?
Gânduri ucid;
unde-s vigoarea, elanul?
Tot mai livid
bântuie Leviathanul…

Parcă plângând
mii de poeme zac rupte;
visul flămând
are privirile supte.
Gânduri ucid.
Unde-s vigoarea, elanul?
Tot mai lucid
bântuie Leviathanul!…

Pe negândit
bolta îmi cade-n spinare;
mi-am părăsit
aura neagră de soare.
Țipă-n arcan
anii pieduți prin lucarne
ca într-un han
duhul întârzie-n carne.
Tot mai livid
bântuie Leviathanul…

NOAPTE CU VISE AUGÚSTE

Larii căzând
zâna cea bună apare
pe-aripi de gând
înțelegând că doar har e.
Spune-mi măcar
când răsări-va din puste,
ca din cleştar
noaptea cu vise augúste?

Fructul menit
să te hrănească din fire
a putrezit
năpăstuit de iubire.
Spune-mi măcar
când răsări-va din puste,
ca din cleştar
noaptea cu vise augúste?

Mărşăluim
tainic precum pelerinii.
Dorul sublim
Ni-l potoli-vor blajinii.
Ne-om aminti
bunii cu fața întoarsă
doar regăsind
țărmuri de linişti amare
larii căzând
ziua iubirii apare…

TRUP ÎNVIIND

Mijloc de chin :
rugul ideii s-aprinde.
Câte un spin
naşte steluțe lucinde,
închipuind
învârtejiri de pleiade
suflet murind
eliberat e din Hade…

Nu pot să las
focul să-mi tulbure gândul.
Ani de pripas
s-au perindat cu de-a rândul.
Ce-a mai rămas?
Rugul ideii s-aprinde.
Câte un spin
printre steluțe lucinde.

Miez de cuvânt.
Ce fericire cerească!
Pulberi de vânt
ochiul silit să mijească.
După splendori
după steluța ce cade
cad meteori
învârtejiți de pleiade.
Trup înviind
eliberat e din Hade…

LUJERI DE LACRIMI

Tremur de vis
într-un potir de cuvinte
fibrele mi-s
lujeri de lacrime sfinte.
Scriu migălit
noaptea-n lumina cea lină
părul albit
mii de luceferi anină…

Port în cuvânt
fibră de viață fecundă
cu legământ
ape fierbinți mă inundă.
Scriu migălit
noaptea-n lumina cea lină
părul albit
mii le luceferi anină…

Râd gâtuit
nodul tristeții mă strânge
îndreptățit
vinul se schimbă în sânge.
De subsiori
clipele arse mă poartă
soare, mă dori,
cu răsuflarea-ți fierbinte,
fibrele mi-s
lujeri de lacrime sfinte…

VÂNTUIE MORI

Ceasul revers
mestecă timpul sagace
vântuie-n mers
mori de lumină şi tace.
Mărşăluind
taie secundele-n zbaturi
şi ticăind
spulberă unul din daturi..

Soarele orb
stă în pofida zăpezii;
câte vreun corb
muşcă din pulpa amiezii.
Mărşăluind
taie secundele-n zbaturi
şi ticăind
spulberă unul din daturi…

Vreme viind
numaidecât şi n-am cum să
uit de vreun jind
n-am apucat să mai pun să
tai câte-un vers
din tinerețea ascunsă.
Poate trişez
mă-ngândurez şi n-am pace.
Ceasul revers
mestecă timpul tenace…

TĂRÂM FĂRĂ UMBRE

Dor de senin
nu mai ascult passacaglii
pasărea spin
sparge cu ciocul vitralii.
Hălăduind
spre un tărâm fără umbre
ca nefiind
moartea să nu mă adumbre.

Parc-a fost ieri
singură-n propria nuntă
spre nicăieri
astăzi mai sunt doar o suntă.
Pasărea spin
sparge cu ciocul vitralii
dor de senin
nu mai ascult passacaglii…

Foştii fiind
ani peste ani se adună
spațiu de jind
singurătăți împreună.
Numai iubind
sunt pentru toate imună
neguri albind
calc peste ciob de vitralii
dor de senin
vreau să ascult passacaglii…

APĂ ÎN FLĂCĂRI

Sâmbure treaz
apa în flăcări fiindă
sparge zăgaz
sfarmă în țăndări oglindă.
Omule, hai,
ce n-am făcut a începe,
gura de rai
țipă de murge sirepe…

Ca un efeb
trece luceafărul seara
-n muget de cerb
parcă-mi ia foc subțioara.
Gura de rai
țipă de murge sirepe
pasăre, hai,
ce n-am făcut a începe…

Ca la un semn
azi s-a oprit sângerarea
simplu şi demn
mă împresoară pudoarea.
Nu vreau să-mi dai
pe veresie uitarea.
Inimă, stai!
Nu alerga printre stepe
gura de rai
țipă de murge sirepe…

MERG NICĂIERI…

Cum lunecai
trist prin ungherele mute
omule, vai,
ți-s mângâierile slute…
Merg nicăieri
mii de tăceri auzinde
caută-n ieri
prețul cu care mă vinde…

Cer cristalin
susură aerul serii
lujer de crin
am aruncat lăicerii
caută-n ieri
prețul cu care mă vinde
merg nicăieri
mii de tăceri auzinde…

Albii de râu
nu pridideșc să mai crească
trupul de stea
iz de sudoare albastră.
Ține-te-n frâu
vine iubirea cerească…
Iar ai trecut
azi prin privirile mele
ți-am refăcut
chipul din aşchii de stele…

RĂMÂNE-NE, DOAMNE…

Singuri venim
Doamne, ce singuri pe lume,
împovărați
numai de legi şi cutume.
Nu suntem frați
nu suntem rude de sânge
adevărați
suntem când doar unul plânge…

Ne urgisim
prinşi de o ură plenară
iar când murim
ştergem cumplita ocară.
Singuri venim
Doamne, ce singuri pe lume
împovărați
numai de legi şi cutume…

Ne amintim
doar de cuvinte postume
şi jinduim
altă ființă, alt nume.
Seara-i aici.
Vino, rămâne-ne, Doamne,
Cum să mai stăm?
A început să se-ntoamne.
Singuri plecăm,
Doamne, ce singuri din lume!…

FĂRĂ DE OASPEȚI - PETRECERI

Ca-ntr-un ocean
vreau să m-azvârl în Lumină.
Dulce Pean
tulbură apa virgină.
Raze din teci
soarele scoate în silă
printre culbeci
până şi roua-i ostilă.

Anii-s trecuți
repede ca şi uitarea.
Inimă, nu-ți
pierde din nou răsuflarea.
Printre culbeci
până şi roua-i ostilă
raze din teci
soarele-şi scoate în silă.

Câte s-au scurs
aniversări de rutină?
Pentru recurs
nimeni din noi n-are vină.
S-au risipit
fără de oaspeți petreceri;
de neiubit
nopțile reci mă întină.
Totu-i sfârşit
vreau să mă-nec în Lumină!

STRIG ÎN DEŞERT

Cine suí
în locul meu cărăruia?
Nu voi mai fi
nu voi lipsi nimănuia.
Dinspre lumesc
merg înspre țara promisă
de-am să găsesc
singura poartă închisă.

Cumpăt pierdut
voia pre voie să-ți fie
beau neînceput
dintr-un izvor apă vie.
N-am să găsesc
singura poartă închisă
dinspre lumesc
merg înspre țara promisă…

Haruri – belşug
câte mi-a dat Ziditorul,
arse-s pe rug
vreau în sfârşit să-mi iau zborul.
Singurul jind :
să mă afund cu nesațiu
aripi întind
m-am ridicat : Alleluia!
Cine va şti
de mi-am greşit cărăruia?

RAIUL DIN RAI

Lună-n declin
iarăşi mă simt singurată.
Murmură-mi din
cornul cel tainic de fată.
Raiul din rai
doar cu privirea-l mai cată,
o, Adonai!
rogu-te singura dată.

Adu-mi-l cald
adu-mi-l, adu-mi-l seara
ca un herald
fruntea să-i rezeme tiara.
O, Adonai!
Rogu-te singura dată
raiul din rai
doar cu privirea-l mai cată.

Murgule, hai,
îndepărtează-te iute
jar dacă n-ai
muşcă-ţi din carne şi du-te!
Stele să-mi smulgi
fie şi din rădăcină
flori de ciulin
cadă pe fruntea-nstelată
lună-n declin
iarăşi mă simt singurată…

DEMN DE ÎNALTUL

Celălalt fii,
pentru o clipă fii altul
printre cei vii
vrednic şi demn de Înaltul.
Să te goleşti
altul să-ncapă în tine
dacă-l iubeşti
altul clădind pe ruine.

Tot tu fiind
lasă pre altuia locul
ca înviind
să întreţină iar focul.
Să te goleşti
altul să-ncapă în tine
dacă-l iubeşti
altul clădind pe ruine.

Bobul de jar
care-a mocnit în cenuşă
pus pe altar
flacără dă jucăuşă.
Dacă priveşti
uită-te cu-altă privire.
Ca să învii
într-o clipită fă saltul
celălalt fii
vrednic şi demn de Înaltul…

GÂND OPRIT

Nu mă cunoşti?
eu sunt părelnica fostă.
Doar printre foşti
viața mea încă mai costă.
Neprihănit
gândul se-ntoarce în minte
parcă oprit
doar printre crude cuvinte…

Când obosesc
ce mai sudoare de stele!
Nădăjduiesc
să mi le prind drept inele.
Parcă oprit
doar printre crude cuvinte
neprihănit
gândul se-ntoarce în minte…

Ca un tavan
cer sfărâmat în furtună
iar ne-a fost dat
goi să rămânem sub lună.
Parcă golit
Ceru-i desprins din țâțână.
Cine-a găsit
de prin hrisoavele sfinte
fructul oprit
scumpele mele cuvinte?…

SCRIU PE SENIN

Scriu dinadins
cu sfiiciune de fată
nu vreau învins
să mă declar niciodată.
Cum să mă-nchin,
Domnului în adorare?
Scriu pe senin
scriu pe albastrul de zare.

Mistuie vânt
scapă din frâu neputința
doar în Cuvânt
vreau să-mi mai aflu ființa.
Cum să mă-nchin
Domnului în adorare?
Scriu pe senin
scriu pe albastrul de zare..

Cum să măsor
ca un Icar veşnicia?
Propriul zbor
parcă învinge tăria.
Pecetluind
cu o mireasmă de stele,
sufletu-aprins
cu sfiiciune de fată
scriu dinadins
cum n-am mai scris niciodată…

MIRUL ŞI MIRII

Geme de vânt
carcera inimii mele
paznic de vânt,
noaptea sunt paznic de stele.
Călătoresc
doar pe conduri primăvara
întrezăresc
fără ochean Niagara…

Hainele mi-s
albe şi moi cum e neaua
ca dintr-un vis
iar am privit către steaua…
Geme de vânt
carcera inimii mele
paznic de vânt
noaptea sunt paznic de stele…

Nu mai veni
până se-ntoarce din undă
Marea de Chi
ca un ocean mă inundă.
Iz de cuvânt
uns cu agheazma iubirii
Duhule Sfânt
adu-ne mirul şi mirii.
Paznic de vânt
noaptea sunt paznic de stele…

BOABE DE HAR

Plouă mocnit
apa produce ravagii.
Scriu hârşâit
ca-n disonante adagii.
Câte-au trecut
aniversări de rutină?
Toate-mi sunt scut
nu este nimeni de vină.

Lună, tu nu
cauți pe boltă să seceri.
Nunta trecu
fără de oaspeți petreceri.
Toate-mi sunt scut
nu este nimeni de vină.
Câte-au trecut
aniversări de rutină?

Ca pe-un altar
vorbe durez pe diluviu.
Boabe de har
fac din iubire Vezuviu.
Mă curățesc
printre torenții năvalnici
până albesc
plini mi-s de pietre desagii.
Plouă mocnit
apa produce ravagii.

SECOL DE CLIPE

Țipă-n cuvânt
cer săgetat de aripe
orişice cânt
e ca un secol de clipe.
Viu de tăceri
viu de umbroase lumine,
până mai ieri
singur de mine şi tine…

Discul solar
palid şi slab în putere
lut şi olar
mursecă fiere şi miere.
Orişice cânt
e ca un secol de clipe
țipă-n cuvânt
cer săgetat de aripe.

Încă mai sunt
câte sunt clipele-n oră
singur şi crunt
ca să vestesc - auroră
zorii de stea
zorii de lună sihastră
vino şi bea
din înălțimi de aripe
soare şi nea
câte rămâne-vor clipe?

EPIGRAMA

De mă-ntrebați, e o pastilă
Compusă-adesea de confrați,
Acelor care sunt vizați
Fiindu-le ades, utilă.

E ca o harnică albină
Însă puțin mai buclucaşă.
Precum insecta cea poznaşă
Cu o înțepătură fină.

Dar cam limbută e conița
Şi te țintește fără arc
E sfântă ca Ioana D'Arc
Şi sprintenă ca perinița.

De vreți, e-o strofă mai cochetă,
De un umor molipsitor
Precum un papagal actor
Care-ți ghiceşte o „planetă”.

Nu se încurcă-n amănunte
Şi pune punctul chiar pe „i”,
Dar fără să forțeze, ci,
Îndreaptă chiar greşeli mărunte.
Ea te amuză dar nu-ți iartă
De ai, minuscule scăpări
E cu ceva mai acătări
Ca o banală, tristă ceartă.

Căci răscoleşte vii şi morţi
La cea mai mică-apucătură,
Îţi pune prompt găluşca-n gură
Şi…mai înghite-o dacă poţi…

E fericit acel ce scapă
De o atare pişcătură
El dă pe loc iscălitură
Că i-a cam tras „Urzicii” clapă.

Dar nu-i de nasul orişicui
Această treabă de mirare,
Căci cine interes nu are
Îl rog să-şi pună pofta-n cui!

SFATURI PENTRU PRESUPUŞII UMORIŞTI

Cu un catren subtil, vezi bine,
Având satiră şi umor,
Te poţi întrece cu oricine
Chiar fără lecţii de actor.

Căci epigrama şi catrenul
Nu sunt de nasul orişicui,
Dar dacă nu le prinzi refrenul
Atârnă-ţi iute Lyra-n cui!

Că dacă te bazezi, nepoate,
Pe un succes răsunător,
Poţi foarte bine să ai parte
De un declin fulgerător.

Tu fără surle, fără tobe,
Doar cu surâs interior,
Poţi face din puţine vorbe
Să salte lumea de fior.

De-ţi faci din epigramă ţel
Şi o declari cu vehemenţă
Să-ţi iei armură de oţel
Să nu fii prins cu vreo carenţă.

Să nu comiţi şi vreun abuz
Lăsând în jur numai cadavre
Că dacă tot îndrugi palavre
Eşti scos prea repede din uz.

Dar dacă vezi că nu se poartă
Mai lasă-le în vânt de rime
Şi să-ţi alegi o altă soartă :
Mai bine scrie anonime!

Că poţi atunci să dai cu barda
În şefi şi chiar în subalterni
Întinde cât mai tare coarda
Că nici chiar zeii nu-s eterni.

Dar ca să nu faci tărăboi
Cum a făcut adesea Nigrim
În loc să te semnezi pe foi
Alege-ţi un pseudonim…

(POPA) POPA’S LA CAFENEAUA

LITERARĂ „THALIA”

E în caricatură as
Vestitul domn Popa Popa's
Precum la haltere sunt greii,
Se poate lua de piept cu zmeii

Grăindu-le cam gros în glas :
-Aş vrea aici să fac popas,
Dar dup-o noapte de efeb
Mă-ndeamnă sufletul să-ntreb :

De ce stimați amici de-o seară
În loc să-mi cânte o vioară
La cafeneaua literară
Îmi dați doar muzică uşoară?

De se mănâncă tot ce zboară
N-ar fi mai bine bunăoară
Să luați şi să vopsiți o cioară
În chip de… farsă literară?

Vreau ritmuri de cafe-concert
Căci nu pot altfel să vă iert
Chiar dacă ritmul e alert
Când îl ascult rămân inert.

Cine să uite de belele
C-un repertoriu de manele,
Cu transpirația şiroaie
Rămâi perplex, pleoştit în ploaie.

Cum vrei concertul să mă-mbie
Când astăzi toată lumea ştie
Că dacă nu ai armonie
Ce cânți e doar lăutărie…

Vreau deci, sonorul în surdină
De zgomot mi-e urechea plină,
Deşi vă spun, n-am nici o vină
Şi-abia am luat o aspirină.

Şi-apoi, de ce-mi dați nişte poante
Din vremea chiorului Pazvante
Oricând Alighieri Dante
Ținea isonul la bacante?

Doar cu ciuperci şi sare-amară
Vreți să-mi petrec o-ntreagă seară
La cafeneaua literară?
Ei bine zic : Ați dat-o-n bară.

Eu vreau cafea, nu apă chioară,
N-amestecați ghiveciu-n oală
Ca lumea să nu plângă-afară
Că Thalia i-a tras pe sfoară!…

PE CALAPOD
(autoironie)

De-o zi şi-o noapte mă trudesc să-nnod
Vreo trei cuvinte pe un calapod.
Respir, transpir şi iar pe gânduri şed.
Nu, hotărât, n-am stofă de aed.

Dar când şi când un vârcolaci mă-mbie
Să-mi iau din nou hârtia mărturie,
Şi culmea ironiei e că-ncerc
Cuvintele să nu le-alerg în cerc,

Ci să le fac să se îmbrăţişeze
La locul lor firesc să se aşeze.
Degeaba, cum întorc o clipă faţa
Trag unul-de-altul pân' se rupe aţa.

Cam ştiu ce trebuie să fac de-acum
N-or să mă lase ele prost în drum.
De mine-am să le leg cu zece lanţuri
Să nu mai calce-alături prin şanţuri…

QUI PRO QUO ?

Bărbaţi aleşi schimbându-şi straiul
Acum mânaţi de-o nouă vrere
Schimbatu-şi-au pe dată straiul
Dând libertatea pe putere.

Şi-aceia ce de-a curmezişul
S-au aşezat ca la paradă
Ţesând încet păienjenişul
În care muştele-or să cadă.

Un qui pro quo – acerb, nu ştii
Să faci mai bine, ce şi cum,
De cine-alături să te ţii
Să nu te pomeneşti în drum.

Dar dă-le, Doamne, un pic de minte,
Să nu răstoarne totu-n jur,
Şi dragostea de neam, fierbinte,
Rămână darul cel mai pur…

DESPRE LIMBA PĂSĂREASCĂ
-cronică rimată-

Între limba păsărească
Şi cea dulce, românească
E o diferenţă mare :
N-au deloc asemănare.
Dar mă simt pe loc datoare
Să vă fac o precizare,
Nu cumva să nimeriţi
Într-o gravă eroare.

Limba zisă păsărească,
Nu e cea de zburătoare, cântătoare,
Ci un fel de masacrare
A cuvintelor corecte, cu efecte

Ce-s adesea nedorite.
Socotesc că-s nimerite
Câteva exemple-n şagă :
Dacă tu în loc de „dragă"

Spui cuiva ce ţi-e iubit :
„Darling"; sweet-heart" sau my love"
o să-ntrebe negreşit
cu ce oare ţi-a greşit.

Dacă-n loc de „s-a sfârşit"
Despre-un lucru terminat
Tu rosteşti un "C'est fini",
Drept să-ţi spun, m-ai derutat.

Rezultatu-i ca şi nul
Când profesorul nu-i „cool".
Dacă faţa ta e „look"
Mi se pare că-i un truc.

Iar de vrei să m-ameţeşti
Cu expresii străineşti,
Nu te contrazic, fireşte,
Dar pe mine mă scuteşte.

Nu vreau să amestec vorbe
Ca pe zarzavat, în ciorbe.
Eu vă spun că-i mai cinstit
Fiecare să vorbească
Vorba sfântă ce-a vorbit
La căsuţa părintească.

Am dreptate, dragii mei?
Foarte bine. E „O.K.!"
Pe parola mea „d'honneur"
Ai ca inimă „un coeur"
Şi „un tête" în loc de cap.

Iar mai bine iute-un hap
Şi-ai să te dezmeticeşti
Singur ai să te fereşti
De expresii străineşti.

De la Conu' Văcărescu
Ţara asta s-a ales cu
Cea mai sfântă moştenire :
„Cea a limbii româneşti
Că-i a patriei cinstire".

Fiindcă, vrei-nu vrei, ţi-o spui :
Fiecare s-a născut
A trăit şi a crezut
Negreşit, pre limba lui…

MI-E DOR DE-ACEI MAEŞTRI

Pe unde-or fi acei buieştri
Cu vânt pe frunţi şi-n buzunar
Numiţi pe drept cuvânt – maeştri
Ce au trăit, şi nu-n zadar.

Ca murgii sloboziţi din frâie
Cu muza lor de subţiori
Scăpând jăratic din călcâie
Ne-au fermecat de-atâtea ori…

Pe unde or mai fi maeştrii
Să ne ofere nouă-n dar
Banale picături de viaţă
În boabe de mărgăritar?

Deşi călătorind pedeştri
Cu frunţile spre cerul clar
Încălecând acei buieştri
(cu)vântu-n piept şi-n buzunar.

Mi-e dor nespus de-acei maeştri
Hrănindu-ne cu stropi de har…

PROVOCARE

Argintat în promoroacă
Însă roşu în obraz
Vechiul an acum provoacă
Pe amfitrioni la haz.

Când Revelionul bate
Pe la geamuri, pe la uşi,
Farse dulci, nevinovate
El oferă cu mănuşi.

În desaga cu surprize
Are vesele momente
Şi va presăra-n reprize
Glume bune, excelente.

Pastiluţe şi răvaşe
Contra urii şi-a prostiei
Şi pilule buclucaşe
Împotriva leneviei.

Chiar roneluri, madrigale;
Epigrame, scurte scheci-uri
Şi dueluri amicale
Şarje bune pentru meciuri.

Hotărât precum se pare
Să mai descreţească frunţi
Face haz de fiecare
Fie tineri sau cărunţi.

Dăruind cu încântare
Ca un veritabil Pan
Un prilej de meditare:
C-au întinerit c-un an.

(Publicată în „Viaţa Nouă”, decembrie 1987)

FANTEZIE PROVERBIALĂ

Cine trage spuza doar pe turta lui
Apă-n piuă bate cu un şubred cui.
Fiindcă niciodată nu poţi, din ţânţar
Face la comandă, ditai armăsar,
Nu bea când ţi-e sete, dintr-un pumn străin
Apă să te saturi, că va fi un chin.

Gura păcătoasă adevăr grăieşte,
Cine vede lupul, nu-i mai trebuieşte.
Şi pe cât de multe, s-ar afla – bordeie –
Vei găsi în ele, atâtea obiceie.

Calul de plocoane, nu-l căta la dinţi
Fiindcă-s mai aproape dinţii de părinţi.
Cine vede lupul dacă este modru
Nu-i mai vinde pielea ursului din codru.

Apa dacă trece, pietrele rămân
Ce pot face astăzi, n-are rost s-amân.
Totdeauna fierul, cât e cald să-l baţi
Nicidecum pricină, n-are rost să caţi.

Nu-ncerca uleiul, peste foc să-l torni,
Cu o buturugă mică să răstorni
Carul cel mai mare să nu-l pui nicicând
Tras să fie-n hamul boilor de rând.

Numai aguridă au mâncat părinţii
Pruncilor acuma, strepeziţi li-s dinţii.
Tot bătând tu şeaua să priceapă iapa,
Vezi să n-ajungi mâine, muncitor cu sapa.

Cine cheltuieşte peste ce câştigă
N-are niciodată-n casă mămăligă
Nu întinde coarda tare că se rupe.
Nici măcar ţărâna, nu poate s-astupe
Gura lumii care-i slobodă sadea
Până nimereşte tot într-o belea.
Cine dă nu uită, uită cel ce ia.
Nu-mbrăca mantaua doar la vreme rea.

Cin' s-a fript cu ciorbă, suflă şi-n iaurt
Furtul inimioarei, nu se cheamă furt.
Dacă eşti a cincea roată la căruţă
Nu sta niciodată, fiindcă nu te cruţă
Între un ciocan şi o nicovală
Fiindcă asta este, negreşit greşeală.

Şi lăsând deoparte treburi mai urgente
Cătinel grăbeşte sau „Festina lente."

FANTEZIE ÎN „S"

Stau sute de scrisori în scrinul din sufragerie, suspinând şi şuşotind între dânsele cu sfiiciune.

-Surato, parcă ai fi surdă!… Îmi vine să strig de spaimă şi socotesc că numai mie îmi sunt sortite asemenea secunde de stres. Sunt colbuită şi uitată în străfundul acesta de scrin, parcă aş locui într-un sicriu. Pe deasupra mai aud şi sforăitul broaştei de yală, ba şi scârţâitul sertarului când soţia stăpânului soseşte de la serviciu şi scotoceşte seara prin seif-ul străbunicului în căutare de suave secrete. Pe noi nici nu ne ia în seamă. Suntem bruscate şi scărmănate suficient şi de cele două surori ale dânsei care seamănă una cu alta de parcă ar fi sosii.

-Sfinte Sisoe! Săptămâna trecută, cât pe ce să-mi sară mărcile în sus de stupoare!

Soarele scăpătase spre asfinţit şi stăpânul nostru şi-a schimbat straiele, sumecându-şi cămaşa şi s-a strecurat nevăzut pe stradă şi dus a fost! Se săturase de atâta indiscreţie şi sărmanul şi-a luat catrafusele şi-a dispărut fără urmă.

-Să fie sănătos!

****

FĂRĂ MENAJAMENTE

EXPUNERE DE MOTIVE. PENTRU CE NU SE POATE INTRA ÎNTR-O UNIUNE DE CREAȚIE

sau

NOILE LEGI ALE LUI MURPHY COMENTATE, ADNOTATE ŞI ÎNTÂMPLATE AIEVEA

Scrie cât mai multe cărți şi vei avea cu atât mai puține şanse.

Scrie cât mai bine şi vei avea cu atât mai puțini prieteni.

Nu participa la nici un fel de agape ale unioniştilor.

Nu primi decât premiile care nu ți se oferă.

Speră şi nu ai teamă şi sigur nimic bun nu ți se va întâmpla.

„Iubeşte şi fă ce vrei!" – dar să nu iubeşti prea mult şi să nu faci orice.

Fericirea de a te şti scriitor se măsoară direct proporțional cu nefericirea personală.

Scrie cât mai favorabil despre un confrate şi sigur ți-l vei câştiga de duşman.

Fă-ți prieteni critici, istorici literari, exegeți, oameni de seamă şi sigur nu va mai scrie nimeni despre tine.

Nu bate nicicând la uşa Uniunii ori filialelor şi nu intra nici pe fereastră dacă eşti dat afară.

Dacă vei ruga pe cineva să te ajute, sigur o să te înfunde mai rău.

Scrie cât mai bine despre cei mai puțin buni.

Performanțele tale devin lesne coşmarurile celorlalți.

Încearcă să încropeşti un ziar, o revistă, o fundație de cultură şi imediat îți vei ruina sănătatea, nervii, mijloacele materiale, sufletul.

Şi, încrezător de-ai fi peste poate, cu atât mai dezamăgit te vei afla.

Încrede-te cât mai mult în om şi nu vor întârzia dezastrul şi nefericirea.

Pace fă cu toți cei deopotrivă țieți şi ei – război şi tuburare – îți vor provoca în inimă, în gând şi în cuvinte.

Cu cât mai sus vei ținti, cu atât mai afund vei cădea în abisuri.

Încredințează un secret celui mai intim prieten şi în clipa următoare va fi pe buzele tuturor.

Cu cât mai puțin vulgar, licențios şi pervers vei fi, cu atât vei fi mai respins.

În tagmă de vei vrea să pătrunzi, aidoma lor trebuie a te face.

Dacă vei bea agheazmă precum Grigore, ai toate şansele să stârneşti toți diavolii.

De-ţi vei iubi casnicii, ei te vor scuipa şi te vor azvârli afară din toate cercurile.

Aceste reguli de aur să le păstrezi cu sfinţenie:

-Scrie puţin sau deloc;

-Să nu vorbeşti niciodată în public;

-Să nu-ţi dezvălui sufletul pentru că haita de lupi răpitori abia aşteaptă să ţi-l sfâşie;

-Întârzie mult, deliberat la orice întrunire;

-Să nu-ţi ţii cuvântul în nici o împrejurare;

-Abjură de câte ori poţi;

-Vinde-ţi sufletul chiar pe două parale;

-Calcă-ţi toate virtuţile în picioare;

-Fii nemilos, crud, bosumflat, infatuat, important, răzbunător. Doar aşa ai şanse de a ajunge la nivelul acela spre care tinzi şi vei fi cu atât mai temut printre semeni;

-Sămânţa discordiei seamănă, împrăştie;

-Aleargă mereu după vânt şi culege furtună;

-Vai de cei care năzuiesc spre lumină căci, iubitorii de întuneric, deîndată îi vor înghiţi, nimici, scufunda în beznă;

-Semidoct de vei fi, cu atât vei ajunge în academiile cele mai înalte.

-Refuză să fii lăudat, mediatizat, premiat şi vei ajunge desigur, OMUL ZILEI.

-Îmbracă-te cât mai modest, nu te spoi, nu ieşi cu nimic în evidenţă.

-Vorbeşte cât mai puţin, nu te afişa în relaţiile publice.

-E neapărat necesar să nu apari niciodată în presă, la televiziune, ori radioul public.

-Dacă totuşi, vei săvârşi vreo astfel de greşeală, nu ţi se va ierta şi vei fi taxat imediat.

Ultima, dar nu cea din urmă: Încredinţează toată documentaţia necesară unui scriitor consacrat, cu responsabilităţi în conducere şi sigur nu vei ajunge NICIODATĂ pe masa comisiei de validare.

Toate acestea, fiii mei şi multe altele de acest fel, trebuie păstrate cu mare sfinţenie, pentru că ele sunt noile reguli pentru cel ce vrea să acceadă la nemurire.

Semnat,
Ce. A.
mai cea
care aspiră la nemurire

SONETE

SONETUL TRENULUI REGAL

Dispar în tren regal ca într-o ceață
Poeți blazați ce păstorind lumina
Pe şine-amețitor lățindu-şi vina
Nespovediți grăbesc spre Ceea Viață.

Cu chipuri de efigii şi blazoane
Cu vultureşti priviri şi solzi în gheare
Postați pe tabloidele ziare
Trufaşi, damnați şi asupriți de toane.

În trenu-acesta princiar, se pare,
E crema limbii noastre tutelare.
În zbor de şine-azvârl cu epitete

Metafore, sintagme insolite,
Regalii zilei au argint în plete;
I-aşteaptă-n gări amante părăsite...

SONETE, MADRIGALE ŞI RONDELURI

Sonete, madrigale şi rondeluri
Distihuri, monostihuri şi terține
Îmi cânt iubirea în diverse feluri
Sperând că-n ele te-oi afla pe tine.

Mi-e dragostea-n verzale şi aldine
Ca în intarsii de sidef săpată.
Cum este inserat cerescul Bine
Şi rozmarinu-n inimă de fată.

Şi chiar de nu te aflu în răscruce
Cuvintele străpunse de tăcere
Le-aşez pe piept sub inimă, drept cruce
Să-mi fie sfânt temei de Înviere.

Te scrijelez în suflet cu aldine
Sperând că-n ele te-oi afla pe tine.

Noaptea Sfintei Învieri, 2008

MI-AI AŞEZAT O DIADEMĂ FRUNȚII

Mi-ai aşezat o diademă frunții
Cu dragoste să fiu înnobilată
Frumoasă ca în aşteptarea nunții
În trup femeie şi în suflet fată...

Voi pune chiar şi aştrilor halouri
Şi voi striga de-or să răsune munții:
Din şapte-n şapte întorcând ecouri
Frumoasă ca de dinaintea nunții...

Frumoasă ca o harpă neciupită
O alăută rezonând din strună
În noaptea sfântă când voi fi iubită
Poem îți voi ciopli în veche rună.

Şi voi striga de-or să răsune munții:
Frumoasă-s ca de după noaptea nunții!

E-UN ADEVĂR, ŞI CINE-AR RECUNOAŞTE?

E-un adevăr şi cine-ar recunoaşte?
Şi-un inefabil ce se lasă prins:
Te port în mine ca şi cum te-aş naşte
Şi te-aş zvârli din nou în Necuprins...

Femeie-n trup, fecioară în cuvinte
Nimic nu-mi pare-a fi cu neputinţă:
Te zămislesc necontenit în minte
Ca pe-o ofrandă-adusă cu priinţă...

Pe urma întâmplării-ntr-o pădure
Printre copaci de silex eu alerg
Şi aspru mă rănesc într-o pădure
De nu mai pot nici urmele să şterg.

Mă recunoşti la cea dintâi privire.:
Femeie-n trup, fecioară în vorbire...

DOAR ÎMPĂRŢINDU-MĂ, RĂMÂN Î NTREAGĂ

Doar împărţindu-mă, rămân întreagă
Şi-o nuntă de cuvinte se porneşte
La care-i invitat ca să-nţeleagă
Acela ce cu-adevărat jertfeşte.

Şi vin la nunta florilor mirene
Din colţuri depărtate la ospăţ
Bărbaţi robiţi de fete azucene

Şi totul pare-un prelungit ospăţ.
O catedrală zace dărâmată
De viitura nopţii cea cumplită
Rămân în Logos pururi atârnată
Întreagă mi-e fiinţa împărţită.

Şi-aşa mă dărui, cine să-nţeleagă?
Doar împărţindu-mă, rămân întreagă...

SONET FABULOS

Amanţi de rouă pururi invocaţi
Să vină treji la ceas de abanos
Frăţeşte sunt de suflete legaţi

Şi gustă din prezentul fabulos
Visând că-s de pe-acum eternizaţi
Într-un miraj al nunţii – maiestuos.

Se împlinesc în pământească-ardoare
În trup şi suflet pururi răstigniţi
Amanţi cu fulgi de nea împodobiţi
Într-o părelnică îmbrăţişare.

Cuvintele-adieri pe albe pagini
Ca ploile fierbinţi căzând pe oase
Înaltul din străfunduri vaporoase
Îl cheamă neaua răscolind imagini...

O PARTE ŞI O PARTE

Cuvântul mă împarte brusc în două:
Privirea mi se-ncruntă jucăuşă.
O parte-s foc, o parte sunt cenuşă
O parte iarbă sunt, o parte rouă.

Nici nu mai ştiu de cine-a mă păzi
O jumătate-s crin imperial,
Cealaltă jumătate – foc bengal
Sunt miazănoapte, sunt şi miazăzi.

Amestec straniu sunt de rău şi bine
Şi alb şi negru, verde şi uscat
Odihnă dar şi veşnic alergat
Sunt lutul frământat de mâini divine.

Dar ce nu sunt în lumea asta mare?
Răspuns ştiut şi semn de întrebare...

SPRE ITHACA

Din părul despletit pornesc corăbii
Şi-ncetişor se-ndreaptă spre Ithaca.
Dar nici nu isprăveşte Circe joaca
Ulise astăzi taie apa-n săbii.

E cerul mai albastru ca topazul;
Se-avântă pescăruşii-n zbor sălbatic
Rotindu-se-ntr-un ţipăt enigmatic
Cu aripile răscolind talazul.

Mă mistuie tandreţea în averse
Când stau pe ţărm cu ochiu-abia mijit
De parcă un sărut am tipărit
Dar iat-acum şi urmele sunt şterse.

Şi zac afund epavele imense
Ca amintirile şi visele disperse.

SONETUL CĂUTĂRII IDEALE

La porţile cetăţii te-am strigat
Cum Sunamita şi-a strigat iubitul
La ceasul sfânt când reînvie mitul
Străjerii nopţii mult m-au instigat.

Cum arde lumânarea prinsă-n sfeşnic
Cum caută botezul neotiful
Oficiind cu sfiiciune ritul
Simţeam în inimă cuvântul veşnic.

Ecoul gândului mi se spărgea
De zidul nopţii-n sunet de-alăute
Se năruiau cărările pierdute
Eu mă rugam pe boabe de cafea.

Te-am căutat prin marile cetăţi
Nădăjduind să-nduplec noaptea să-ţi.

PE CÂND MĂ NĂRUIAM

Mă-nmiresmam în flori de iasomie
În voalul alb meduză în ocean
Eu nu ştiam nici unde, în ce an
Mă dăruisem viață, numai ție.

Scăldată-n mir păstrat pentru libații
Fu marmura însângerată-n chip
Dar a-nghițit-o lacomul nisip
Și a trimis-o-n alte constelații.

Mă învârteam doar printre umbre-albastre
Purtând în gând palate de mărgean
Dar nici o piatră nu-mi slujea de-alean
Eram cu ochii sprijiniți de astre.

Pe când mă năruiam strigând iubitul
O pasăre cumineca zenitul...

CRUCI ÎN INFINIT

Pământ de stele sunt, pământ de schit
Și-a înflorit culoarea mea antumă
Într-o pepită dintr-un pumn de humă
Și într-o lacrimă cu ochi de malachit.

Ce note scoate vocea mea acumă,
Ca umbrele de cruci în infinit!
Pământ de clopot şi pământ de schit
Tu, vântule din sud, departe du-mă!

Dar cine astăzi poate să evoce
Când mântuită e lumina lină-n ornic,
Un lied tulburător din Santa Croce
Și să rămână pururea statornic?

Îți dau şi-mi dai, să-ndătinez cutumă
Îl rog pe Dumnezeu, îl rog să nu mă.

FLORI DE GÂND ÎN SPIRIT DE HAIKU
-instantanee lirice-

Spicuiri din volumele: *„Lacrimi de mir”; „Zăpadă în flăcări” şi „Răspântii de sine” apărute la Editura Arionda Galaţi, 2006.*

Născută aici
pe pământ
lacomă de cer sunt!

*

Din lemn de santal
degetele pădurii
-haos iubirilor mute-

*

Cântecul meu?
Rubinul prelins
peste mustul zăpezii.

*

Surâsul tău
Diamant
pe fruntea
înmiresmată
a sinelui…

*

Semn de izbândă:
sabia Noului Crai
picurându-ţi în vene
târziul…

*

Estimp,
să mă ilumineze blând
în verde transcendent
Rozariul Poeziei…

*

Cuvinte,
agonizând anevoie…
Lucruri mai vii
decât fiinţele…

*

Strigăt mut :
Numele Tău
este singurul meu
Absolut!

*

Cotropit de înalt-
pe un crâmpei
de albastru…

*

Inima Ta
rugă sculptată
în lacrimă…

*

Mut de privire,
învins,
lângă rugul
cel pururi aprins!

*

Castel interior:
Dumnezeu şi suflet
între patru ochi.

*

Doamne, cui
să fi fost
singurul rost,
adăpost?

*

Mă biruie jindul
De contopire
cu Însuşi Fiindul.

*

Inimă –
tu
lectica
Domnului!

*

Pântec rotund
sâmbure înflorind
în aproapele!

*

Îmi iau poezia
chezaşă
şi-o trag peste trup
ca pe-o cămaşă…

*

Cât cer!
pe când umbra ta
singură colindă prin lume!

*

Curcubeu:
aer despletit
în culori şi miresme…

*

O Doamne,
de-aş putea să-ţi şterg,
sudoarea cu surâsul meu!

*

Mă cert
şi nu în deşert
de cât iubit
irosit!

*

Învaţă-mă
cum să mă simt
în largul tău
suflete!

*

Oficiez cu gesturi
smerite,
cultul solitudinii…

*

Calm. Noapte,
vino să mă înveleşti
cu privirea!

*

Nu sunt decât
un fulg ce s-a îndrăgostit
subit de o flacără…

*

Lumină, tu,
singura singurătate
peste care mă simt
ca o regină!

*

Viscol de stele
căzând pe zăpada
în flăcări!

*

Neliniştea mea
căutând măcar un cuvânt
să se sprijine…

*

Halo reflexiv
singurătatea poetului
suspendată de-un fir
care încă suportă…

*

Fericit fără pricină
aşa cum te afli
încercând să acoperi
izvorul zilei cu palma…

*

A trăi fără Tine.
Ce spaimă
atavică!

*

Desfid
această dragoste
derutantă
ca o pavană
pentru infantă…

*

Desigur,
lumea există
şi fără ca tu
s-o alcătui…

Ecoul picăturii de
linişte
în apele mele lăuntrice…

*

Iubirea,
această floare de colţ
carnivoră!

*

Îmi lepăd dragostea
fierbinte
într-o chilie
de cuvinte!

*

Te privesc.
Unde-mi sunt
ochii?

*

Stele
stropi de lumină
în peşteri!

MICĂ FANTEZIE ALFABETICĂ

Aurora binevestea în curte dis-de-dimineață emoționată, făcându-şi grabnic şi hotărât intrarea în jocul jocurilor.

Katea lenevea încă. Miresmele nopții ofereau până la răsăritul soarelui, tulburătoare şi unduioase valuri pe xilofonul zefirului!

UN SCORPION PRIN CONSTELAȚII

FANTEZIE HOROSCOPICĂ

Socot că râsu-i un miracol
Căci fost-am la prezicător
Şi mi-a citit acest oracol
Ca pastiluță de umor.

Am descifrat într-un ghioc
Un semn misterios de foc
Ce-mi spune fără echivoc
Că Horoscopu-i cu noroc.

Deci :

Nici nu ştii să te fereşti
Când ți-apar subit în cale
Doi primăvăratici PEŞTI
Verzi, cu ochii de opale.

Stânga iute împrejur
Faci să nu apari zevzec
Dar cu părul creț şi sur
Taie calea un BERBEC.

Cică lâna lui de aur
Moştenită din cârlani
A pierdut-o când un TAUR
L-atacase pentru bani.

Vine-acum intempestiv
RACUL, foarte respectabil,
Aparent fără motiv
El devine brusc afabil.

Vrea cu foarfecii din cleşti
O jiletcă să-i croiască
Unui LEU de Bucureşti
Regele să nu răcească.

Roasă de un aprig dor
O FECIOARĂ ochiu-şi trage
Când la racul croitor
Când la leul care rage.

Şi răsplata-i după faptă :
Nu cumva să-i crească nasul
Ține CUMPĂNA cea dreaptă
Ca să nu se-ncline tasul.

A învins, e campion,
Şi-i din nou pe prima treaptă
Temerarul SCORPION
Care-i ins cu mintea coaptă.

Până un SĂGETĂTOR
Care nu greşeşte ţinta
Repede ocheşte-un măr
Ori cu arcul, ori cu flinta.

Nici nu ştiu cum o să scap
De-acest om pe jumătate
Ce-are coarne mari de ţap
Şi copite are-n spate.

De te-ncaieri coarne-n coarne
Când te-a năpădit ispita
Poate-oricând să te răstoarne
CAPRICORNUL cu copita.

Chiar de are faţa ştearsă
Parcă-i un burduf de nor
El întruna apă toarnă
Pentru că e VĂRSĂTOR.

VORBE-N DODII DESPRE ZODII

O duzină de surate
Constelaţii numărate
Vor pe boltă să se plimbe
Şi destinele să schimbe.

-Nu mai bate cîmpii-n dodii,
Agăţându-te de zodii,
Că-ţi dezvăluie ursita
Anii cu nemiluita,
Zile-ntregi şi săptămâni
Cum se ştie din bătrâni.

SCORPIONUL

Socot în mintea mea: nu strică
Să afli, asta-i nostimada
Că vietatea asta mică
Dreptate-şi face-ades cu coada.

BALANŢA

Spune-o vorbă înţeleaptă
De constaţi o discrepanţă
Între vorbă şi-ntre faptă
Iute cumpără-o BALANŢĂ.

FECIOARA ŞI TRUCURILE EI

Până după măritiş
Domnişoara X, FECIOARĂ
Are-un hobby: pe furiş
Să vopsească vechea cioară.

„ÎMBLÂNZIREA SCORPIEI”

De ce dezlănţuiţi prigoană?
Chiar Shakespeare, geniul scriitor
A îmblânzit o SCORPIOANĂ
Şi a ajuns nemuritor.

SĂGETĂTORUL TIMID

ARCAŞ sau CUPIDON de-aş fi
Fecioare multe aş ochi
Cu versul să le săgetez
Dar „Sunt timid şi mă tratez”.

CAPRICORN

Coada i-a crescut, de peşte
Însă ceea ce uimeşte
Sunt cornițele de țap
Care nu-i încap în cap.

ÎN COADĂ DE PEŞTE

CAPRICORNULUI nu-i pasă
Când te minte, nu clipeşte
Iar când nu te-aştepți te lasă
Drept în coada unui PEŞTE!

FECIOARA (variantă)

Fiindc-a vrut să fie zână
Soarta nu i-a fost uşoară
Nesimțind că timpul zboară
Tot FECIOARĂ-i şi bătrână.

VĂRSĂTORUL DE APĂ

Nici măcar de-ar fi să mor
Nu mi-ar place-un VĂRSĂTOR
Care, cât ai zice „PEŞTE!”
Cu furtunul te stropeşte.

ZODIA RACULUI

Drept să-ți spun, nu am habar
Cum se prinde un homar.
-Vezi să nu te pomeneşti
Că te-apucă între cleşti.

CAPRICORN

Praf, cenuşă vreau să-mi torn
Peste umeri, peste cap,
Doar aşa putând să scap
De vicleanul CAPRICORN.

UNUI GELOS

Poftele-şi atârnă-n cui
Dumnealui, gelosul maur
După Desdemona lui
Prinsă în flagrant c-un TAUR.

SCORPION LA SCORPION

Eu recunosc că nu sunt pus pe sfadă
Dar îți doresc să ai, că-i de bon-ton
Ca de la Scorpion la Scopion
Pe buze miere şi venin în coadă...

BERBECUL ISPĂŞITOR

Unii-ar spune că-s zevzec
Că din pricini de iubire
M-aş întrece c-un BERBEC
Ce l-aş lua drept...ispăşire.

RACUL CA RACUL

Nu ştiu zău, ce-o să mă fac
Dacă-n ziua de apoi
Fiindcă m-am iubit c-un RAC
N-o să pot să pot să dau-napoi.

CUMPĂNA sau BALANȚA

Vă declar: E-o cutezanță
Să te-aşezi într-o balanță
Căci vedea-vei cum se-nclină
Chiar la cea mai mică vină.

DE-AŞ FI SĂGETĂTOR

Chiar de nu-s Ioana D'Arc
Am la inimă un dor
Să devin SĂGETĂTOR
Şi să prind o muză-n arc.

PEŞTII

Peştii-aceştia câte doi
Parcă sunt legați c-o ață
Înotând lucioşi şi goi
Mint de apele îngheață.

LEUL ACTUAL

E din ce în ce mai greu
Să prețăluieşti un LEU
Cât ar creşte de voinic
El devine tot mai mic.

TAURUL

O mină am găsit – de aur –
Dar nu întrezăresc pricina
Că am pierdut-o, bat-o vina,
Luată-n coarnele de TAUR!

GEMENII

Nu ştiu alţii-asemeni
Dar ca să aleg
Unul dintre GEMENI
Capul nu mi-l leg.

RACUL ŞI SCORPIOANA

Nu ştiu cum – în joc de doi
S-a iscat aşa prigoană:
RACUL trage înapoi
Ca să prind-o SCORPIOANĂ!

SCORPIONII

Când îi priveşti te trec fiori
Au coadă, cleşti şi carapace.
Şi au, că-s asemănători
În coadă, ace de cojoace.

TAURUL

Eu m-aş mărita c-un TAUR
Însă tare nu ştiu dacă
Lumea-ntreagă de pe plaur
N-o să-mi spună: Doamna Vacă!

ROMULUS VULPESCU –
„Destin”

În paturi de-mprumut şi fără pernă
Noi doi întruchipăm o aventură
Pe-o canapea uzată din natură
Jurându-ne o dragoste eternă.

La teatru ne iubim, pe scenă,
Pe-un sac de paie dintr-o piesă proastă,
Răpiţi de o tulburătoare jenă
Tu crezi o clipă c-ai să-mi fii nevastă.

Visând demult o dragoste celebră
Eu – un truver scăpat din lesă
Tu – devenind o magică prinţesă
Trăim un iluzoriu act de febră.

Mutându-ne mereu din pat în pat
Aproape c-am uitat cum se şi doarme
Când tu cu ochii împâcliţi de foame
Mă-ntrebi înăbuşindu-ţi un căscat :

-Iubite, nu cumva eşti însurat?

ROMULUS VULPESCU –
„Carte poştală”

Sorbind cafeaua-ngândurat şi trist
La cafenea,
Poştale cărţi trimiţi din Târgu Mureş
Certându-te ostil şi gureş
Cu lumea rea.

Nici timp nu ai, nici inimă, nici chef
Să mai scrii versuri.
Degeaba ai făcut demersuri
La patru edituri deodată
Să te numească şef.

Tabac pipezi abandonat de muză
Fiindu-ţi silă
Că-n propria ta barbă vezi
Un semn minuscul de prăsilă.

Şi cum ai vrea, voievodal şi dac
Să-ţi scoţi semeţ cureaua
Şi praf să faci într-un cuvânt
Întreagă cafeneaua.

Dar când s-apuci întâiul crac
Nădragii-ţi pică la pământ
Şi mătură podeaua…

ROMULUS VULPESCU –
„Portretul prietenului meu”

De ce subtilule poet
Nu ţi-ai găsit să iei la toartă
Vreun alt prieten mai dihai
Decât pe cel mai violet din cai
Să te-ntreţii cu el la ceai
Când astăzi numai caii verzi se poartă?

Ştiu că-n secret nutreşti o preţuire
Pentru întregul neam de cai
Da-ţi spun deschis : stârneşti uimire,
Cum vă-nţelegeţi, în ce grai?

Aud că beţi acelaşi soi de gin
Sorbit agale cu un pai cam gri
Şi zahăr tos serviţi puţin
Cu glume seci la „five o’clock of tea”?

Să-mi spui, de ce citiţi cu sârg
Numai gazete de-altădată
Rânjind uşor ca proştii-n târg
De moda de-acum patruzeci de ani
De când era bunica fată?

De ce să angajaţi dispute
Cu Tacit, Suetoniu sau chiar Goethe
Cu Thomas Mann pe diferite rute
Mergând la Weimar după Lotte?

Dar cum aveţi mereu acelaşi gust
La blonde, brune şi la celelalte

La table şi la pocker, nu e just
Să beneficiați de-aceste „aventuri galante”?

Pe amândoi prostia vă amuză
Mâncați cartofi prăjiți cu ouă
Iar când beți vinul roşu fiert în spuză
Prizați tutun pe nările-amândouă.

De v-ameţiţi, vă spuneţi la ureche
Mici melodii – poeme deocheate
Îi împrumuţi cravata ta cea veche
La echitaţie şi la serate.

Şi cum ţi-e foarte drag bătrânul
Şi nu faci nici un pas în lipsa lui,
Şi părul tău va deveni ca fânul
Şi veţi porni cât de curând hai-hui
În pasul spaniol de promenadă
Cu două blonde călărind cam şui…

CORNELIU ANTONIU –
Poemul: „Aerul de rând” din vol. „Supunerile”

Unde-o mai fi caruselul pierdut
Soarele orb, omul negru
Care fabrică flori?
Tot privind nemaivăzuta ipostază
Să treci prin cuvinte
Strivind un fluture…

Şi dacă e mai senin alt cer
Subţire – să te prelingi tu – apă –
Tot mai adânc, ca o plecare
A lui Orfeu dintre cei vii…

De poţi să-mi spui,
Cine te atinge, Vindecătoareo,
Căutătorul de nisip,
Plângerea şi asfaltul,
Supunerile, iarba fiarelor,
Polul Nord,
Îndrăgostitul oglinzilor?

Să ţip în vis,
Prea fericită Perlissima,
Refăcând
AERUL DE RÂND,
Unu-doi,
Lacrimi de singurătate,
Para-ndărăt,
Aşa-şi-aşa…

NINA CASSIAN – „Să ne facem daruri”

La sărbători şi onomastici
E bine să primeşti cadouri
Nişte ciorapi supraelastici
Sau dacă ai copii – landouri.

O portocală pentru neamuri
Sau o cravată argintie
Ori dac-aveţi alt fel de planuri
Să ţineţi cont şi de soţie.

Şi dăruind eternitate
Iubirii voastre conjugale
Din când în când cu demnitate
Mai daţi şi-amantei câte-o floare.

Confraţilor de veselie
Să le daţi sfaturi cum se scapă
De copilaşi şi de soţie
Atunci când au câte-o agapă.

Celor trufaşi şi mult prea singuri
Spre-a nu le rămânea datori
Să le trimiteţi zece linguri
De râs – balsam de sărbători.

Dar dintre toate cele fleacuri
Să mai păstraţi şi pentru sine
Oglinda-n care-s zeci de leacuri
De-a şti să vă purtaţi mai bine.

BLESTEM – Parodie după poemul „Noapte albă, noapte blândă” de GHEORGHE AZAP

Ascalafii să te ardă
Mintea când ţi-o fi mai grea
Că asemenea bard cu bardă
N-am văzut în viaţa mea!

Mintenaş să mi te prindă
Inamicii de bârneţ
Să-ţi agaţe lira-n grindă
Ca oricărui nătăfleţ.

Ce tot cauţi mântuială
În cuvinte cu arţag?
Zăvorăşte-te c-o yală
Dacă-ţi este ghiersul drag.

Cât ai număra la trei
Chiar de eşti un ageamiu
Să te prindă, vrei nu vrei
Ca pe orişice chefliu…

Sau mai bine să primească
Editura din sertar
O papară-ardelenească
Să-ţi dea muza prin muştar

Poate-aşa învrednicită
Cu boia, enibahar,
Să devină îndrăcită
Şi să-ţi împrumute har…

ISPITA – Parodie după poemul „Uvertură” de GHEORGHE AZAP

Ieri te lăudai poete
Că țâpi dibla în urzici
Şi că versuri desuete
Nu mai scrii bătut cu bici…

Chiar jurai pe sfânta Lyră
Că poeme nu mai dregi
Şi confrații-acum se miră
Cum de opurile-ntregi

Răscolitu-le-ai de-a rândul
Ba le pureci cu dichis
De-aia mă despică gândul :
Nu te ții de ce-ai promis?

Vrei să pici din nou pe bec
Că eşti orb de când te ştiu,
Şi te-ndrepți înspre eşec
În devremele târziu…

BUIAC POETUL - Parodie la poemul: „Mă depăşesc minunile pe stradă” de GHEORGHE AZAP

Un stol de fetişcane frumuşele
Îl înconjoară-n stradă pe blândul bard Azap
Genunchi prodigi şi rochii cu bretele
Buiac, poetul pare lovit cu leuca-n cap.

Îl depăşesc robuste şi fâşnețe
Fecioare mândre-n trening, bluginşi şi addidaşi
Punându-i îndeuna roate-n bețe
La fiecare sută din înțelepții-i paşi.

Făcându-se că plouă el asistă
La defilarea muzelor cu asteriscuri
Scriind turceşte-o listă fantezistă
De aforisme despre viața fără riscuri.

Şi trec, de stambă - junele pe stradă
Fără să-şi ceară scuze şi nicidecum pardon!
Aşa cum stau la rând ca la corvoadă
La ermetismul sacru ce-a devenit şablon.

BUNĂ VEDERE - Parodie la volumul „Fluturele de diamant” de CORNELIU ANTONIU

Desigur, o piatră
Trebuie să fi fost
Dincolo de frumosul abis
Întocmai ca atunci
Găsindu-te chiar în
Momentul pierderii
În afara memoriei.

Ca un fruct – tânăr fiind –
Nici o amenințare
Nici faptul divers nu călătoreau
De dragul numelui tău
Nici râsul secret
-O dulce întâmplare-

Numai tu trebuia să pleci
Într-o țară îndepărtată
Aşa cum sufli
Într-o roşie păpădie
Căutându-ți mereu
O altă alianță şi neluându-ți
Nici rămas bun,
Nici la bună vedere…

ACEEAŞI VINĂ - Parodie la volumul „Repaosul focului” de STERIAN VICOL

Printre mesteceni albind
Propria mea trecere
Dintr-un descântec
Mai aproape de tine
Păsările nopții
Învolburând nisipul.

Cine mă ademeneşte,
Mâna Edenei,
Deşertul din clepsidră,
REPAOSUL FOCULUI,
Aceeaşi vină,
          Altă vinovăție,
                    Alt semn?

Ce spun eu decât,
Un cuvânt nerostit,
Șapte versuri –
Îndemn pentru dansul oprit…

Şi totuşi,
Cine greşeşte căutata cărare,
Cine înseamnă până şi vămile
Doar cu înfrângeri
Departe de tine,
Dulcele meu strigăt,
Fruct dulce
TU…

MINODOR ŞI JUNONA
- poemă fabulistică -

Odată, un cârlan din obor, al cărui nume era Minodor, de hotărî se facă scriitor. Auzise el o discuţie printre cabaline cum că nu e prea greu şi că scriitorii o duc foarte bine.

Smulse repede o pană de gâscă (autentică, nu din plastic, prinsă la mijloc cu elastic), din aripa de serviciu a gâştei Eleonora, care era nora curcii Gafiţa, pestriţa. Îşi cumpără o pipă şi o pungă cu tabac fin, o carafă cu vin vechi şi se apucă să studieze dicţionarul de cuvinte perechi. (Aici ar trebui să deschid două paranteze – într-una să spun că Minodor era foarte citit, parcursese chiar şi volumul Shõgun şi într-alta că învăţase la târlă două limbi străine : ierbivora şi ciobăneasca şi cu ajutorul lor rumega binişor tot ce-i pica dinainte), ba şi pe cel de epitete şi chiar rime rare şi le studia fără-ncetare. La cel de neologisme s-a cam încurcat şi fiindcă-i plăceau scoarţele, într-o săptămână, l-a rumegat. Când crezu că şi-a îmbogăţit îndeajuns bagajul de cunoştinţe literare cu clasici în viaţă şi cu poeţi post-post-modernişti, cu vreo câţiva pictori cubişti pe care îi cultiva cu evlavie şi cu ochi de cunoscător, chiar dacă era numai cârlan amator, ei bine, atunci hotărî că e timpul să-şi scoată şi ghimpul din copita dreaptă din spate şi să încalţe copitele toate cu opinci adevărate. Nu se putea prezenta în lumea literaţilor desculţ şi cu blana pârlită ca orice oaie sau altă lighioaie.

Când ajunse la barieră, îşi mai schimbă puţin din intenţii şi manieră socotind că n-ar fi mai prejos dacă ar lăsa opincile jos. Îşi compuse o expresie visătoare, cum văzuse el la o bovină îngândurată, ca să facă din capul locului o impresie adecvată. Pentru ca treaba să meargă strună, cumpără şi-o Lăstună (adică un lăstun) ori un Megan de pe maidan, nu mai mare de-un metru şi ceva. Citise el undeva ce performanţe uimitoare are dacă o scoţi pe şosea la plimbare. Şi ca să pară un cârlan mai bărbat îşi comandă

şi-un diplomat. Apoi, făcu un duş, să-şi cureţe cârlionţii de scaieţi şi de rumeguş, se spălă cu şampon de măr ionathan care persistă aproape un an, se dichisi îndelung în oglindă şi se pregăti s-o întindă la un cerc literar care îşi ţinea şedinţele în tindă la gospodar.

Acolo se strânseseră numai artişti consacraţi, literaţi, muzicieni, orăşeni sau cum era el ţăran get-beget : întâlni un greier cântăreţ şi poet care se recomandă domnul Ţârcuşor, trecut binişor de prima tinereţe. Mai erau două gâsculiţe fâşneţe care erau în stare să te furnice cu belciugele din burice. Ele se ocupau de tras sfori şi de pus beţe-n roţi unor nepoţi de artişti pentru simplul motiv că nu le plăcea lor cum înoată şi erau cam trişti. Un bou nostalgic şi visător dar cam din topor, rumega versuri lângă fereastră şi nu îndrăznea să tulbure onorata adunare cu vreo întrebare. În încăpere mai erau vreo şapte duzini de cântăreţi care mai de care mai de soi : sticleţi, piţigoi, măcălendri, florieni (canari indigeni), cântând pe limba lui fiecare, ca să cinstească nobila adunare. Bondarul Bondi, aşezat pe o şipcă, bâzâia răguşit că i se furase o coardă la scripcă şi că negreşit, dacă ar fi avut-o, ar fi susţinut un concert extraordinar, acompaniat de canar.

Tocmai atunci apăru măgăruşul Tilincă la volanul unui Hyundai Club sau Sport (nu prea de deosebesc când mă grăbesc). Se vedea că nu făcuse nici un efort cu mersul pe jos, de aceea ajunsese odihnit şi voios. Intonă câteva şlagăre de estradă de parcă s-ar fi aflat la promenadă. Se acompania la fluier dar nu la unul oarecare, ci la un fluier de la picioare, care de fapt nici nu era fluier ci tibie sau peroneu, să precizez acum, mi-ar fi greu. În orice caz făcu impresie fiindcă era însoţit de o jună roşcată şi nurlie, o nouă speranţă în materie de poezie. Tânăra se numea chiar Junona şi în zona aceea-şi făcuse renume câştigând sume fabuloase cu produsele lactate din praf. Aici trebuie să deschid iarăşi un paragraf şi să precizez că tânăra juncă se ţinea bine, avea o siluetă suplă, fără pic de şuncă pe şolduri sau burtă, fără guşă, fiindcă la ea ce era-n guşă, era şi-n căpuşă, în sfârşit, se putea lăuda cu supleţea şi cu nişte ochi de toată frumuseţea, mari, catifelaţi, de parcă erau rimelaţi. Fragedă, proaspătă, de s-o mănânci, nu altceva.

Bietul cârlan Minodor – cât era el de actor şi cât exersase la

replici în staul cu unchiul lui berbecul Paul, ce exerciţii de dicţie şi elocvenţă făcuse de când se născuse, îi fu aproape cu neputinţă să-şi ia ochii de la Junona. Ce mai, se pierduse cu totul. Începu să vorbească în limbi – pe străineşte – de parcă era pătruns de un duh, începu să se bâlbâie, să behăie tandru, se scufundă în divagaţii literare ca un critic scafandru. Apoi o dădu pe rime, monorime, distihuri, terţine (pe care le ştia foarte bine), catrene (care drept să spun îi provocau migrene), sonete, dedicate oiţelor capii, rondeluri, să îmblânzească în felul acesta casapii, trecu brusc la dueluri epigramatice, care erau mai pragmatice şi în sfârşit, se apucă de cântat luri-luri, muma pădurii şi liru-liru, un cântecel de dormit crocodilul. În faţa unor atari dovezi de talent (căci era evident că Minodor avea sămânţă de geniu,) chiar dacă mai bine de un deceniu rămăsese o figură anonimă, toţi căpătară brusc o stimă pentru dânsul. Însăşi Junona în părăsi pe Tilincă deoarece acesta nu mai avea nici un haz, verde cum se făcuse de necaz. Şi cum ar fi putut ea, domnişoara, educatoare din Reşiţa sau Hunedoara, văcuţă sadea, dulce ca o acadea, tânără speranţă a literelor să apară pe piaţă cu un măgar plin din urechi şi până-n copite de verdeaţă! Aşa că, ducă-se-n ceaţă!

Cei doi nu mai aveau acum nici o piedică serioasă pentru dragostea lor furibundă. Şi pentru că Minodor era de talie scundă îşi procură iute patru picioroange stabile pe rotile şi necontenit se rotea în jurul ei cu unicul ţel : de a ajunge la acelaşi nivel. Desigur, aceasta nu se putea deoarece Junona, oricâtă cură de slăbire ar fi ţinut, era totuşi de categorie grea.

Cum s-or fi descurcat, nu ştiu nici eu şi ca să vă torn minciuni mi-ar fi greu. Atât pot să vă spun : în anul următor, pe o căldură de umbla Ghiţă cu paiul în gură, i-am zărit pe amândoi la o editură particulară semnând împreună o carte. Aveau, cum s-ar spune, deja, un copil din flori, în calitate de coautori.

Sfinte Sisoe, în cazul acesta, nici de morală nu mai e nevoie!…

ZARVĂ LA ZOO

- poemă fabulistică -

Mare zarvă se stârnise printre animale la Zoo, întro zi când deja începuse să plouă cu stropi cât o boabă care apoi erau strânşi de îngrijitori întro roabă.

Întâmplarea cu pricina avusese ecou în parcul grădinii unde se plimbau animalele ca pe Copou şi din cuşcă în cuşcă, unde erau ţinute fiarele care muşcă.

Bietul urs care mergea slobod de colo-acolo fiindcă era campion la polo (titlu obţinut de la Pol de unde venise singur, în pas domol, bietul urs, zic, vru să ţină un discurs, dar degeaba că se încurcase rău treaba.

Un cuc tot umbla hăbăuc strigându-şi numele fără încetare, de parcă s-ar fi aflat la apel întro adunare şi ţinea morţiş să se afle că-i prezent. Dar care să fie pricina acestei zarve? se întrebară uimite câteva larve născute azi dimineaţă când era încă ceaţă şi nu se vedea mai nimic. Staţi puţin să vă zic : iepuraşul Clement adusese un mesaj urgent din partea conducerii grădinii şi de emoţie înfloriră-ntro clipă toţi crinii. Până şi spinii de pe marginea unei rigole se făcuseră ghem-ghemuleţe de ţepi.

-Dar de ce nu începi să citeşti? se răţoi un răţoi fiindcă avea tupeu, tocmai îşi cumpărase ciubote noi, late şi portocalii, care ar fi fost frumoase dacă nu erau fistichii.

-Nu pot, rosti Clement, zis Ronţăilă, cu o voce umilă. Ştirea e strict secretă şi e scrisă cu cretă albă pe o foaie imaculată (Nu era prima dată când se întâmpla ca vreun mesaj să fie transmis, ba cu cerneală simpatică, ba cu clorofilă pe frunză, sau cum era acesta, cu cretă, pe etichetă).

La iuţeală hotărâră să facă o chetă, adică să strângă fiecare ce are la îndemână : câteva scule de lână de la oiţe, două jurubiţe de mătase de la un păianjen robust, patru mărgăritare de rouă de pe nişte fire de lăcrămioare. Şi fiindcă iepuraşul se dovedise a fi o

persoană cu bun gust – un grăunte de chihlimbar, care nu am habar de pe unde fusese găsit. Negreşit, cu aşa o avere, plus nouă paneraşe cu miere de la suratele albine – cine nu s-ar fi înduplecat să împărtăşească secretul de toţi aşteptat?

În sfârşit, mesajul fu descifrat, decodificat, citit şi răscitit pe nemestecate, adică, pe nerăsuflate.

„**La Zoo, un opt culcat fusese tăiat în două şi se obţinuseră două ouă”.**

Cineva prevedea că după aşa o inovaţie mare, în curând vor avea nevoie de clocitoare.

Asemenea performanţă nu se mai cunoscuse de la vacanţă, când un alt opt în picioare, fusese despicat cât era de mare şi se obţinuseră imediat doi de trei. Astfel de operaţii savante, se zice că nu sunt deloc riscante şi nici măcar nu dor. Fiecare poate să le efectueze cu spor. Dar numai cu cifra de opt care se dovedise a fi aptă, arătând pentru aceasta destul de coaptă.

L-au căutat pretutindeni pe autor să-i ofere premiul Nobel pentru matematici pentru aşa împărţire exactă. Dar cum cifra fusese lipită la loc şi acum arăta intactă, n-au mai avut nici un motiv să se extazieze. (În paranteze vă zic, mie mi s-a părut că s-a făcut mult zgomot pentru nimic).

JOCUL DE-A POEZIA

CREDEŢI OARE CĂ-I UN FLEAC?

Tii! A trecut aproape o veşnicie şi eu nu v-am învăţat cum se scrie o poezie! Credeţi oare că-i un fleac, un leac de babe colac? Mâna-n foc mi-o vâr că nu v-a făcut nimeni aşa un hatâr să vă arate, netam-nesam, cum se face poezia, fără prea mare tam-tam.

Din capul locului v-o spun răspicat, chiar dacă nimeni nu m-a întrebat: o poezie bună se scrie numai dacă eşti cu capul în lună. Toată vremea sau cel puţin uneori, trebuie să fii neapărat cu

capul în nori. Pentru aceasta îţi trebuie pe chelie, neapărat o tichie de mărgăritar, care, din păcate, se găseşte foarte rar.

Este un adevăr elementar: poezia-i un har, o sfântă plămadă de inefabil sau de zăpadă cuibărită în sân de fecioară. E-o pasăre rară care nu zboară pe afară, ci numai prin sine, putând să-ţi soarbă într-o clipită lacrima-ntre gene ivită. E un suspin de alin şi o mană cerească putând să te hrănească şi să te tămăduiască de boli, de lingori cu petale de flori. Dar nu cu o floare sadea, ci numai cu floarea de nu-mă-uita.

Şi cine nu ştie că poezia-i izvor de apă vie la care vin să se-adape din lumea întreagă fel de fel de însetaţi, deci fraţi.

E un amestec de soare şi lună, adevăr şi minciună, real-ireal, cenuşă şi jar, râs cu plâns, nechezat de mânz, ciripit de privighetoare şi multă, multă rouă pe floare. E o adiere, o boare, o respirare, un dor ce doare ca un mare semn de întrebare. Şi, nu vă luaţi după aparenţe, poezia-i o Regină în zdrenţe. Ea colindă pe la uşile-nchise c-un braţ de narcise. C-un braţ de crini culeşi dintre ciulini. Poezia este esenţă de suflet pe care un menestrel din cei mulţi, te îndeamnă s-o asculţi.

Ei, şi după ce-am definit poezia, măcar c-am sărit ca un ţânţar armăsar printre cuvinte, constat că nici n-am apucat să-mi isprăvesc gândul în minte şi peniţa mi-a luat-o-nainte.

Să scrii poezii nu e chip, decât pe nisip. Întrebaţi pe Cip-Cirip sau mai bine pe melcişorii care stau de strajă pe plajă cu cochiliile lor spiralate dacă spun de-adevărate.

Nu e de mirare, aşadar, că o poezie bună se găseşte rar. Cui să-i pese dacă pe o ureche îţi intră şi pe alta îţi iese, în timp ce eu mă perpelesc, mototolind hârtia să vă povestesc ce-i poezia?

Şi cum să nu fiu bosumflată, dacă am aflat că numai cu pene de pasăre măiastră se pot compune poezii bune?

De unde să iau asemenea pană diafană decât dintr-o rană? Care mi-a provocat râsu-plânsul până la strânsul poamelor din livezi. Ca să vezi! Încaltea, să fi cules dediţei pentru zei, cercei şi

ineluşe pentru brânduşe, broşe în formă de brioşe, brăţări acătări şi multe alte zorzoane, care-s tot atât de vane ca praful de pe tobă sau ca scânteile-n sobă.

Eu drept să vă spun, aş fi plină de entuziasm dacă v-aş descrie un basm. Acolo, ce mai încolo şi-ncoace, ştii cu cine ai de-a face! Cu Feţi frumoşi şi zâne mai tinere, mai bătrâne, bune şi rele de parcă s-ar fi născut cu toatele într-o barcă. În barca lui Noe în care n-ai voie să bei decât apa de la şoricei.

Fără a mai pune la socoteală, dragii mei, apa dată la şoricei pe care, nici mort nu poţi s-o bei.

Ei, dar m-am luat cu gura şi s-a iscat ditai încurcătura. Ce mai tura-vura, o poezie nu se scrie neapărat pe un petecuţ de hârtie. Se poate compune foarte bine pe tavan şi nu te costă un ban publicarea putând s-o citească toată suflarea şi, în general, oricine e poftit la tine. În plus, nu se şterge uşor, aşa cum s-ar şterge cea scrisă pe-un nor. Sau pe-un meteor. Poezia scrisă pe bolta cerească nu se poate să nu te uimească prin trăsăturile fine dacă e scrisă cu aldine. Mai poţi să compui pe covor, tot la fel de uşor, numai fii cu băgare de seamă, pe covor se observă orice fir de praf, orice scamă. Şi-atunci o să-ţi tragă mămica un perdaf, ca la cinematograf. Sau îţi pune în braţe aspiratorul şi-atunci gata umorul: poezia şi-a şi luat zborul.

Însă îţi spun: cel mai bun mod de scrie este cu puful de păpădie, direct pe câmpie. Dacă urci mai la munte, poţi s-o scrii cu stele pe frunte. Sau cu raze de soare pe dalba ninsoare. Cu un caier de lână pe aer poţi însăila cât pofteşti, duzini de poveşti.

Dacă ţi-ai ales locul şi tocul, aştepţi să vină sorocul sau norocul.

În poezie – chiar dacă te amuză, norocul se cheamă muză.

Ce ţi-e şi cu muza asta, frate! Vine numai pe înserate, pe nebăute, pe nemâncate, pe neştiute, ţi se strecoară tiptil, drept în sufletul tău de copil. Atunci poţi fi sigur de asta, parcă vorbeşti în rime, monorime, distihuri, terţine. Nu-i chip să te-opui şi lira în

cui să ţi-o pui. De pe buze se revarsă catrene viclene, şi vai! dacă n-ai chef şi eşti cu gândul hai-hui, n-ai cui să spui şi trebuie, negreşit, să compui.

Şi cu asta basta, ce dacă s-a terminat şi pasta din pix, tocmai la fix, sau cerneala s-a uscat în peniţă. Scrii pe frunza de viţă cu o boabă dulce ca să poată, în sfârşit, copiii să se culce.

Asta-i, n-aş scrie o poezie, nici să-mi dai o bancnotă de-o mie!

Bine, fie. O s-o scriu mai avan, fără nici un ban. Aşa, ca să fie!

ÎNVÂRTECUŞURI

HAI SĂ NE COPILĂRIM!

Am făcut de râs – o turtă (ba pardon, de râs – o burtă!). Ce mi-e burtă, ce mi-e turtă? Nimeni nu mai zice „pâs”.

Ori ciocan, ori nicovală (sau mai bine-un poloboc, care s-a urnit din loc şi-a pornit apoi năvală să aducă-o barză-n cioc). Ori e gâscă, ori boboc? Amândouă la un loc. Fără gâscă nu-i boboc. Însă oul nu-i de gâscă. (Mâna poţi s-o vâri în foc?)

Am depozitat în stive cam o mie de motive. O să vi le-aduc firesc, şi-am să mă copilăresc.

Deci: doi berbeci coboară-n beci, să încingă acolo-un meci. Ce zevzeci! Meciu-i bun pe stadion, pe gazon. Renii-l joacă în arenă. Iar un scenarist, pe scenă. Unii-l joacă în băltoacă. Purceluşii îl încing lângă troacă, unde se îngrămădesc într-un stil numit porcesc.

O tulesc să trag cu arcul într-o arcă. Ia încearcă să porneşti ditai barcă într-un parc! Imediat te pomeneşti ud leoarcă.

Vreau să mân un cal c-o mână. E un cal fără stăpân. Mi l-a dăruit un spân, după ce l-a alergat un fecior de împărat. M-am

gândit ca să-l ascund în căpița ta cu fân, până și-o găsi stăpân.

Fredonând un mic refren, dau să urc rapid în tren. Trenul are-o lungă trenă de vagoane. Încărcate cu bomboane în cutii mici şi mari de cartoane.

Doi copii s-au cățărat pe terasă, pe balcoane şi dau drumul cu duiumul la baloane.

Vreau să ronțăi un covrig cumpărat de la Avrig. Poate-aşa să nu mă frigă domnul frig. Până după sărbători, voi pluti cu capu-n nori. Nora-ntr-una joacă hora cu micuța Minodora.

Parii stau înfipți în ciori, ori ciorile-s înfipte-n par (uite eu aici mă-ncurc, n-am habar!), precum stau înfipt şi eu în nedeslușite gânduri, înşirate rânduri-rânduri.

Să nu se facă de ocară, măgarul varu-l cară-n car, într-un bidon ce-abia-abia se ține, să nu alunece din car. Dacă nu vorbeşti mai rar, nu pot auzi ce-ai spus, tocmai de la Pol opus!

Cocoşu-şi mângâie cocoaşa, din vis trezind-o pe Nataşa.

Se cam făleşte dumnealui! Ia să-şi mai pună pofta-n cui!

Atâtea hârburi, tinichele, atâtea cioburi şi surcele, ciurucuri multe şi buclucuri – sunt toate gândurile mele. În sac cu ele!

Să nu vă pară că-i de şagă, de-am să le vâr într-o desagă!

ALTE ÎNVÂRTECUŞURI

Limba se plimbă în gură pentru o bucățică de murătură. Un dinte minte şi fură câte-o bucătură. Ce încurcătură! Gura strigă: Ura! şi Ah! când câştigă sau pierde regina la şah. Iarna hibernează şi nu mai cutează să iasă din casă până când nu cade poama din pom. O bomboană bombăne, o cioară cere o fărâmă de ceară neagră şi vrea s-o şteargă cu ştergar ştrengar. Sfoara sforăie ca un urs ursuz.

Melci melcişori sunt prinşi în păr ca spicele la domnişoare, drept butoniere şi bumbişori pentru domnişori.

Vântul dintr-o dată se vântură, merii merită mâncați din ochi. Perii-s periați fiindcă-s speriați, sunătoarea sună de răsună pădurea când simte securea. Tunetul tună, macul s-a-nroşit în obraz de necaz. Crăciunica se deschide doar în ajun de Crăciun, când mura tremură de frică până şi de-o furnică.

Pe frunte sunt aşezate frunze de laur de pe coclaur sau de pe plaur, bune de tămăduit un balaur la cele trei capete căpătuite.

Şi să vă mai destăinui o taină: hainul nu are niciodată haină, creanga strigă: hei rup! Şi se rupe, racii cu araci în cleşti se plimbă-n caleşti, scutul se scutură, cârtița cârteşte până blana i se mototoleşte mototol-mototol ca o cârpă care îndelung se cârpeşte.

Lucerna luceşte şi creşte cât ai zice peşte.

O menajeră merge la menajerie să-şi cmpere pălărie de călărie, grie, parcă-i zbanghie. Scrie poezie pe munți de hârtie trandafirie. Apoi, papă, bea apă până crapă. Porțile de palate sunt pline de salate. Acolo stau Statu-Palmă care îngaimă o sudalmă, regele Barbu îşi piaptănă barba deasă ca iarba, prințul Bucur se bucură iar Ana Codana, toacă zarzavat în tocană.

Aici până şi pana rămâne în pană şi nu mai pot potrivi nici un cuvânt fiindcă-mi zboară cu toatele-n vânt.

Extraordinar, cum toate aceste cuvinte de ştrengar flecar, abia dacă-mi încap într-un biet buzunar!

MEMORABILE
- panseuri lirice -

-poeme într-un vers, distihuri, terţine-

◊ Nevandabile, aceste scântei memorabile…

◊ Ca firele de nisip, în albie vrând să m-adun, mă-nrisip…

◊ Precum fumul – fără de drum – îmi e drumul…

◊ Fir calomfir, înmiresm candeli de mir.

◊ Ţi-s buzele tot mai acrii, iubitule când mă adii…

◊ Îmbuibat în nebine, întregul golit de fiinţă.

◊ Sub ruine, sinele dezgolit de alt sine…

◊ Zori de sineală picură lin, epoleţi invizibili.

◊ Viaţă nocturnă cât mai rămâne, negrul din urnă…

◊ O duşcă de aer eu vreau, să beau o duşcă de aer…

◊ Până albesc, geme de vânt, carcera inimii mele…

◊ Fluier de vânt – viaţa – fără Cuvânt…

◊ Cine ascuns stă în mine, şi-n taină îmi prinde contur?

◊ Port ca pe-o haină, izbânda din taină…

◊ Cine mă duce înfăşurată în braţe de cruce?

◊ Nins cu mireasmă este poemul, bun de agheazmă…

◊ Tot în rotund, rotundul se-noglindă…

◊ Ca o iubire îmi intră zarea-n privire.

◊ Arată-te poeme, strig; şi el se ascunde.

◊ Nălucă-n fereastră, carne de stea,
iz de sudoare albastră…

◊ În albii de râu, pe veresie, cioburi de lună…

◊ În crugul de stea, dragostea mea spintecă zările…

◊ Ţine-le-n frâu, pleoapele bat în zadar,
ca un far în albii de râu…

◊ N-aş fi rămas în moarte atât, dar mă-nvinge urâtul…

◊ În conduri fermecaţi, râde hidos, realitatea…

◊ Cu buze strepezite sărut floarea de vâsc ofilită…

◊ Iubirea Ta – oglinda crucii mele…

◊ Mă văd viind, spaţiu de jind, înstrălucind…

◊ Frânsu-şi-a zborul cel pur
Icar îmbătat de azur…

◊ Cu aur din mine, pictez pentru voi, anlumine…

◊ Însămi mi-ajung, aripă de nibelung…

◊ Cununate, mâinile noastre cresc
zi de zi, una dintr-alta…

◊ Aflat în inima răscrucii
împărățesc pe tronul crucii…

◊ E viața mai presus de fire
şi moartea-i marea regăsire…

◊ Altar de cuvinte, inima mea, leagăn al sinelui…

◊ În iureşul toamnei, umbra albă a ploii…

◊ Bănuț de ort, Cuvântul, osândă, mântuire…

◊ În peşteri, lichidul sclipind, policandru…

◊ Trup transparent, lacrimi opace la timpul prezent.

◊ Între două veniri – timp dospit fără drojdie…

◊ Din Cuvânt odrăslit – Timp nemurit în cuvinte…

◊ Unicul sens – spre necreat
trece prin răni de lumină…

◊ Zvon de cuvânt – vis curcubeu, dimineață continuă.

◊ Nu sunt decât un ciob de cuvânt
înmormântat în Lumină…

◊ Până şi de har mă dezbar
să rămân de folos, nici măcar…

◊ În pantofi scâlciați, calcâ târşit, realitatea…

◊ Vâlvora clipei vine pripit să mă continue…

◊ Sângele-nghează-n poeme,
lumina bufneşte pe gură…

◊ Duh împietrit, zâmbet golit de Cuvânt
sărac de Iubire…

◊ De spasmele clipei râde în hohot, eternitatea…

◊ Cale de-o stea pribegesc,
până-n pământul lăuntric…

◊ Tropot de inimă : aura-mi sare mereu de pe creştet…

◊ Chiar şi privirea-mi tresare
într-un albastru continuu…

◊ Mâini în genunchi, vorbind a pustiu
preț de o cruce…

◊ La răsărit, crugul de stea spintecă zările…

◊ Inima ta – ca un preludiu la o ciaconă de Bach…

◊ Doamne, chipul mi-a albit
de atâta neiubit!

VÂRSTELE SPIRITULUI

◊ Selene – răneşte cu secera
pruncii nenăscuţi ai făgăduinţei…

◊ Nici un deznodământ
din pricina ninsorii, nici un dezastru…

◊ Intarsii cu vise-n durerile facerii
resturi vinovate din carnea cuvintelor…

◊ Sprijiniţi-vă de o stea
a cărei murire e simplă alegere…

◊ Şi restul… concluzie de tras oiştea singurătăţii…

◊ În matricea luminii – ca un simbol
ritualul apăsării trăgaciului…

◊ Trase la indigo hohotele clorofilei
iradiază ger peste vişini…

◊ În arhipelagul târziului tăcerea tăcere acuză…

◊ Gâlgâit echivoc, plonjări pantomimice, evantai de mirări…

◊ Trei păsări împăiate îţi sunt complice,
pe cine crezi tu că minţi?

◊ Ecoul crengii rupte îmi reconstituie făptura:
câtă lumină, tot atâta umbră…

◊ Ispitit să te jefuiesc de cuvinte
răsturnând terapia freatică a confesiei…

◊ Invazie de neutralitate mătăsoasă
prin subsolurile primitive ale absurdului…

◊ Aproape de mirare cuvintele îmi aduc
dovezi de nesfârşită credinţă…

◊ Mă simt spionat de-o furnică
pedepsit şi învins
pentru ce n-am făcut încă…

◊ Amfore de iarbă, păpuşile animate
dansând pe gheaţa artificială a lucidităţii…

◊ Scriu la lumina luceafărului
şi părul nu se-albăstreşte
de fantastice intemperii stelare…

◊ Acrobat vulnerabil la picioarele scrânciobului
vreau să mă vindec de paloare!

◊ Sigiliul vânătorului de sensuri
e cumpărat doar cu un surâs derutant…

◊ Nu posed decât o duzină de erori
strict necesare drapate fastuos
pe relieful obrazului…

◊ În cercevele decolorate
ciocăniturile vântului
desenează fantasme…

◊ Neascultate de nimeni, clipele unui dor
început în cunoaştere şi sfârşit în nedumerire…

◊ Fiecare celulă onirică se desface la infinit
în cristale somnoroase
devenind ninsoare poetică…

◊ Mătasea sidefie a unui crin presat
lângă obrazul Păsării Poemului…

◊ Gesturi infinite, treaptă cu treaptă străbătând
dialectica emoţiei într-o idilă de gală…

◊ De taină şi sfânt noroc fructifer
la câteva verste de orice ispită…

◊ Vai, încotro? aceste alcătuiri provizorii
abia desluşindu-se, nacele de ceaţă…

◊ Mâinile mele curgând
una spre ţărâna-ţărână
cealaltă atingând Infinitul…

◊ Dinaintea ţâşnirii cuvântului
răstignire perpetuă pe coapsele aerului…

◊ În preajma trezirii,
statui ezitând între fire şi lut…

◊ Trupul viu, moştenire făgăduită
celor smeriţi, în semn de iubire jertfelnică…

◊ Cum altfel voi întâlni
eul-tu într-o logodnă perpetuă?

◊ Cine poate să m-ajute
să mă caţăr să desferec
stelele din întuneric?

◊ Sfarmă surcele, cuvintele grele.
Zvrâle trecute cuvintele mutele…

◊ Săbii privirile arse de ură;
iartă cuvintele ce te durură…

◊ Iz de dragoste : rugăciunile înfloresc
ca stâlpările de finic în ziua Floriilor.

◊ Merele din fereşti luminând
precum ochii icoanelor…

◊ La îndemâna oricui, sufletul meu
merinde pentru duminici.

◊ Trupul meu, cuibarul râvnit
pentru naşteri definitive…

◊ În tumultul culorilor albul de noapte mă invadează….

◊ E-o presimţire ecoul ispitei pământului…

◊ Risipesc singura mea stare perpetuă : neverosimilul…

◊ Oricât aş muri mă voi naşte
în acelaşi misterios labirint rătăcindu-mă.

◊ Nu rămân, nici nu plec; zi de zi mă petrec…

◊ Cât mă uimeşti! Fără să simt mă locuieşti!

◊ Întuneric în ghemotoace;
să mă înghită vorace
umbra mea stă la pândă…

◊ Ce muşuroaie de oseminte!
Să mă desprind, nu mai pot, ah,
de blândele mele cuvinte…

◊ Din cuvânt mă înfrupt,
sorbindu-l pahar de cucută…

◊ Circulară matrice : şuvițele fricii
erori încolțesc pe tâmpla grădinii…

◊ Sarea tăcerii, dublă-ncercare de plâns, râs golit de lumină
coborând în sughițuri trepte onirice…

◊ Fără de aripi, paseri pustii înghesuie zorii…

◊ Înainte de-a ațipi visez un pâlc de copii
şi-apoi adorm cu creştetul aplecat peste cuțite…

◊ Murmurul sângelui dezlănțuit
gonind licurici peste volutele clipei…

◊ Lângă altar, schimb de inimi smerite :
flăcări şi ghimpi peste picuri de sânge…

◊ Sudoarea iubirii – Duh Sfânt
la rang de virtute – sărăcia cu duhul…

◊ În vitralii solzi de lumină aprind candelabre…

◊ Răsfir printre gene albe fosfene, blândele iele…

◊ Lumina mă vrea, îmi intră sub piele…

◊ Unul altuia suntem albă verigă,
sfânt mădular, ochi de aproape,
blândă lumină, ploaie de har…

◊ Abia dacă am timp să mă agăț
de firul de pulbere…

◊ Ascult crinul plângând, asudat de atâta albire…

◊ Privesc în adâncul de sus.
Se întredeschide ochiul inimii mele.

◊ Ce pace înaltă! Cuvintele Tale cad
ca roua pe suflet.

◊ Aşează-mi tâmpla pe inima mea
şi sfințeşte-o cu untdelemnul iubirii!

◊ Vino, mă bântuie, căci se înseară
iar pe altare jertfa devine mântuitoare…

◊ Într-un vag echilibru anii rămaşi
în chip de floare de sprijin…

◊ Te înlăuntri – luptând cu sinele orb, vulnerabil…

◊ Cu fulgi insonori aprinzi palpitul de vis,
ofrandă supremă cuvântului – închinăciune…

◊ Aş vrea să-ți fiu apă sub barcă,
în albia neprihănirii…

◊ Prelați oficiind poesia
într-o limbă anume purtată
numai în zilele de canon..

◊ Sfinți, sfinte, cu ochii deschişi reaprind
în linştea albă, sticlele de manufactură…

◊ Suflete rătăcite rarefiază etherul
şlefuind sunetul cu elitrele…

◊ Poposite în lut, oasele trecerii,
sigle nevrednice, fum despletit…

◊ Tremurând de nesomn, mâini de rugină
netezindu-ți veşmintele…

◊ Un flacon de hazard
între ceaşca de ceai şi pipetă
pentru arca nebunei speranțe…

◊ Franjurii unei iubiri fracturate
sângerând incolor în ochii brânduşelor…

◊ Nostalgia dintâiei iubiri,
imperiu al binelui, singurul meu.

◊ În mierea odihnei înfăşur nisipul
tulburător carusel de-a prea-nemuritul…

◊ Agonisesc în tăcere rotund de iubire
cu uşile vraişte cardinalelor vânturi!…

◊ Ființa din bobul de grâu
să mă perpetueze acum şi de-a pururi

◊ Rugăciuni numărate pe deget –
întrebările zeificate pe scoarță…

◊ Din fiecare cuvânt repetat dinadins
mă năpădesc nălucile oglinzii…

◊ Cum să mai scriu desluşit?
Mi se coagulează cuvintele…

◊ Să vorbim aşa cum am privi o pasăre-n ochi…

◊ Contemplu vârstele spiritului.
Pălesc tot mai mult, deci exist…

◊ Nici un sfârc de lumină.
Întuneric pe întuneric înghite…

◊ Devin străină. Inima mea
nu mai încape în nici o inimă…

◊ Cămaşa care îmi eşti înfloreşte timid
sub nările flămânde ale mirositorilor tineri…

◊ Să mă descriu, nu-mi cereți.

◊ Nu veți afla decât spaimele
ce în secret mă sugrumă…

◊ Ziua toată mă aflu înduplecată.
Şi când mă aşez de vorbă cu Tine
să stau, mă predau.

◊ Mă rostogoleam în brațe cu aerul
cu palme de lut îmbrățişând
surioara țărână…

◊ Spulber de vis : peste umerii tăi dezgoliți, năluciri…

◊ După vâltorile vârstei mă cuprinde vag o tristețe.
◊ Mă sprijin de aer şi zgârii
carnea albă cândva, a cuvântului…

◊ Lupt, mă înfrupt, din clipe ca din bucate
pe îndelete, pe apucate…

◊ Ies din matrice, tot ca o blândă,
plină de grații, Euridice…

◊ Starea de har, ca un aer – ne ține…

◊ Ce de fiori! Soare, mă dori!

◊ În văzduhul ieşit din țâțâni, păsări mioape
abia îşi mai mențin echilibrul…

◊ altă chinovie – inima mea
în veşnică devenire…

◊ În grabnica-mi trecere las mărturie
minuscul semn; dovadă vie atâtor semeni
a ce însemn…

◊ Aştept să-nflorească sidef
o dată cu floarea de har
piatra scumpă a inimii…

◊ Aştept rotunjirea să-i pot măsura
deopotrivă prihana şi puritatea…

◊ Intenții la vedere : Cândva şi pe mine zâmbind
ai putea să mă işti din cuvinte…

◊ Ecoul picăturii de linişte în apele mele lăuntrice…

◊ În aşteptarea ilustrului anonim
iau lecții de linişte…

◊ Somnul depică prima zăpadă a sângelui
pe rugul de linişte…

◊ –Cât despre mine? Doar scâncetul
merinde şi sare, cenuşa focului sacru…

◊ Legat de catarg ca Ulise, scrii în genunchi
acest monolog în surdină…

◊ Nici n-ai să bănui ce hrubă enormă
înconjură aerul…

◊ Halou reflexiv – singurătatea poetului
suspendată de-un fir care încă suportă…

◊ Sigla inimii pâlpâie
din ce în ce mai arar, pe retină…

◊ Cu forța desăvârşirii
aerul tot mai acerb mă strălumină…

◊ Pe-acest obelisc cioplit în granitul memoriei
timpul murit reînvie…

◊ Atâtea culori îți fură aproapele ochiului,
sângele tandru al clorofilei,
pe curmezişul de filă…

◊ Albă-n dorința de dragoste
sorb cu buzele altuia toate nectarurile…

◊ Mă aflu robită părerii
încercând să desfid
aceeaşi, fără de vârstă absență…

◊ Lumea din mine – un pod traversând vertical
criza de moarte…

◊ Aşa cum apari, oglindită în steaua Alcor
ca o apă vremelnică în care un orb
îşi limpezeşte orbitele…

◊ Efluvii de albă tandrețe, impromptu
la o primăvară potrivnică…

◊ Provocator, hohotul singurătății
gustul de sânge al pierderii sinelui…

◊ Zorii de seară moțăind în spațiul
acestei trăiri transfigurate în păsări şi vise…

◊ Un orb se priveşte-n oglindă tiptil.
Ruină-n altarul de suflet…

◊ Ce mai ispită de verde alung, fluierând o colindă!

◊ Mesaje de dor se ramifică înlăuntru :
un strop de miracol incert…

◊ Să te afunzi în spaimă asemeni pietrelor
dintr-un râu vlăguit…

◊ Fără zâmbetul vostru nimeni nu bănuie
depărtările dintre cuvinte…

◊ La porțile sinelui, umbra ta,
fără nici o aureolă…

◊ Iubirea – vuiet danubian
dinspre meleaguri virane…

◊ Hăituindu-se-n cerc – deziluzii
fără zi de odihnă…

◊ Gând în spirală, arome, ispite,
mărturisiri fără rost…

◊ La o gură de clopot cântecul orbului
pipăind veşnicia…

◊ În matricea luminii – magnifice flori
de cenuşă bengală!

◊ Atâtea făpturi, vechi icoane
pământului cuminecătură…

◊ Lanț cotropit de rugină – trupul murit,
către minut implorând, către, neospitalieră,
secunda…

◊ Dincolo de acum împotrivă rostindu-se
înceată chemare de rămânere…

◊ Armonia dezordinii – loc liber
pentru împrejmuite statui…

◊ Hohotitoare supunere : vorba-şi rupea
cu dinții, singură ațele…

◊ Joc de aparențe : parafa târziului
peste ce-ar fi putut să devină : rotund…

◊ Lacrimi – fisuri transparente
în panoplia realului…

◊ Muzica faptei, de-a pururi –
în afară de sunet…

◊ Neostenit – ciripitul viorilor
căprioare într-un crâng răzvrătit…

◊ Umbrele melancoliei aburesc sub nisipul clepsidrei…

◊ Miere cu fiere – orice gest de supunere :
câtă legare cu mâinile la spate!

◊ Mâini zgrunțuroase netezesc ridurile frigului.
Cu o mână ucizi, cu celaltă mângâi…

◊ Mă biruie aduceri aminte – paliativ
pentru străvechi cicatrice…

◊ Mă nasc-risipesc pe un nisip mişcător,
răsfoind anotimpuri…

◊ Rărunchii unui cuvânt ademenitor
ca un murmur de dragoste…

◊ Galerii de regrete împrejmuie ca un zid
mimoza răsărită din lacrima
întâiului jurământ!

◊ Orice desprindere de mâini
înseamnă irevocabil – o pierdere…

◊ Palmele noastre dansând un superb menuet
nu-şi mai ajung ele însele…

◊ Timp echivoc semănat cu seminţe de solitudine…

◊ Sabia vechiului Crai picură în vene târziul…

◊ Spate-n spate – siamezi neîmpliniți
şerpii necesității.

◊ Printre dărâmături, albind
cuvinte vechi, nefolosite încă…

◊ Răscumpăr frunzele murite
acordând încă o şandă uitării…

◊ Seminţe, duium de barbare seminţe
care nu se ştie când
şi în pântecul cărei lumini vor da roade…

◊ Pasărea fertilităţii – reazem râvnit
la hotar de crepuscul…

◊ Patimă – tu, moarte vieţuind în trup
încă din naştere!

◊ Lasă-mi sufletul să se bucure
alegând el singur clipa de zbor
în eternitate!

◊ Până unde, până când,
urc pe treaptă de cuvânt?

◊ Privesc cum un vultur mănâncă
din trupul, în cuie ucisul, viu încă…

◊ Altminteri, mă strădui să dau
alt chip – întunericului…

◊ Oricât aş muri mă voi naşte
într-un misterios labirint, rătăcindu-mă…

◊ Se-apropie ziua când îţi vei incendia
propriul trup cu o lumânare sfinţită…

◊ Cuvinte agonizând peste lucruri
mai vii decât fiinţele…

◊ În oglinzi mişcătoare
cămaşa fără cusătură a inimii…

◊ Policandrele unui castan
înflorind la hotarul duratei…

◊ Nemărginirea destramă auzul
dând în vileag întemeierea de lacrimă…

◊ Oficiez tăcerile odihnindu-mă albă
în plină furtună…

◊ În semn că exist mai bat câte-un cui
în fiecare nouă tristeţe…

RĂSPÂNTII DE SINE

◊ Născută aici pe pământ, lacomă de cer sunt!

◊ Ca dintr-un somn de copil cobor din cuvinte…

◊ Strivesc sub picioare pământul cu jind
şi cerul în braţe aş vrea să-l cuprind!

◊ Roua de prin cuiburi târzii – strop de miracol incert…

◊ Vie de viaţă – murind neîncetat
în cuvântul incandescent
care vă tămăduieşte…

◊ Eşti orb ca un strigăt
înnăbuşit de lopeţi de ţărână!

◊ Încep de la degete o nouă poemă de dragoste!

◊ Procesiuni de nelinişti – pasageri clandestini
deviind traiectorii…

◊ Steaua fiecărui cuvânt căzător din cuiul memoriei
trup de fecioară – nescrisă poemă…

◊ Prăpastie grea, fără de margini, Inima Ta!

◊ La temelie cu Duh de Iubire
durează-mi în suflet o mănăstire!

◊ Semizeii trufaşi despoaie lumina
de păsări şi fluturi!

◊ O floare – în chip de sabie sacră
decapitează urâtul…

◊ Din lemn de santal – degetele pădurii
-haos iubirilor mute-

◊ Neînţelept, vinovat
de tot ce nu ţi se-ntâmplă…

◊ Zidită de vie – liniştea mea migratoare-
îmi surpă latent edificiul…

◊ Acest adevăr – poem rătăcit
într-o imensitate de cuvinte deşarte…

◊ Nu căuta în măduva luminii praf de rugină…

◊ Cuvintele nescrise – stele ale târziului
tresărind în oglinde…

◊ Infuziunile Duhului, icoane migratoare,
Flori suave de haruri înfloresc pe hostia inimii…

◊ Dă-mi Doamne să văd,
cerul pe dinăuntru
cu ochi de absolută lumină…

◊ Cântecul meu – rubinul prelins
peste mustul zăpezii…

◊ Părtaşă cu sine, de parcă aş adormi
printre calde ruine…

◊ Vândut pe-un sărut mincinos,
Doamne, mă doare sufletul până la os!

◊ Prăpastie grea, fără de margini, Inima Ta!

◊ La temelie cu Duh de iubire
durează-mi în suflet o mănăstire!

◊ Semizeii trufaşi despoaie lumina
de păsări şi fluturi!

◊ Suspendat de o scară la jumătatea drumului
dintre om şi divinitate!

◊ Aş putea dovedi că am plâns îndoit
pe movila de timp fugărind diotime…

◊ Vârstele spiritului îmi năruie sângele
pe creasta nadirului…

◊ Singurătate : aer răsfrânt în acordurile
unei muzici de Liszt…

◊ Tandre surâsuri pe care nu le mai cumpără nimeni…

◊ Surâsul tău –diamant- pe fruntea înmiresmată
a sinelui…

◊ Cotropit de înalt pe un scrîmpei de albastru…

◊ Zidită de vie în liniştea migartoare,
otrava de malachit a singurătății…

◊ Semn de izbândă –sabia Noului Crai-
picurând în vene târziul…

◊ Iz de calmă Înviere, se petrec în şoaptă anii…

◊ Să mă ilumineze blând, în verde transcendent,
Vezuviul Poeziei…

◊ Cuvine agonizând anevoie…
Lucruri mai vii decât ființele…

◊ Verigă dintr-un lanț ros de rugini
singurătate-nfăşurată-n crini…

◊ O stea din cuvinte, ca o petardă
în obrazul universului.

◊ Gânduri – puzderii – capete sumbre de monştri.

◊ Durerea urmând nesilită Golgota
până la capăt…

◊ Din mila Ta divină statornică-n iubit
eu însămi sunt aluatul cel bun de plămădit…

◊ Inima Ta despic-o în două
şi pune-mi Isuse, o inimă nouă!

◊ În cântecul sirenei moare zilnic câte un înger…

◊ Virtuali pescăruşi smulgându-i aerului
toate promisiunile…

◊ Călători însetați de sublim
pradă unei memorii despotice…

◊ Monstruoase oglinzi simulează
dulci chemări spre adânc…

◊ Ascultă-mi Isuse strigătul mut :
Numele Tău este singurul meu Absolut!

◊ Inima Ta – rugă sculptată în lacrimă…

◊ Umblu hoinară printre cuvinte mirene
într-o Sahară plină cu stele viclene…

◊ De tine mă leagă fire subțiri de Lumină!

◊ Cu respirarea scriu, cu aerul mut, alburiu,
cu suflarea întretăiată vă scriu, cu respirarea…

◊ Cu propria-mi umbră de mână
cad cu tălpile goale peste țărână…

◊ Cu respirarea în frâu intru în tânărul grâu…

◊ Trădările înfloresc ca pietrele
pe spinarea lui Sisif necunoscutul…

◊ Să mă ascund, ah, de mulțimea
de ochi invizibili, printre cuvinte…

◊ Mut de privire, învins,
lângă rugul cel pururi aprins…

◊ Ca să-mi stăvilesc iubirea,
mângâi cerul cu privirea…

◊ Pe o vestejită hartă, urme de fântână spartă!

◊ Castel interior : Dumnezeu şi suflet
între patru ochi…

◊ Haină fără cusătură, sfânta cuminecătură!

◊ Doamne, cui să fi fost, singurul rost, adăpost?

◊ Câtă iubire, Doamne, mă speriu, cât un imperiu!

◊ Mă cert, şi nu în deşert, de cât iubit irosit!

◊ Zbor de parcă un înger aş vrea să dobor!

◊ Levitez de parcă un înger aş vrea să visez…

◊ Aripi îmi cresc de parcă un înger
aş vrea să iubesc…

◊ Mi-e bine, de parcă un înger se naşte din mine!

◊ Învață-mă cum să mă simt, în largul meu, suflete…

◊ În preajma Duhului Sfânt, tac rugându-se pietrele…

◊ Cuiul morții cel dintâi mi se-nfige în călcâi…

◊ Scriu, scriu, scriu, poate o să-nviu
când mă voi opri mă vor răstigni…

◊ De pe umărul sidefiu descos
petalele de chiparos...

◊ Mă biruie jindul de contopire cu Însuşi Fiindul…

◊ Ies din ființă ca dintr-o carcere.
Moartea aceasta e o întoarcere…

◊ Pântec rotund: sâmbure înflorind
în aproapele…

◊ Cu gura arsă de nevină
eu lupt cu umbra de lumină…

◊ Şi în acorduri triumfale
înalț în suflet catedrale…

◊ În aerul pur – vie rămân
cât timp cuvântul nu mi se clatină…

◊ Unde sunt ciulinii-crini
căci suntem ca doi străini…

◊ Curg, curg, curg, spre amurg.
Chip durut intru-n lut…

◊ Îmi iau Poezia chezaşă
şi-o trag peste trup ca o cămaşă…

◊ Un destin singular ți s-a dat
sugrumat de-un destin colectiv…

◊ Adorm pe brațul tău pe când
o rază mă sugrumă blând…

◊ Când mă aflu la răscruce
însemnează-mă c-o cruce…

◊ Stare de duh : Ştii, mă conții…

◊ Cât cer, pe când umbra ta
singură colindă prin lume…

◊ Mă-mbeți cu parfumul de mosc
aşa cum doar eu te cunosc, blândă moarte…

◊ Flaconul cu apă de nard şi sipetul ars
de torța iubirii…

◊ Părul – ca un ştergar fastuos
despletindu-se din agrafe…

◊ Lacrimi în țăndări spală şi zvântă
picioarele sfinte…

◊ Pe coridoarele nopții – singurătatea
horcăie într-un sinus!

◊ Urc şi cobor scări sprijinite de aer…

◊ Ai rămas ca o icoană nezugrăvită
de mână umană…

◊ În târziul castanilor caut umbra
amforei mele de linişte…

◊ În buzunarul absenței fiecare cuvânt
dispărut ca un ac prin urechile timpului…

◊ Stare de urgență : liniştea pe care vreau
să ți-o strecor cu de-a sila, în suflet…

◊ Mă aflu supusă memoriei tale – stea
pe firmamentul absenței…

◊ Nici beteala, nici voalul
nu mai păstrează aceleaşi mirosuri…

◊ Neliniştită – aidoma flăcării
înghiţită de şerpii necesităţii…

◊ Bolnav de înaltele spaţii – poetul-
vă tămăduieşte cu lumina lăuntrică…

◊ Un eşafodaj de cuvinte apăsând
pe umerii delicaţi ai văzduhului…

◊ Gândul meu izbindu-se de fumul gri-albăstrui
al tulburătoarei absenţe…

◊ Efemer adăpost într-un halou de speranţă…

◊ Prima zăpadă a sângelui dezlănţuieşte ispitele…

◊ Parcă plecând ai venit cu mers imperfect
în viscolul începutului…

◊ Sunt lucruri descifrate pe degete
ca nişte noduri semantice…

◊ Suavă germinaţie de duh
sub orizontul tainic îngăduit privirii…

◊ Porumbei înfoiaţi risipiţi în ether
cuvintele-n care şi astăzi mai sper…

◊ Un nimic învelit de-o nălucă, mers pe vocale,
greieri suiţi pe-o ulucă…

◊ Suntem prea timp să mai fugim
din calea stingerii de stea…

◊ Scrii pe aer un prolog nesfârşit
cu sughiţuri impare…

◊ Incendiată de alb –noaptea-
străbătând pieziş drumul până la şansă…

◊ În oglinda întoarcerii, cu sângele
zgâriat de secunde…
◊ Suav epitalam – cântecele se cântă pe sine…

◊ Palide sosii subţiate-n ether
ale singurei unităţi perceptibile – tu.

◊ Ţin frâiele anilor pe când ursitoare
strecoară lacrimi fictive în dansul condororilor…

◊ Curcubeu : aer despletit în culori şi miresme…

◊ Radiografie : sufletul meu –
o ştimă cu note suave…

◊ Străinătatea privirii – căuşii de pumni
îngheţând răsuflarea…

◊ În voaluri de purpură, ambrozia sângelui
inundând încăperile cerului…

◊ Rugă : să beau din lumina
pe care eu o numesc Dumnezeu…

◊ Timpul meu – curgere lină de pură lumină…

◊ M-ai ales întru iubire
pârgă întru nemurire…

◊ Iubire – tu-pământ al meu şi-al nimănui…

◊ Auroră : exodul luminii devorând
zariştea asimetrică…

◊ Duhul milos mi se împlântă până la os!

◊ Sfinte flori de semenic,
sfânt Cuvânt de carne vie!

◊ Epifanie : înlănţuit şi dezlănţuit
totodată în sine…

◊ Jertfa Ta de pe altare – aerul de respirare!

◊ Geamăt mistuit de strune
duhul meu de rugăciune!

◊ Sufletul meu o urnă plină
cu particule infinite de azimă…

◊ Tăcere – văzduh suspendat
într-o îmbrăţişare furată…

◊ Promisiuni – pietre-n fântâni
stârnind cercuri concentrice…

◊ Mit : se despletesc secundele
de mirajele umbrei…

◊ Limbajul mâinilor, storuri albe peste neşansă…

◊ Învăţ să mă slujesc de propriile arderi…

◊ Aerul de respirare în sfântul lăcaş
al unui viatic…

◊ Să iubesc cu gândul ascuns
că niciodată nu va fi de ajuns!

◊ Un coltuc de cuvânt mai stăruie
în ochiul încătuşat în orbite…

◊ Astăzi mă luminezi ca un soare ascuns…

◊ Sufletul apei – mâzgă a luminii lăuntrice…

◊ Lacrimi de lemn putrezesc
pe catargul întoarcerii…

◊ Împreună cu umbra mă mirui de dor
călcând imperfect…

◊ Sub cupola absurdului, câmp fără nimb
stare de susur…

◊ Noapte, vino să mă inveleşti cu privirea!

◊ Între naştere şi murire deja s-a prelins viitorul!

◊ Floare de eucalipt – sila
şi umbra ei în noi înşine…

◊ Supune-te limbă şi curgi
spre unicul drum înainte : Cuvântul!

◊ Gură sălabtică, taci!
Dedesubtul cuvântului – gândul…

◊ În arhipelagul absenţei, când tu mă ignori,
mă luminez, mă întuneric…

◊ Mă uit la sufletul tău. Ca printr-o lacrimă.

◊ Mă uit cu privirile inimii.

◊ De pe tărâmuri pustii se aude
ecoul Litaniei Lauretane…

◊ Şi nenorocul – pom desfrunzit-
în loc să te coste e gratuit…

◊ Mirabilă facere – magic cuvânt-
os de lumină în trup de pământ…

◊ Limpede vaier celor ce sunt
fără ştiinţă – scame în vânt!

◊ Lutul fiinţei tale să-l plăsmuieşti
aidoma chipului blând al Neprihănitei…

◊ Mană curată partea muritoare din tine
înghiţită hulpav de viaţa flămândă…

◊ O Doamne, de-aş putea să-ţi şterg
sudoarea frunţii cu surâsul meu!

◊ Să mă însoţeşti spre ţinuturi cereşti
la nesfârşita Lumină…

◊ Deschide-ţi ochiul vederii, ochiul din minte
să-ţi afli divina sorginte…

◊ În curgere lină numele tău se prefiră
într-un crâmpei de nespusă Lumină…

◊ Cine stavili să mai pună
soarelui să nu apună?

◊ Cuvântul Tău e ploaie pentru mine
şi tot lăuntrul mi-l fertilizează…

◊ Desăvârşită jertfă şi senină.
Prin moartea Ta eu am văzut Lumină!

◊ Cu răbdare şi dor vin să-ţi şterg
lacrima Ta de ivor…

◊ O dată cu luna – Cuvântul
în sinele meu totdeauna…

◊ Ssst! E ora când se aprind
aureole pe creştete de sfinţi…
◊ Până şi-n rostogolire îmi eşti sprijin şi iubire…

◊ În ambalaje atrăgătoare, cuvinte
nicicând despachetate…

◊ Pe mine însămi mă nasc repetat
uitând placenta în proprii viscere…

◊ Mă furişez şi dispar înghițită de propria umbră…

◊ Mâine, nimic nu ne va opri
să gustăm lentoarea cenuşii!

◊ Întinse mâinile trupului
în timp ce mâinile inimii – zăbrelite…

◊ În ochi de cuvânt zgribulit
de frigul mocnind al ispitei…

ZĂPADĂ ÎN FLĂCĂRI

◊ Nu sunt decât un fulg
îndrăgostit subit de o flacără…

◊ Loveless : Înțelepciunea târzie de după –
ție, pierdutul…

◊ Mi-e milă de talpa care striveşte zăpada…

◊ Vampirism : mă-mbrățişează un cuvânt
pândindu-mi viclean jugulara…

◊ Ca o eşarfă de purpură – şirag de cuvinte himerice
pe frunți nădușite de patimi angelice!

◊ Departele mă sugrumă. Nicicândul mă strigă
pe numele de fecioară…

◊ Acest poem – numai bun de făcut
semnul crucii pe pernă…

◊ Palid obraz biciuit de sărutul
ademenitor al minciunii…

◊ Îmi lipesc urechea de-o rază şi ascult
cum printre degete îmi scapă iubirea…

◊ Ascult tăcerea dintre gânduri şi bat ferestrele
în scânduri la marginea acestei seri
în care vin de nicăieri…

◊ Eu merg spre sensuri mai profunde
din pretutindeni în neunde…

◊ Ce de sierre în cea mai îndepărtată apropiere!

◊ Cât de înstrăinate nevade
îmi risipesc sufletul în tornade!

◊ Privesc cum umbrele-mi împlântă
nelinişti în privirea frântă!

◊ Când lacrimile mi se usucă
hohotesc pur şi simplu cu inima…

◊ Mă risipesc, cum risipeşte florarul
semințe de har, peste reavăn, pământul…

◊ Zgribulită în propria-mi fire
simt revărsându-se apa sfântă
pe care am alunecat la venire…

◊ În universul finit, fâşii de purpură în apoteoză…

◊ Lumina lipşte cu venerație
paiete pe marmura cerului…

◊ Viscol de stele căzând pe zăpada în flăcări…

◊ Să fiu trunchiul umil pe care lemnarul
să-l cioplească-ndelung
până va deveni crucea de jertfă a milei…

◊ Oficiez cu gesturi smerite cultul solitudinii…

◊ Un pian alb pe o plajă-n amurg.
Parfumul disperat al absenței…

◊ Cuvintele mele – ecou
în steaua cu numele mamei…

◊ Ursuzi şi străini închişi în aceeaşi clepsidră…

◊ Paiete strălucesc orbitor pe statuia mea tutelară
în timp ce melancolii funciare mă surpă…

◊ Neliniştea mea căutând
măcar un cuvânt să se sprijine…

◊ Fără Tine nici unui lucru nu-i aflu măsura
Tu – începutul şi tot Tu sfârşitul
a toată făptura…

◊ Mă-ncarc de nimicuri sub ochii iscoditori
rotindu-se uliu…

◊ Cuvântul meu – izvorât dintr-o
irepresibilă nevoință…

◊ Altminteri mă strădui să dau
alt chip întunericului…

◊ Niciodată aceeaşi, nu pridideșc să respir
aerul crud din rărunchii unui cuvânt
ademenitor ca un murmur de dragoste…

◊ Atâtea făpturi viscolite de patimi
agonisind vechi icoane,
pământului cuminecătură…

◊ La porțile sinelui – nesigură –
umbra ta fără nici o aureolă…

◊ Fantomatice fluvii de albă tandrețe
impromptu la o primăvară potrivnică…

◊ Aşa cum apari oglindită în steaua Alcor
ca o apă vremelnică în care un orb
îşi limpezeşte orbitele…

◊ Vâltorile vârstei mă-aruncă
în carnea albă cândva, a cuvântului…

◊ Înfiorați de o stranie intimitate,
sâni podidiți de dumnezeire…

◊ În cenuşa de-o clipă a patimei
spaimele ce în secret te sugrumă…

◊ Cămaşa care îmi eşti înfloreşte timid
aşa cum se deschide un crin
sub nările mirositorilor tineri…

◊ Adorație fără cuvinte : zarva tăcută a pleoapelor
în vie grăire…

◊ Murmurul sângelui dezlănțuit
gonid licurici peste volutele clipei…

◊ Precum mirii să fim
legați cu pâinea de har a iubirii…

◊ Pelerini la poarta mileniului împărțim egal
neliniștea dintre înaltul ceresc
şi adâncul pământului…

◊ În toi de îngheț mâinile mele înmuguresc
fără lege…

◊ Cu brațe-ncruciş mă prin zorii jilavi
de firave stele lăuntrice…

◊ Propria-mi viață – străinilor
o dau de pomană
peste pragul ferestrei…

◊ Cu un deget aş vrea să strivesc
cuibul vânzolit de gângănii al fricii…

◊ Aici doar aerul mai ține ecranul
dintre sine şi sine…

◊ Văd creştetul tău luminat
de o aură neagră…

◊ În auzul orbit de nelinişte
întunericul ia forma de râu în alunecare…

◊ Pe coridoarele zilei – vertijul cuvintelor
dansând după spasme telurice…

◊ Spectrul îşi schimbă paleta
după rugul amurgului…

◊ Sigla inimii pâlpâie din ce în ce mai arar
pe retină…

◊ Ecoul picăturii de linişte în apele mele lăuntrice…

◊ În aşteptarea ilustrului anonim
iau lecții de linişte…

◊ Zăpadă în flăcări : paşii tăi desculți
scrijelă diamant pospaiul pământului…

◊ La galere ca un sclav,
tragi cu sufletul firav
luntrea unui veac bolnav…

◊ Cine să taie din rădăcină coama ninsorii?

◊ Fericit fără pricină : aşa cum te afli
încercând să acoperi izvorul zilei cu palma…

◊ Mers cu tălpile pe foc ca să uiți de nenoroc…

◊ Mă devoră iubirea, această floare de colț carnivoră!

◊ A trăi fără Tine. Ce spaimă atavică!

◊ În timp ce te aştept, îmi arde Dumnezeu în piept…

◊ Îmi lepăd dragostea fierbinte
într-o chilie de cuvinte…

◊ Pălesc în plină splendoare
victimă a unei mile neîndurătoare…

◊ În toi de iubire, această blândă
şi fără întoarcere renunţâare…

◊ Nu vreau decât să-mi odihnesc fruntea
pe genunchii acestei zile…

◊ Desfid această dragoste derutantă
ca o pavană pentru infantă…

◊ Te privesc. Unde-mi sunt ochii?

◊ Cad pradă reveriei, în timp ce mă copleşeşte
umilinţa trufiei…

◊ Şovăitoare, durută, această clipă
ce se refuză a fi aşternută…

◊ La capătul liniei vieţii să mă aşez cu obrazul
pe propriile mele cuvinte…

◊ Spulber de vis peste umerii tăi
dezgoliţi, năluciri…

◊ Fă Doamne casa mea încăpătoare
s-adăpostesc izvoru-ntre izvoare…

◊ Eşti Doamne, în mine, fireşte
şi râvna de Tine mă mistuieşte…

◊ Aşa mă nasc murind mereu
cu cât străbat urcuşul greu
spre piscul sufletului meu…

◊ Când spinii fruntea-ţi înnimbă
Trupul şi Sângele încă-ţi mai simt,
Doamne, pe limbă…

◊ Maternitate : Te-am zămislit dintr-un cuvânt
cât o lacrimă…

◊ Iată ce sunt : pământ de cuvânt, argilă umilă,
bună de plămădit, pământ înflorit…

◊ Mii de cuvinte, dans nesfârşit
al mâinilor libere…

◊ Pe o pagină neagră – un poem
cât o fărâmă de viaţă, recitându-se singur…

◊ Frica mea naşte pui vii
şi-i devoră cu luciditate şi silă…

◊ Lumina din sânge, umilă,
pe curmezişul de filă…

◊ Decupate-n ether – schije de sunet
deasupra unei ape letargice…

◊ Într-un pustiu de hârtie deveneam invizibilă
lăsând în urmă haloul de solitudine….

◊ Sufletul meu reflexiv, pe aceleaşi meleaguri
se va întoarce…

◊ Poezia, ca o femeie în zori părăsită
rostea singură un pios Lacrymosa…

◊ Păsări crude, asediind cu țipătul lor ascuțit
culorile toamnei…

◊ Îngerii serii mă cheamă oaspete
în propria casă, la un tăcut solilocviu…

◊ Mătănii – fructe de har rodindu-ți în inimă…

◊ Cum să străpung acest infinit
dintre două cuvinte?

◊ Desigur că lumea există şi fără ca tu s-o alcătui…

EPIGRAME

I.
AUTOIRONII

AUTOEPITAF

la apariția volumului: „Arhipelagul visării”

Las, în trecerea-mi grăbită
Faptele fiind prescrise,
Celor ce le-am fost iubită :
Un „Arhipelag de vise”…

(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor, Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)

SUB SEMNUL CUVÂNTULUI

Am fost un drept căutător
Descoperind în lut – carate –
Cuvântul cel mântuitor
De ignoranță şi păcate...

CRUG

Trăind cu pâinea şi cu vinul
Cuvântului – balsam şi leac –
Mi-am asumat, scriind, destinul
Acelor ce nu mor în veac.

(Publicată în: „O antologie a literaturii gălățene”, vol.IV, Umor, Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galați, 2010)

POEME DE CREDINȚĂ

Cum? Se naşte întrebarea –
Să mă lepăd de ființă,
Când liturghisesc visarea
În poeme de credință?

AUTOBIOGRAFICĂ

Să mă descriu nu mi-e uşor:
Pe cumpănita terezie,
Amestec de senin şi nor
Smerenie şi măreție...

(Publicată în „O antologie a literaturii gălățene", vol.IV)

SUNT EU?

Mă-ntrebi ce sunt aceste fleacuri
Şi-acest tupeu de umoristă?
Ei bine-s fel şi fel de leacuri
Să nu ghiciți cât sunt de tristă.

(Publicată în „Epigrama", Revistă a Uniunii Epigramiştilor din Romînia, nr. 26/2003 şi în „O antologie a literaturii gălățene", vol. IV, Umor)

COMORI DE HAR

Comori de suflet am şi-s multe
Deocamdată sunt oculte
Vreau să le ştie epigonii
Să nu le-ngrop ca faraonii.

NEÎMPLINIRE

Mă doare dorul pân' la os
Nu-i floare la ureche,
Bărbat cu sufletul frumos
Că nu-ntâlnesc – pereche.

TESTAMENT

Vă las, când se-mplini-vor anii,
Poemele sublimei arte,
Aceste dragi şi sfinte danii
Ce-au fost cu grijă scrise-n carte.

(Publicată în „Viața Buzăului", noiembrie 2005 şi în „O antologie a literaturii gălățene", vol.IV, Umor, Galați, 2010)

CREZ

Mă-nchin Domniței Sărăcia
Şi mult visatei Inocențe
Voind să apăr Poesia
Regină îmbrăcată-n zdrențe.

MĂRTURISESC

Din fire nu sunt firoscoasă
Dar vreau din sufletul ardent
Când voi pleca, pe firmament
Să las o urmă luminoasă.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „CARTEA CU ÎNGERI”

Primind iubirea cea mai pură
Drept Sfântă Cuminecătură
Cu îngerii de pe hârtie
Am renăscut în Poesie....

CARTEA MEA CU ÎNGERI

Toți îngerii născuți în carte
Îmi apără Împărăția
Slujind de-o viață Poezia
Cea mai sublimă dintre arte.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „DEPARTELE ŞI APROAPELE”

Mintea nu-i mai brează
Străbătând hârtoapele
Când se-ndepărtează
Inima de-aproapele.

PENTRU „DEPARTELE ŞI APROAPELE”

Sufletul şi pleoapeple
Mi se-nnegurează
Când îl văd pe-aproapele
Cum se-ndepărtează.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „CUVINTE DE ÎMPĂRTĂŞIRE”

Propria ta fire
Suflet, trup şi minte
Pâine de cuvinte
Drept împărtăşire.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „UMILINȚĂ ŞI MĂREȚIE”

Tot miracolul ființei
Mă cuprinde-n chip firesc
Când încerc să desluşesc
Măreția Umilinței.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „MYSTERION”

Precum cândva Francois Villon
Te-ai risipit într-o baladă
Şi dintr-a inimii monadă
Ai zămislit „Mysterion”.

AUTOEPITAF LA VOLUMUL „MYSTERION”

N-ai fi tu chiar Francois Villon
Nici spiritul adiacent
Dar laşi, iubind „Mysterion”
Posterității testament.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „MYSTERION”

Te urmărește-un gând cărunt
Ca și iubirea, fără pată,
Francois Villon, o, „Unde sunt
Zăpezile de altădată?”

II.
LUMINIȘUL FIINȚEI

DA SEIN – LUMINIȘUL DE UNDE SURVINE FIINȚA

O lumină de cuvinte
De vei căuta în minte
Ai să poți găsi, în fine
Drumul către sine.

ZIDIRE

Eu nu socot că-i sacrificiu
Și nici o trudă în zadar
La tâmpla unui edificiu
O piatră să așezi măcar.

(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005 și în
„O antologie a literaturii române”, vol. IV, Umor)

URME PE NISIP

Nu mi-aș dori cu nici un chip
Ca-n locul unui vrednic rost
Să aflu că din tot ce-a fost
Rămas-au...urme pe nisip.

SĂ NU UITĂM

În crunte, vremile aceste
E necesar, pe drept cuvânt
Ca să păstrăm ceea ce este
Și ce am moștenit mai sfânt.

DAR DE SĂRBĂTORI

Un cadou neprețuit
Vreau să fac, dorind fierbinte
Celor ce m-au prețuit
„Foaia scrisă pentru minte”.

FUGIT IRREPARABILE TEMPUS

Din clepsidră, ca țărâna
Iute se prelinge clipa
Și degeaba-ncearcă mâna
Să împiedice risipa...

METANOIA

Nu-i desigur vorbă-n vânt
Încercați, că se mai poate,
Mântuirea prin Cuvânt
De-omeneştile păcate.

CREDO

Cu spirit viu în trup de lut
Te-ai dăruit cu prisosință
Slujind Cuvântul Nenăscut,
Mărturisire de credință.

APOSTOL

Deşi nu intră-n legea firii
Tu ți-ai ales o altă hrană
Să fii Apostol al iubirii
Şi să rămâi fără prihană.

POETULUI ŞI FILOZOFULUI MIHAI ANDRONE

Vom sta alături, tu şi eu
Cândva, în veşnicie,
Suntem colegi de Dumnezeu
De Duh şi Poezie...

EXCELSIOR!

Cât ar fi de târzior
Pelerin spre Empireu
Am pornit Excelsior!
Înspre Totul-Dumnezeu!

SĂ NU TE TEMI

De-ar fi să mori, fii fericit,
Neobosit arzând pe rugul
Cuvântului – ți-ai împlinit
Aşa cum se cuvine crugul...

MĂRTURISITOR

Cu dragoste, la fiecare
Ți-ai împărțit averea, dota,
Şi-ai luat Cuvântul în spinare
Ca pe o cruce pe Golgota...

CUVÂNT ŞI HAR

Nimic mai nobil şi mai sfânt
Şi mai – de Dumnezeu aproape –
Decât Lucrarea din Cuvânt
Azur pe suflet şi pe pleoape...

ÎN RANIȚĂ – BASTONUL DE MAREŞAL

Ca bun soldat – aşa-i normal
În raniță purtând cu falâ
Bastonul tău de mareşal
Visezi victoria finală.

TERAPIE PRIN FRUMOS

Mă vindec azi prin sarea Poeziei
Şi mă scufund cu ea în baia morții
Să mă-nveşmânt în vers în fața Porții
Sub umbra blândă a melancholiei....

CREZ POETIC

Icoană pe santal îmi e şi Crez
Doar ea-n Sahara poate să mă poarte;
Pe cât m-apropii negreşit de moarte
Pe-atât de mult de ea mă-ndepărtez...

POEZIA PENTRU MINE

În snop – cuvinte tămăduitoare
Le scot din labirintul lui Dedal
Şi izvodesc icoane pe santal
Din trupul său cu ape gânditoare.

POEZIA

Cum să vezi şi să nu sângeri
Atelajul tras de îngeri?

ATELAJ

Cum mă porți din poartă-n poartă
Inimă – tu – luntre spartă!

TAINE SFINTE

Tainele acestea sfinte
Fie-mi apă şi merinde
Pentru când voi face saltul
De la un tărâm la altul...

DUBLU CATREN DESPRE POEZIE

De din leagănul pruncieі
Calc pe cuiul poeziei.
Al neliniştilor cui
Mi se-nfige în călcâi.

Crucea până peste poate
Mi se-aprinde – rug în spate
Şi sub semnul veşniciei
Urc Golgota Poesiei!

MICA PUBLICITATE

Nici pe Terra, nici în cer
Încă n-am aflat făptura;
Caut spirit congener
Să-mi desăvârşesc statura.

O, VANITAS VANITATUUM!

Zile negre, zile fripte
Timpul scurs nu-l poţi supune,
Căci aşa cum zice-n Scripte
„Toate sunt deşertăciune!”

ICOANE ŞI ICONOCLAŞTI

Nu pot fi creştini, cred eu,
După sfintele canoane
Oameni fără Dumnezeu
Cei ce prigonesc icoane...

NU DA CINSTEA PE RUŞINE

Mi-e şi milă, vreau să ştiţi
De acei „preafericiţi”
Care sufletul şi-l vând
Cinstea pe ruşine rând.

PROFESOR ICONOCLAST

Spiritul de fanatism
Multor le trezesc în minte
Acte de huliganism
Profanând icoane sfinte...

FANATISM

Prea nevrednicul pigmeu
Crunt luptând cu Dumnezeu
Supărat la culme dete
Jos icoana din perete.

PROFANARE

S-a constatat – şi nu o dată –
Există unele persoane
Ce simt plăcerea idioată
Să dea cu barda în icoane...

EUTANASIA ŞI PARADISUL

Astăzi eutanasia
Jefuieşte veşnicia
Te trezeşti în Duh ucis
Azvârlit din Paradis...

SĂRĂCIA DE SPIRIT

Amice, vreau să-ți vând un pont:
Secret păstrat din tată-n fii:
Sărac cu Duhul poți să fii
Dar nu lipsit de orizont...

DE CRĂCIUN

Şi dintre toate mai presus
Aş vrea, la fel ca în pruncie
Timid – la Ieslea lui Isus
Să-i cânt un imn și-n veşnicie...

TEMPLU SUFLETESC

Cu Dumnezeu Suprem Strateg
Un „simplu rest” dintr-un întreg
Împrăştiat şi risipit
Clădit-a templu nezidit...

FIII DACIEI STRĂBUNE

Şi grație divinei providențe
Noi ne-am născut pe mioritic plai
Dar am ajuns să-mbătrânim în zdrențe
Visând la fel ca vrabia...mălai.

„RESTUL SFÂNT”

Invoc testamentarul „rest”
Sau rămășița providențială
Ce-a rezistat prin simplul gest
De a păstra credința ancestrală.

UNA SPUI ŞI ALTA FACI

'Geaba faci pe înțeleptul
Și-aforisme scoți din gură
Când cu stângul dai în dreptul
Şi te laşi învins de ură...

ULTIMA IPOSTAZĂ

În viață premiant în toate
De-atâția ani pe loc de frunte
Când fu ca moartea să-şi înfrunte
La alții-a dat întâietate.

LA SPOVEDANIE

De-ai căta și-n piatră seacă
Nu găseşti bărbat cu haină,
Altul ce urechea-şi pleacă
Şi te-ascultă-n Mare Taină.

DIAMANTE DE GÂND

Competiția e dură,
Prea mulți fură şi-apoi vând
Pe nimic, ca prăjitură
„Diamantele de gând”.

DUBLU CATREN DE CRĂCIUN

Tresară inima în piept
De-un gând frumos şi înțelept
C-aici şi-n viața de Apoi
E Domnul Dumnezeu cu noi.

Se naşte-acuma frumuşel
Iubitul Domn – Emanuel.
În suflete să-i facem pat
Căci pentru noi s-a întrupat!

DOAMNEI ELIS RÂPEANU – DOCTOR ÎN EPIGRAMĂ

Buna noastră Doamnă-Elis
Vrând să ne înveselească
Nici n-ai crede, dar e...Miss
Epigrama românească...

ACELEIAŞI DOAMNE A EPIGRAMEI ROMÂNEŞTI

Nu fac din aceasta dramă
Dar îmi pare curios
Doctor e în epigramă
Şi te-nțeapă pîn' la os...

PENTRU INTERPRETUL ION IONIȚĂ – ZIS MAFIOTUL

Nu credeam nicicând că pot
Dar îmi place şi insist
Să ascult un mafiot
Îns-un mafiot...artist.

INTERPRETEI DE MUZICĂ POPULARĂ ANGELA CATANĂ

Deşi nu-i cătană
Dânsa se jertfeşte
Şi precum o Ană
Minunat doineşte.

III.

O TEMPORA, O MORES!
Vicii şi capricii

EDILITARĂ

La ceruri strigi şi te închini
De indignare
Când slalom faci printre maşini
Pe trotuare.

RECLAME ŞI RECLAMAGII

Păr vopsit şi prins în clame
Poart-acest „reclamagiu”,
Însă nu e zurbagiu
Se ocupă de reclame.

DESPRE VIRTUTE

Virtutea azi e floare rară
De-aceea nici nu se găseşte
E desuetă şi hilară
Dar şi-n noroaie străluceşte.

VORBA ŞI FAPTA

Spui lucruri vrute şi nevrute
Că astăzi cinste nu găseşti
Dar nu vorbi despre virtute
De n-o trăieşti.

VICII ŞI CAPRICII

În ochi ai flăcări şi scântei
Misterioasă ca făptură
Pe nări scoţi fum şi colăcei
Şi diavoli slobozeşti pe gură.

EVLAVIOASA

Dânsa jură pe morminte
Pomenind de „lucruri sfinte”
Şi drept cuminecătură
Zilnic are draci în gură.

GARDIANUL VIOLATOR DE LA MINISTERUL EDUCAȚIEI

Angajați model, de soi,
Lupii veghetori la oi
Te păzesc şi-şi dau fiori
Gardieni violatori.

INFATUARE

Pe trei cărări întors acasă
Nu mai răspunde la cruzime
Consoarta-l ceartă dar nu-i pasă
Că-i îmbătat de „înălțime”.

MEGALOMANIE

Se tot trudeşte dar în van
Să mai mărească-a lui statură
Dar înălțimile îl fură
Că-i un pigmeu...megaloman.

RĂZBOI ŞI PACE

Pe cât de-ncrâncenați în viață
Războinici de temut, vorace,
Abia în „locul de verdeață”
S-au îndurat să facă pace.

MODA SILICOANELOR

Şi ce mândre silicoane
Ies în față la „balcoane”
Astfel şefului cel drept
Încercând „să-i țină piept”.

SOLUȚIE PRACTICĂ

Nu ştie nimeni însă, dacă
Voind ca şefului să-i placă
Ea nu şi-a pus pe la „balcoane”
Implanturi mari de silicoane.

DIN MERS

Că s-au iubit orbeşte – cert e –
Aproape pân’ s-au logodit
Ca după nuntă să se certe
Iar la botez s-au despărțit.

CINĂ ÎN FAMILIE

Având privirile înfipte
Pe chipul soțului smerit
Soția l-a obişnuit
Să îi servească „zile fripte”.

BRIGADA ANTIDROG

Nu mă judecați, vă rog,
Că-s cosumator de drog
Fiindcă m-a pălit un gând
Dumneavoastră să vi-l vând.

VIP-URILE ŞI COCAINA

Traficanți nevinovați
Sunt pe dată achitați
Fiindc-au transportat în jeepuri
Cocaină pentru VIP-uri.

REFULĂRI

Chiar în cele patru zări
Întâlni-vei refulări
Ce-n imagini textuale
Iau aspecte...sexuale.

UNORA CARE CONFUNDĂ LITERATURA CU PORNOGRAFIA

După-asemenea „lături”
Fac confuzie de „guri”
Şi distrându-se, băieții,
Se hrănesc doar cu „secreții”.

ADEPȚILOR LITERATURII PORNO

Cum poți să confunzi, bădie,
Şi să dai pe veresie
Demnitatea pe ruşine
Înjosindu-te pe tine?

OAMENI ŞI ANIMALE

Lui „Emilian” care a trimis pe rețea o poezie porno

Nici măcar un patruped
Chiar la montă când este dus
Nu se manifestă, cred,
Ca bărbatul de mai sus.

REȚEAUA LITERARĂ NU E ŞANTAN

-celui care le confundă-

În „călduri” dac-ai intrat
Fii decent şi fii bărbat
Strânge binişor un ban
Şi-apoi du-te la şantan.

GURU-UL ŞI MISA

Parcă eşti o Monalisă
Spuse guru-ul ca-n transă;
Eu ți-am acordat o şansă
De a fi pe veci (o)misă.

DUPĂ O VIAȚĂ DE LUPTĂ

Dând războaie-ncrâncenate
Duşmănoşi şi aprigi lei
Astăzi stau lungiți pe spate
Despărțiți de trei alei.

UNUI DIAGNOSTICIAN

Zadarnic zilnic le prescrii
Iluzii – unora – deşarte
De nu le recomanzi să poarte
Şi pentru suflet – dioptrii.

(Publicată în „Viața Buzăului”, nov. 2005)

DIFERENȚĂ

Până s-au căsătorit
N-au simțit – gustând din miere
Diferența de vedere:
Ea mioapă – el prezbit.

(Publicată în „Viața Nouă”, 31 dec. 1986)

NEHOTĂRÂTUL

E greu de înţeles şi pace
Comportamentu-i enigmatic:
Burlac – stătea ca pe jăratic
Căsătorit, stă ca pe ace.

(Publicată în „Săgeţile Afroditei”, 1988 şi în "O antologie a literaturii gălăţene contemporane, vol.IV.Umor, Editura Centrului Cultural „Dunărea de Jos”, Galaţi, 2010)

SUNT MULŢI ÎNFUMURAŢI

Colocatari ca dânsul nu-s;
Privit ca om de caracter
Deşi el şade la parter
Priveşte la vecini...de sus!

(Publicată în „Săgeţile Afroditei”, 1988)

SECVENŢĂ

Am văzut o fată plină
De virtuţi şi mă uimeşte:
E atât de feminină
Când munceşte...bărbăteşte.

(Publicată în „Săgeţile Afroditei”, 1988)

UN CHEL LA COAFOR

-Ştiţi, am auzit discuţii,
Poate vă devin client:
Mi s-a spus c-aveţi soluţii
Pentru părul permanent.

(Publicată în „Săgeţile Afroditei”, Antologia epigramei feminine, Ion Cristea Geană, Ed. Vimar, 1988)

SCOP

Cât mai sunt frumoasă jună
N-are rost să stau la ţară
Vreau o dragoste nebună:
Banii, Ura! Şi la gară.

(Publicată în „Divertisment”, iulie 1990)

MĂRUL DISCORDIEI

Nici nu ştiu a cui e vina
Că bărbatul şi femeia
Cum şi-au cheltuit chenzina
Au pierdut iubirii cheia.

(Publicată în „Divertisment”, iulie 1990)

OAMENII REDEVIN OAMENI

Că astăzi oameni redevin
E lucru cert şi nu-i puţin.
Dar obsedează o-ntrebare:
De ce devin şi unii...fiare?

(Publicată în Caietele „Păstorel”, nr. 1/1990)

PARADOX

Deşi pământul e rotund
Din vechi tradiţii s-a păstrat
Credinţa că pe el se-ascund
Şi indivizi cu cap pătrat.

(Publicată în „Viaţa Buzăului”, nov. 2005 şi în „O antologie a literaturii gălăţene, vol. IV. Umor”, Galaţi, 2010)

AMĂGIRI

N-o să fie fericit
Nicidecum acela care
Casă-naltă şi-a clădit
Pe nisipuri mişcătoare.

(Publicată în „Viaţa Buzăului", nov. 2005 şi în „O antologie a literaturii gălăţene, vol. IV, Umor)

UNUL SERVIL

Aplecându-se deajuns
După orişice favoare
Cu spinarea a ajuns
Ca un semn de întrebare.

(Publicată în „Viaţa Nouă", 31 decembrie 1985, în „Viaţa Buzăului, nov. 2005 şi în „O antologie a literaturii gălăţene, Vol. IV, Umor)

UNEI FEMEI FRIVOLE

Unii spun că-i domnişoară
Alţii, cum că nu-i.
Mulţi se simt cam traşi pe sfoară
Şi cu pofta-n cui.

UNUI TÂNĂR LIPSIT DE BUN SIMŢ

Privind acest obraznic june
Îmi vine să scrâşnesc din dinţi:
Degeaba are simţuri bune
Dacă-i lipseşte bunul simţ.

FACTOR DE RISC

Cel ce-ajunge pe un pisc
Să nu uite niciodată
„Înălţimea" ce îmbată
Este factorul de risc.

UNUI MISOGIN

Sătul de-atâta consecvenţă
Văzând că dragostea-i un chin
Se-nscrise la fără frecvenţă
Ca să iubească mai puţin.

(Publicată în „O antologie a literaturii gălăţene, vol.IV)

DESDEMONA MODERNĂ

Plânge ca mironosiţa
Domnişoara drăgălaşă
Ce-a pierdut la Periniţa
Batistuţa buclucaşă.

UNUI AMATOR DE ANONIME

În sfârşit m-am înarmat
Ca să scap de-anonimat
Şi de searbăda micime
O să scriu doar...anonime.

STAN PĂȚITUL

Nu mai fac greşeala asta
Pe vecie, am jurat,
Să îmi controlez nevasta
Când o ştii că sunt plecat.

LA TRIBUNAL

Pe cât de fericiți odată
Rămân de întristare muți
Nici un obraz nu-i fără pată
În sala paşilor pierduți.

UNUI CHEFLIU

Spune-o vorbă înțeleaptă
Că mai scurtă-i calea dreaptă,
Însă tu, amice drag
Mergi adesea în zig-zag.

UNEI FETE BĂTRÂNE

N-are rost să mai insişti
O minciună ajustată
Dacă o descoperi – rişti
Să rămâi nemăritată.

SOLUȚIE

Dacă vrei să scapi uşor
De-un amic plictisitor
Să dispară câțiva ani
Împrumută-i nişte bani.

BIROCRATISM

Ai făcut pe la birouri
Tuturor, pe rând, cadouri
Ca să scoți adeverință
Cum că n-ai nici o cerință.

CONFUZIE

Când se trezi a doua zi
Mahmur, în casă la vecine
Se strădui să afle cine
Mutase casa vizavi.

UNUI PROFESOR DE MATEMATICI

Meşter mare-n ECUAȚII
Vrea tot timpul să te-ajute
Ca să intri în **RELAȚII**
Numai cu...**NECUNOSCUTE.**

NERECUNOŞTINȚĂ

Nici nu vrea să se gândească
Să găsească-n curte-un pat
Mamei lui care i-a dat
Toată casa părintească.

POEZIA – SCORPIA CE MĂ ÎMBLÂNZEŞTE

O-mblânzesc sau mă-mblânzeşte
Poezia-n chip firesc?
Astăzi ea mă nimiceşte
Mâine iar o zămislesc...

ÎN TRAMVAI

Tânăr şi politicos
Vrând să pară delicat
Când coboară – generos
Îți dă loocul unde-a stat.

UNUI IPOHONDRU

E-un bolnav închipuit;
Când vorbeşte despre sine
Spune câte-a pătimit
Chiar şi când i-a fost mai bine.

DRUMEȚIE ŞI TURISM

Drumeția nu-i prieşte
De aceea, pesimist,
Zi de zi el poposeşte
La restaurant „Turist”.

PILE

Din pile şi-a făcut o scară
Să urce mult, din treaptă-n treaptă,
De-ar fi urmat o cale dreaptă
Ar fi simțit cum se coboară.

UNUI PROFESOR DE MATEMATICI

Meşter mare-n ***ecuații***
Permutări şi-***aranjamente***
Dacă-i dai un pumn de cente
Îți oferă-n schimb...***relații.***

SFAT

De vrei morțiş o freză şic
Ca să-ți atingi degrabă scopul
Să nu dai la frizer nimic
Şi să te piepteni cu...prosopul.

PARTAJ

Casă, dotă, acareturi,
L-a-nzestrat, c-aşa e datul
Şi multiple alte drepturi
Când şi-a „măritat” bărbatul.

DERMATOLOGICĂ

Uitând de alte obligaţii
O curte cu rafinament
Asiduu-i făceau bărbaţii
Şi-apoi mergeau la tratament.

MĂRUL DISCORDIEI

Şi în ultimă instanţă
L-a-ntrebat cu nonşalanţă:
-Dragă, cum o să mă mintă
Şi răvaşul din plăcintă?

MESCHINĂRIE

O dovadă de iubire
Dacă-ţi dă, te-a pricopsit
Că fiind avar din fire
O să-ţi ceară înzecit.

ADMINISTRATOR ADP

Dânsul are-o evidenţă
Care m-a cam pus pe gânduri
Câţi îi cer audienţă
Pentr-un loc şi patru scânduri?

NEDUMERIRE

Pentru că n-are-n frunte stemă
Eu nu mai înţeleg o iotă
Şi sincer spun, sunt în dilemă:
Cochetă e sau doar cocotă?

UNEIA CARE SE ÎMBRACĂ EXTRAVAGANT

Bej, lila, cărămiziu,
Verde, galben, altă nuanţă;
Se îmbracă fistichiu
Domnişoara cotoroanţă.

UNUIA

Fără-un dram de nebunie
Viaţa n-are şarm, se ştie.
Dar la tine-un simplu dram
Cântăreşte-un kilogram.

AFECTE ŞI AFECȚIUNI

Tinde spre perfecțiune
Organismu-i sănătos
Însă o afecțiune
Simte pentru ce-i frumos.

FEMEIA CELIBATAR

Că neveste sunt ori nu-s
Cred că nu-i al lor păcatul,
Păcătos e cin' le-a pus
Să plătească celibatul.

PROSTITUȚIA ŞI TAXA PENTRU VICIU

Pentru viciu ia venit
De la cel dintâi venit
Că e liberă şi vrea
Să câştige-n loc să dea...

O.K.

Treaba astăzi merge brici
Şi-n oraş şi la servici
Dacă dă rasol nu-i pasă
Creieru-i rămas acasă.

FOCUL SACRU – UNEI CONCUBINE

Cu amnar ea vrea şi iască
Focul sacru să-ntrețină
Şi-orizontul să-şi lărgească
Domnişoara...concubină.

ȚĂRANUL ÎMPĂRAT

Satul meu e-o galaxie
Un crâmpei de veşnicie,
E un cosmos pământesc
Unde eu împărățesc.

JOC DE APARENȚE

Fire calmă, diafană,
Zici că e venusiană
Dar de-aproape se observă
Că e apriga Minervă.

„PROŞTI DAR MULȚI"

Pe Lăpuşneanu de-l asculți
Constați că suntem tot mai mulți
Dar nu suntem deloc anoşti
Nici proşti.

TANDREȚEA TRADAFIRULUI

Să te cruceşti şi să te-nchini
Ba chiar rămâi înduioşat
Că tradafirii au şi spini
De mângâiat.

TRATAMENT NATURIST

Tânăr, doctorul curant,
Când văzu că-i prea frumoasă
Îi prescrise nonşalant
„Ceai” dansant la el acasă.

ACUPUNCTURISTUL

Spui că faci acupunctură
Însă dacă eşti holtei
Meseria te cam fură
Când te-apuci să-nțepi femei.

MEDICI ŞI PACIENȚI

Puteți să-ncepeți tratamentul
Rugă pe soră, pacientul
Şoptind într-un acces de tuse,
Că icrele au fost...depuse...

COMPETIȚII ŞI COMPETITORI

A câştigat, n-a câştigat,
El cupa tot a ridicat
Voind ca la sfârşit de joc
Să dea noroc.

„ÎN POLITICĂ ŞI-N DRAGOSTE, TOTUL E PERMIS”

În amor, frumoasa Miss
Crede că îi e permis
Fără vreo prejudecată
Chiar relația c-o fată...

AMOR LIBER

N-ai nici o prejudecată
Mintea-i parcă-ntunecată;
Nu te hotărăşti îndată
Să alegi: băiat ori fată?

UNUI CHEFLIU

Când s-a isprăvit festinul
Lăutarii-au adormit
S-a trezit în el tot vinul
Iar el tot nu s-a trezit.

UNUI FUMĂTOR

Nu e lucru de mirare:
Ai fumat exagerat
Şi de-aceea mi se pare
C-ai ajuns...înfumurat.

UNOR INVIDIOŞI

Şi nu-s puţin orgolioşi
Acei ce-agonisind o brumă
Se lasă de invidii roşi
Râvnind la gloria postumă.

UNUI CHEFLIU

În sfârşit, nu mi se pare,
Şi-a găsit în viaţă scopul
La sticluţe cu-ncântare
Benevol, le scoate dopul!

UNEI FUMĂTOARE

Ea considera ţigara
Gestul de supremă graţie
Şi-a intrat, cum trecu vara
Cu plămânii-n reparaţie.

EPITAF UNUI BĂUTOR

Pe omu-acesta îngropat
Băutura l-a mâncat!
(Publicată în revista „Păstorel" nr. 2)

HARPAGON

Dânsul pe comoară stă
Că-i amarnic de zgârcit
Şi nici mâna nu ţi-o dă
Să nu fie jefuit.

UNUI FLUŞTURATIC

Colinda din casă-n casă
Căutând mereu hazardul
Şi a nimerit odată
Ca şi Ieremia – gardul.

ACCIDENT DE VÂNĂTOARE

Îndoielile-s normale:
Ei se trag din animale?
Fiindcă vânătorii „grei"
Se împuşcă între ei...

CONFUZII REGRETABILE

Piele au de animal
De-aia cred că e normal
Vânătorii cei mai grei
Să se-mpuşte între ei.

PERPLEXITATE

Experienţa mă învaţă
Următorul adevăr:
Că mă aflu în răspăr
Plin de bani dar gol de viaţă...

GIGI BECALI VREA SĂ DESCHIDĂ CLANŢA RAIULUI

Faptul are relevanţă
Însă poţi rămâne mut:
'Geaba are Raiul clanţă
Cheia dacă ai pierdut.

UNUI BURLAC

Ca bărbat e delicios
Cu prestanţă-alura-şi poartă
Însă e prăpăstios
Când e vorba de (con)soartă.

UNUI IPOHONDRU

Îl cunoaşte orişicine
După caracterul său;
El declară: Nu mi-e bine
Dacă nu îmi este rău.

ÎN ŢARA LUI PAPURĂ VODĂ

AZI LA NOI

Democraţie pe etape:
Beţie, foame, porno, ură,
Nemulţumire cât încape
Şi cei ce jură că nu fură....

ÎMPĂRŢIRE ECHITABILĂ

Ţi se dau de vrei, nu vrei,
Pentru viaţă, lucruri două:
Pâinea o mănâncă ei
Circul ne rămâne nouă.

CIRC ŞI PÂINE

Că prostimei poţi să-i dai
Circ şi pâine, n-ar fi bai
Însă spun fără ocol:
I se dă doar circul gol.

CIRC GUVERNAMENTAL

Circul din Guvern ne-amuză
Ba şi cel din Parlament.
Ar putea avea o scuză
Dacă n-ar fi permanent.

RĂMÂNE CIRCUL

Ieri şi azi, ba chiar şi mîine
Drept tain am circ şi pâine.
Lucrul însă nu-i de şagă
Pâinea când o dau drept şpagă.

DICTON VERIFICAT: PÎINE ŞI CIRC

Guvernanţii când dau tonul
Se verifică dictonul:
L-am considera o mană
Dac-ar da şi-un strop de hrană.

DEMNITATEA DEMNITARILOR

Demnitatea lor o cere
Să-şi asigure, încalte,
Jilţuri pân' la cer de-nalte
Dar să fie...viagere.

ALUZIE POST-ELECTORALĂ

Actele de caritate
După-alegeri sunt uitate
Fiindcă-aleşii harpagoni
Vor să aibă munţi de roni.

SUCCESIUNE FIREASCĂ

Am făcut petiţiune
Fiindcă vreau o moţiune
Cât se poate de urgentă:
Fiii să primească rentă.

VILA DEMNITARULUI

Cu mobilier de China
Eu mi-am cheltuit chenzina
Dar din leafă îmi doresc
Termopan moldovenesc.

SUPER DEMNITAR 1 x 50

Doar chenzina-i cu stipendii
Şi-mi provoacă-n gând incendii
Căci, cu unele dispensii
Este cât cincizeci de pensii.

CAMPANIE DE EUTANASIERE

S-au dezlănțuit hingherii
Pe căței în pragul serii,
Dar mă strădui să-i discern
De hingherii din Guvern.

STOP CORUPȚIEI!

O schimbare de macaz
Se impune-n orice caz
Tuturor acelor care
Jafuri fac la drumul mare.

CUM SĂ ACCEZI

Pe al vieții işichier
Dacă nu eşti pişichier
Nici o şansă n-ai matale
La oloiul cu sarmale.

ÎN PARLAMENT

Că-s liberali, că-s democrați
Ei sunt la fel de (ne)curați
Precum sunt lupii după pradă
Se muşcă neîncetat de coadă.

HĂȚIŞUL POLITICII

De-ai şti măcar cum să răzbați
Printre atâția (demo)crați
Ai lua modele (liber)ali
Dar nici aceştia nu-s loiali.

GUVERNANȚII ŞI CORUPȚIA

Răstoarnă ordinea firească
Şi luptă guvernanții zmei
Corupția să o stârpească
Dar mafioții sunt chiar ei.

GUVERNUL FACE „VALURI”

Cum să mai răzbați spre maluri
Să te vezi la un liman
Când Guvernul face „valuri”
De scumpire an de an.

LA APARIȚIA VOLUMULUI „DEMOCRAȚIE ÎN OPINCI” de POMPILIU COMŞA

Sistemul democrat, se ştie,
V-o spun pe şleau şi nu-i truism
Că ne-a întors la iobăgie
De nu cumva la sclavagism.

ŞI UNII ŞI ALȚII

Să nu considerați ca bârfe
Dar adevăr e când socoți:
Democrația-i pentru târfe
Şi libertatea-i pentru hoți.

NOI ŞI EUROPA

Ca şi cetățeni de rând
Parcă ne-a atins sincopa:
Ne-am trezit la coadă stând
Să intrăm în Europa.

LIBERTATE DE PREȚ

În condițiile date
Din regimul ce-l trăim
Eu vă spun: Prea scump plătim
Taxa pentru libertate.

„CIOCOII VECHI ŞI NOI”

Întâmplările-s hazlii
Dar pe noi ne-apucă plânsul
Când „ciocoi portocalii”
Se ocupă doar cu...strânsul...

MARŞUL INTEGRĂRII

Noi o clipă-n loc n-am stat
Cât e ziulica mare
Am parcurs în marş forțat
Drumul către...integrare.

STARE DE FAPT

Sunt confuz dar tot discern
Căci mărturisesc că-mi pasă;
Impostura e-n Guvern
Domnilor, la ea acasă.

URAREA PREŞEDINTELUI

Nu mai sta aşa, ca prostu'
Fără grai, precum un mim,
Căci Traian „Bădic-al nostru”
Vrea ca: „Bine să trăim!”

ÎN ȚARA LUI PAPURĂ

Ca buni români şi gospodari
Cu toți vom deveni, fireşte,
În țara asta a lui Peşte
Lui Vodă Papură...pescari.

MIZA POLITICĂ

Nu dezmint, e mare miza
Pentru ea se bat cu toții
Însă a creat premiza
De-a fi confundat cu hoții.

PREŞEDINTELE JUCĂTOR

Nu-i deloc un om prea pudic,
Stăpânit de-un aprig dor
Este-acum, din spirit ludic
„Preşedinte jucător”.

SPRE NAUFRAGIU

Ilustrul comandant de vas
Îndată ce-a-ntrunit sufragiu’
Precum pe-o turmă de pripas
Ne-ndreaptă cert spre...naufragiu.

ÎNCĂIERĂRI ÎN PARLAMENT

Stau în jilțuri asortate
Demnitari făcuți de-a valma
Împărțind „cu demnitate”
Unul pumnul, altul palma...

DEMOCRAȚIE FABULISTICĂ

Eu cred că-i o fatalitate:
Suntem nevrednicii pigmei
Ce strigă: Vrem egalitate!
Dar nu pentru căței.

ANTROPOFAGIE

Acest Guvern e epigon
De-a valma-s morții şi cu viii
E şarpele lui Laocoon
Ce îşi devoră lacom fiii.

AICI DINTOTDEAUNA

Noi în patria – străbuna –
Nu vom mai putea să stăm.
Musai să ne „integrăm”
Unde-am fost dintotdeauna.

AFACERI DE FAMILIE.
BANI DONAȚI ÎN CONTUL SOȚIEI

Vechi sau noi, nu au miros
Și-s donați cu dărnicie
Să îi „spele” cu folos
Hărnicuța lui soție.

RĂZBOIUL (NEV)ROZELOR GIGI BECALI – C.V.TUDOR

Nu că-s pudica mimoză
Dar eu simt furnici pe scoarță
Când cei doi se iau la harță
Mă aleg cu o (nev)roză.

LEGEA ŞI STĂPÂNIREA

Coruptă, laxă, vrea să fugă
Că-i făr-acoperire
Şi violată ca o slugă
De stăpânire.

HIBELE SISTEMULUI

Sistemu-acesta de doi franci
Vă spun: o gravă hibă are:
Precum un bivol în bocanci
Ne calcă sufletu-n picioare.

ROMÂNI ÎN DIASPORA

Să nu se mire nimeni dacă
Sunt astăzi unii care pleacă
Şi alții – fapt adevărat –
Ce uită de-unde au plecat.

GUVERNANȚII ŞI OPOZIȚIA

Virulenți şi cârcotaşi
Unul altuia sunt „naşi"
Folosind cu râvnă ace
Pentru piei de dobitoace.

CELE TREI DOAMNE BĂSESCU

Cu putere înarmate
Doamnele-s mai democrate.
Toate stau pe primul loc
Susținute-acum de Boc.

DOAMNA BLONDĂ

Veritabilă Giocondă
Iat-o şi pe doamna blondă
Procurându-şi „carnețel"
De trecut toți şefii-n el.

AŞTEPTÂND CIOZVÂRTA

Aşteptând în cioc să-i cadă
Un vânat gustos şi gras
Guvernantul de pripas
Stă ca pasărea de pradă.

URMĂ SAU DÂRĂ?

Te-ndeamnă spiritul de turmă
Urmaşilor să laşi o urmă.
Dar tu cu ceartă şi cu hâră
Ai grijă să nu laşi...o dâră...

CA RACUL

Prea distinsul premier
Ne obligă să-nvăţăm
Când cotită vrem s-o dăm
Mersul în marşarier.

INTEGRARE EUROPEANĂ

Ne jucăm cumplita soartă
Uite popa, nu e popa.
Bieţi barbari pierduţi pe hartă
Ca să fim în Europa.

MINISTERUL EDUCAŢIEI SEXUALE
VIOLURI LA MINISTER

Chiar la Minister, aflaţi,
Gardienii fac scandal
Că-s elevi needucaţi.
Şi-i educă...sexual.

CAŞCAVALUL PUTERII

Al puterii caşcaval
Cât o roată de Car Mare
E muşcat, dar inegal
Hălci întregi ia cel mai tare.

CA-N SCRIPTURI

De regimul ce-a trecut
Eu cu biciu-am fost bătut.
Azi Guvernul – epigonul –
Bate crunt cu scorpionul.

UNUI AVOCAT

Îl priveam cândva-ntr-o doară
Cum pleda cu foc la bară.
Astăzi poţi să-l vezi mai rar
Căci pledează într-un bar.

LA SÂNUL LEGII

Din cinstită ca o floare
A ajuns o servitoare
Violată de stăpân
Cuibărit la al ei sân.

NESFÂRŞITA TRANZIȚIE

În aste vremuri de ocară
Amarnic jinduind Lumină
În loc de prânz mănânci papară
Şi apă chioară-n loc de cină.

SITUAȚIE DE CRIZĂ

Cum să nu te pună-n priză
Şi să nu zâmbeşti mânzeşte
Când trăieşti această criză
Care nu se mai sfârşeşte.

POLITICIENII

Când mă gândesc mă ia fior
Din jilțuri moi, din jilțuri-nalte
Au grijă de posterior
Să fie mai presus încalte.

POLITICIENI ŞI PARTIDE

Eu astăzi mă întreb, ca Toma,
Privind la dânsul cu stupoare:
De unde-a apărut fantoma
Să-şi ceară locul de favoare?

ACUZAT DE TRAFIC

Instanței eu îi cer clemență
Că m-am îmbogățit atât;
Eu trafic n-am făcut decât
De influență.

UNUI PRIMAR DE COMUNĂ

Şi-n curtea lui a săvârşit abuzul:
Să nu se murdărească de noroi
Umbla domnia sa cu microbuzul
De la coteț spre lada cu gunoi.

REVOLUȚIE

Auzind alarma
Unii-au tras cu arma.
Evitând confuzii
Unii-au tras...concluzii.

UNUI POLITICIAN

Pentru fotoliul ce-l pretinzi
Îți spun că nu-i cuminte
Ca sufletelul să ți-l vinzi
Pe-un „blid de linte”.

(Apărută în „Viața Buzăului” – noeimbrie 2005)

EROILOR MARTIRI AI REVOLUȚIEI DECEMBRISTE

Ei au plătit cu viața lor
Şi cu ofranda tinereții
Coroana de învingător
Şi nimbul verticalității.

STARE DE FAPT

Nicăieri în univers
Nu sunt „secretari de mers”.
Dar există, am aflat
Numai „secretari de stat”.

UNUI PARLAMENTAR

Amenințat de-anticipate
Promise de electorate,
De tânăr s-a pensionat
Anticipat.

LA RĂSCRUCE DE VÂNTURI

Ca popor, ca națiune,
Purtător de sfinte datini
Cum să intri-n Uniune
Pe picioare când te clatini?

BANII N-AU MIROS

Preauzați de „spălătură”
Cam miros a detergent
Fiindcă demnitarii fură
Sfinții bani în Parlament.

BANII ŞI IAR BANII

Dup-atâtea spălături
Banii toți furați cu sârg
Pe tarabe sunt la târg
În hârdaie cu lături.

ADEVĂRUL DEMOCRATIC

Am constatat, acest concept
Întreg şi rumen ca un măr
E folosit neînțelept
Și în răspăr.

DEMAGOGIE ELECTORALĂ

Poporul meu, eu am un crez
Și să-l expun, nu mă sfiesc
Dă-mi patru ani să-ți demonstrez
Cât te iubesc.

FATALITATE

Aflat în mijloul prostiei
Eşti liber cu deplin temei
Trăind în schimb, de vrei-nu vrei
Constrângerea democrației...

HEI, INTEGRARE, INTEGRARE...

Chiar şi Poarta Europei
Ca şi uşa Penelopei
Se deschide după ani
Cu răbdare şi cu bani....

UNII GÂNDESC CU POSTERIORUL

Că-i mai puțin inteligentă
Această parte zis trupească
E drept, da-i mai eficientă
Că îi ajută să gândească.

DE ZIUA ROMÂNILOR – LA MONUMENTUL EROILOR

Aici şi-n patria cerească
Serbând istorica Unire
Cântăm „Eterna pomenire"
Şi „La mulți ani să ne trăiască!"

DE ZIUA ROMÂNILOR – PACE PENTRU O ZI

De-atâtea lupte intestine
Am obosit şi tare-mi vine
Să-nchei atunci când va să fie
O pace pentru veşnicie.

„PROŞTI DAR MULȚI"

Nu-l contrazic pe Lăpuşneanu
Că a lansat demult sloganu'
Făcând atâta tevatură:
Eşti prost de stai cu pumnu-n gură...

DANSUL PE SÂRMĂ

Vreau acum să-nchin o odă
Însuşi lui Papură Vodă
Care de când stă la cârmă
Ne-a făcut să stăm pe sârmă.

LA ÎNĂLȚIME

Stăm pe sârmă-ntr-o părere
Însă nimeni nu ne-o cere
Dar de-atâta plâns şi vaier
Am ajuns cu toții-n aer.

CHICHIȚE AVOCĂȚEŞTI

Noduri papura când face
Oare cum să le dezlegi?
Prin articole de legi
Bune pentru dobitoace?

POLITICIENII ŞI LEGEA

Legea azi e violată
De mai mulți făptaşi odată
Plânge-amarnic şi o doare
Că-i strivită în picioare.

ŞI OAMENII PRECUM CÂINII

Vrând să fie ei stăpânii
Se mănâncă precum câinii,
Se încaieră şi muşcă
Maidanezi fugiți din cuşcă.

CARNAVAL LA VÂRSTA A TREIA

În loc să fie fericit
Fu cît pe-aci să cadă-n comă
Când se trezi că a primit
Prezervative cu...aromă.

UNUI POLITICIAN CORUPT

Cât ai fi mata de breaz
Strâns cu Legea de grumaz
Nu-ți mai arde, pradă-ocării
Să-ți bați joc de banii țării.

CIOLANE MOŞTENITE

Măduve, ciolane grase
Nu mai vor din colți să lase,
Ci-şi visează-acum, coioții
Ghiftuiți şi strănepoții.

ȚARA DE VÂNZARE

S-a iscat aşa un zvon
Vin barbarii de la munte
Ca să cumpere c-un RON
Țara cu Guvernu-n frunte.

ÎNTRE POLITICIENI

Când observă că-i perdant
Nu prea luptă elegant,
Trage cu dezinvoltură
Lovitura sub (cent)ură.

34 DE HINGHERI AU INVADAT CAPITALA

Înarmaţi cu crose noi
Ies hingherii la război
Dar să nu-i învinuieşti
Că-s „Băieţi de Bucureşti”.

UNIŢI PENTRU PRIMA DATĂ

Democraţi şi liberali
Brusc au devenit egali.
Şi-au votat uniţi, colegii,
Pensii şi-alte privilegii.

VORBE DIN BĂTRÂNI

Spune-o vorbă veche, cică,
Peştii de la cap se strică.
Dar acum la burtă-s moi
Şi plevuşcă şi baboi.

BODO ŞI AVERILE DEMNITARILOR

S-a dezlănţuit musonul
Începând cu ora H
Bodo a deschis sezonul
„Peştilor” din cei mai graşi.

TENTACULELE MAFIEI

Dacă nu stârpiţi urgent
Mafia din Parlament
Caracatiţa se-ntinde
Sufletul vi-l ia şi-l vinde.

DEŞERTĂCIUNI, DEŞERTĂCIUNI

Că nimica nu-i etern
Am primit dovadă clară
Nici măcar acest Guvern
Ce ne face de ocară.

ÎN CĂMAŞĂ DE FORŢĂ

Amice eu te rog să mă-nţelegi
Nici dincolo, nici dincoace de legi
Nu e lumină, nu e nici dreptate
Justiţia-i cu mâinile la spate.

HOŢUL NEPRINS

Îşi spală mâinile precum Pilat
Şi jură că nicicând nu a mâncat
Nici usturoi, nici ceapă, nici ardei
Dar gura îi miroase a mujdei...

ADEVĂRATA ARTĂ

Parcă-i un stabiliment
În Guvern şi-n Parlament
Fiindcă vor cu toți să-nvețe
Cum să fii cu două fețe.

SCRIITORII ŞI CĂRȚILE LOR

POETUL

Deşi la chip nu-i rubicond
Pe față-i dănțuiesc bacante
Colindă – pururi vagabond –
C-o traistă de diamante...

APA VIEȚII

Poetul – meşter fântânar
Trezit în crugul dimineții
Cu râvnă ne aduce-n dar
Un sfânt potir cu apa vieții.

CONDIȚIA SCRIITORULUI

Ai păstorit mereu, cu rost
Şi cu temei, ca pe mioare,
Cuvintele care ți-au fost
Iubire, Viață, Respirare...

MĂIESTRIE

E scriitoare, bravo ei!
Şi nu-i mai trebuie nimic,
Că dânsa, nu ştiu cum să zic
Aduce totul...din condei.

MANAGEMENT EDITORIAL

Tu degeaba ai ştiință
Sub o frunte-arzândă
Dacă n-ai o cunoştință
Care să te „vândă”.

SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE

Chiar dacă versul merge strună
Şi rimele se nasc din zbor
Dacă arunci cu barda-n lună
N-o să devii nemuritor.

„CEILALȚI, IATĂ IADUL!”

Subscriu că Sartre-avea dreptate
Şi vă declar cu demnitate:
Că ne-ați lăsat flămânzi şi goi,
Vă spun că „Iadul sunteți voi!”

LA LIBRĂRIE

În goană după cărți ușoare
Sunt cititori deloc discreți
Solicitând pe vânzătoare:
-Vreo aventură mai aveți?

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988)

SOLUȚIE

Constatând că n-are loc
În Parnasul Mioritic
A zvârlit cu muza-n foc
Şi s-a transformat în critic.

(Publicată în „Săgețile Afroditei” şi în „O antologie a Literaturii gălățene”, vol. IV Umor)

UNUI AUTOR

Se cunoaşte de departe
Chiar dacă i-ai pus mult fard
Că ai scris această carte
Doar cu muza altui bard.

(Publicată în „Viața Nouă”, 31 decembrie 1986, şi în „O antologie a literaturii gălățene”, Vol.IV, Umor.)

MAESTRUL ŞI DISCIPOLUL

Maestrul bine mă învață
Şi multe-s ale lui povețe
Dar când să-mi scrie o prefață
Atunci el face fețe-fețe...

ABIL ÎN PREFEȚE

La rugămintea mea fierbinte
Mi-a scris „Cuvântul înainte”
Dar nevoit sunt să-l rezum
Că nu încape în volum.

(Publicată în „Săgețile Afroditei”, 1988).

VOCAȚIE

E cuprins subit de toane
Şi de un prelung fior
Viitorul scriitor
De...vagoane.

UNUI CONFRATE

Pentru că ții morțiş să scrii
Dar muzele sunt adormite
Îți recomand să porți, iubite,
Şi pentru suflet...dioptrii.

UNUI SCRIITOR

A fost un scriitor modest
Dovadă marele său gest
Viața lui e un volum
Nepublicat măcar postum!

UNUI POET, ADMIRATOR AL LUI BACHUS

Ți-ai găsit îndată scuza
Ca să nu devii platonic
În relația cu muza
Iei adesea câte-un tonic.

UNUI AUTOR LIPSIT DE SIMȚUL MĂSURII

Ca ins posedă simțuri treze
Căci bine l-a-nzestrat natura
Dar când e vorba să creeze
Nu simte c-a-ntrecut măsura.

LIBRARUL

Câți prieteni ai în viață
Care te-nconjoară
Unul te-a vândut pe față
Fără să te doară.

DE LA POET LA POET

Dacă vrei să cucerești
Pe o versificatoare
Vezi să nu te-mpotmolești
La...picioare...

UNUI POET CERTAT CU PROZODIA

Nu poți să te mai controlezi
De când te bântuie fiorul
Cu rima-ncepi să şchiopătezi
Şi dai în groapă cu piciorul.

UNUI POET

Se vede că-ți urmezi destinul
Ca orice om dotat cu har:
Să nu laşi niciodată vinul
Să lâncezească în pahar.

UNUI POET MERCANTILIST

La ceruri mă îndemni să strig
Când văd că-ți faci o socoteală
Sperând ca să obții câştig
C-o rimă imaterială.

SNOBISM

Am văzut cărturărese
Mintea lor fierbând de date
Amănunte şi citate
De la rubrica: „Decese”.

ÎNSETATE DE CUNOAŞTERE

Nu privesc într-un ziar
Ca pisica-n calendar,
Ci sunt doar interesate
Numai de...publicitate.

UNUIA LIPSIT DE TALENT

E-un talent ce nu există,
Critică pe fiecare
Dă din coate, vrea, insistă,
Să cultive ce nu are.

FESTIVAL

La festivalul cu pricina
S-au perindat neînţeleşi
Poeţi de seamă, bată-i vina!
Dar...”Mulţi chemaţi, puţini aleşi...”

CINE POSEDĂ – ARE

Că e cultivată foarte
E un lucru constatat
De curând şi-a cumpărat
Patru metri cubi de carte.

UNUI SCRIITOR NEGLIJENT

În capul lui, idei şi vise
Găsesc teren arabil
Atuncea doar când nu sunt scrise
Ss/indescifrabil.

BANI SAU GLORIE?

De-a valma dau pe la redacţii
Cu mic, cu mare, autorii
Primindu-şi – banii – consacraţii –
Şi gloria – începătorii.

SFAT

Eu îţi spun ca-ntre poete:
Dacă nu vrei să te-mbete
Visul luat în mare doză,
Ia-ţi bărbat şi treci la proză.

UNUI CONSACRAT

Ca vechi poet ţi se cuvine
Un loc de frunte în parnas
Dar de atâta poeţime
Nici un loc liber n-a rămas.

UNUIA

Face zarvă, dă cu gura
Crede că-i fenomenal
Primul în literatura
De scandal.

POETULUI CORIOLAN PĂUNESCU

Pentru volumul: „Iubito, suntem în pericol”

Să nu socoţi că e ridicol
Ba-i chiar sublim şi-adevărat
Suntem de-a pururi în pericol
De-a ne iubi fără păcat.

LUI POMPILIU COMŞA

la vol. „Cioburi de oală spartă”

Ieri mi-am procurat o hartă
Ca să nu mă rătăcesc
În hăţişul său livresc
Scris c-un ciob de oală spartă.

LUI DAN PLĂEŞU

pentru romanul „Veghea”

Deşi-i o carte foarte bună
Şi mi-a transmis-o-n dar chiar domnul
De câte ori iau „Veghea”-n mână
Teribil mă apucă somnul.

COLECŢIONARUL DE EXCEPŢII – DAN PLĂEŞU

Am şi eu un fel de hobby
Să-i fac praf pe toţi deştepţii
Vara stau la gura sobei
Colecţionând excepţii.

PENTRU VOLUMUL „ANOTIMP” – PAUL SÂN-PETRU

C-un crâmpei de „Anotimp”
Scriitorul zis Sân-Petru
Stă de veghe pe Olimp
Loc ţinând de cronometru.

LUI STERIAN VICOL LA VOLUMUL „EDENA”

A crezut, schimbând un gen
Şi-nvingându-şi lesne jena
Că râvnind-o pe „Edena”
Va ajunge în Eden.

LUI DUMITRU PRICOP LA VOLUMUL „LACRIMA ARLECHINULUI”

Nu mai am decât un scop:
Să-i ofer în loc de vin
Când i-e sete lui Pricop
Lacrime de arlehin.

„LOCURI VACANTE ÎN PARADIS”

de Nicolae Vereş

În Pantheon te-ai ambalat
La convorbiri beligerante
Însă distrat, n-ai observat
Că nu mai sunt locuri vacante.

REDUCERI DE PREŢURI LA ROCHII DE MIREASĂ

Parcă au scăpat din lesă
Viitoarele mirese
Luptă, mai să-şi scoată ochii
Pentru un morman de rochii.

SERIAL UMORISTIC DESPRE BANI, CĂŢEI ŞI MĂTUŞI

EPISODUL I
MONEY, MONEY, MONEY, MONEY....

BANII, BANII

La conştiinţă fac apel
Căci mi se pare scandalos
Că astăzi banii n-au drapel
Cum n-au avut nicicând miros.

TIME IS MONEY

Pe-orişicare muritor
Îl reduci, citând sloganul,
La acelaşi numitor:
Banul.

ANOMALIE

Dragii mei, vă dau o ştire
Cum că cineva suspus
Omului de rând i-a pus
Taxă pentru păgubire.

MAŞINA DE SPĂLAT IDEALĂ

El şi-a cumpărat maşină
Dintre cele mai luxoase
Ca să-şi spele-ntreaga vină
Pentru sumele sustrase.

DENOMINAREA LEULUI

Gânduri mă aleargă-n cerc
Căci pierzând prea mult din coadă
A rămas un leu cam berc
Ce-şi mănâncă-acum din...noadă.

STARE DE FAPT

Din ce în ce mai mulți sărmani
Suntem mai proşti că n-avem bani.
O lămurire însă-aştept:
Te face banul mai deştept?

DEVALORIZAREA LEULUI

E cert, un paradox triumfă:
Înaintăm în pas de rac,
Cu cât vestitul LEU se umflă
Cu-atât e omul mai sărac.

NOUA MONEDĂ

Cum să nu fii tras pe sfoară
Cu paraua asta chioară
Care într-un nou jargon
Poartă numele de RON?

AH, RONII!

Am ajuns ca epigonii,
Rupți în tur ni-s pantalonii
Și ne papă neuronii
Ronii, ronii, ronii, ronii...

PENSIA ŞI MEDICAMENTELE

Gata, nu mai fac atac;
Indexarea mi-a adus
Zău, vă spun cu mare trac,
Două-trei pastile-n plus...

PRIMA PENSIE

Buni sunt banii şi sunt sfinți
Că-s din munca mea.
Pot să-mi scot din ei trei dinți
Poate şi-o măsea...

PENSII ŞI PENSIONARI

M-am îmbogățit, păzea!
Ca şi bieții mei părinți
Când din pensioara mea
Mi-am extras vreo patru dinți.

DONAȚIE CĂTRE SOȚIE

Mă consideră cam tont
Drăgălaşa mea nevastă
Obligându-mă în cont
Să-i donez averea vastă.

TOT ÎN CASĂ

Bunul Dumnezeu s-o ție
Pe dulcica mea soție.
Însă îi aduc afront
Vrea să-i vărs dolarii-n cont.

REALITATE CRUDĂ

Am crezut că am vedenii
Pensia din munca mea
De vreo câteva decenii
Nu-mi ajunge pe-o măsea.

ZBOR DE ICAR

Greu ai să te-nalți spre pisc
Căci te-apucă o lingoare
Când ți-atârnă de picioare
Datoriile la FISC.

CÂŞTIGURI ŞI CÂŞTIGĂTORI

Adevărul plânge, strigă
Pân' la ceruri deseori
Unii domni, deşi câştigă
Nu ajung câştigători.

CÂŞTIGURI ÎN ROMÂNIA

Cu răbdare şi tutun
Dânşii au mai dat un „tun"
S-au asigurat de bani
Cam vreo cinci sute de ani.

DENOMINARE

Şi-a luat temutul Leu
Lumea-n cap şi teleleu
Când văzu că-i detronat
De un Ron cam şifonat.

DEBITE ŞI DEBITORI

Răi de plată uneori
Sunt taxtați ca debitori
Dar cu apă nu se-mbată
Căci rămas-au buni de plată.

CÂŞTIG DIN ORICE

Nu pot ca să nu-i desfid
Pe acei ce-obțin câştig
Şi se-mbogățesc rapid
Din producția de...frig.

SPĂLARE DE BANI

Buni sunt banii prespălați
Stivuiți de firi tenace
De capitaliști...curați
Dar cu suflete...rapace.

TAXA PENTRU VICIU

Ce dezastru, ce supliciu,
Taxă s-a ivit pe viciu.
Chiar de-oi da și popii ort
Nu mă voi lăsa nici mort.

DOMNIȘOARA FIERBINTE

Fiindcă și-a lăsat serviciu'
Va trăi de-acum-nainte
Dintr-o taxă pentru viciu
De la „Linia fierbinte".

ÎN ECONOMIA DE PIAȚĂ

Cu-acest catren aș vrea să-mpiedic
Un cult, să nu prolifereze,
În fapt, de-a nu trata pe medic
Atunci când vrei să te trateze.

(Publicată în „Săgețile Afroditei", 1988)

ABILITATE

În timp ce eu stăteam pe ghimpi
Un chelner vrând să-mi facă plata
Din trei mișcări și patru timpi
Mi-a adunat zâmbind și data...

NOTA DE PLATĂ ȘI TVA-UL

M-a apucat îndată criza
Și drept să-ți spun m-am sufocat
Când am văzut că-mi ia remiza
Mai mult decât am consumat.

EPISODUL II
CÎINI, STĂPÂNI ȘI AVOCAȚI

PRECEDENT

Scena asta mă-nfioară:
Câinele chemat la bară?
Avocatul eminent
A creat un precedent.

INCULPAȚI

Bun exemplu, bunăoară,
Ce-ar fi să chemăm la bară
Purici, muște și gândaci,
Diavoli, gnomi sau vârcolaci?

PLEDOARIE AVOCĂȚEASCĂ

Acordați, vă rog clemență,
Pentru-un câine flenduros
Ce-a ucis prin imprudență
Un bărbat pentru un os...

INCULPATUL ŞI APĂRĂTORUL

Cățelandrul vinovat
După ce-a comis omorul
S-a simțit un inculpat
Şi-a muşcat...apărătorul.

ÎNCHISOARE PENTRU CÂINI

Într-aşa o închisoare
Nu c-aş jindui să merg
Dar am oase de mâncare
Şi-o grădină să alerg.

O FAPTĂ BUNĂ

Dumnezeu vedea-va mâine
Câtă milă m-a cuprins
Când am apărat un câine
Care-a omorât un ins.

PARADOX

Se impune o morală
Achităm c-un gest gingaş
De pedeapsa capitală
Câinele cel ucigaş?

CÂINI, STĂPÂNI ŞI AVOCAȚI

Câini, stăpâni şi avocați
Azi la bară-au fost chemați.
După ce-au deliberat
Aprig s-au încăierat.

CÂINELE LA CONTROLUL PSIHIATRIC

Chit c-a omorât un om
Merită din plin clemență
Şi-ndurare până vom
Constata a lui demență.

ABILITĂȚI ÎN APĂRARE

Nefiind deloc capabil
Să discearnă a lui faptă
Nu e declarat culpabil
De-aşa avocată aptă.

CAUZĂ ŞI EFECT

Ştirile sunt alarmante:
Câinele e achitat
Fiindcă i s-au acordat
Circumstanțe-atenuante.

NOROC CÂINESC

Pentru-un câine inculpat
Onorariu-i drept răsplată
Fiindcă fi-va achitat
Şi-adoptat de avocată.

CA-N FABULE

Pentru-un onorariu gras
Avocata cu pricina
Scap-o vulpe de pripas
Care mi-a mâncat găina.

SUB CONDIȚIE

Toți jurații dau verdictul:
Cuțu să mărturiserască
Chiar pre limba lui cîinească
Dac-a săvârşit delictul.

DIN LIPSĂ DE PROBE

Eu lipsă – solicit – de probă –
Rosti juristul mucalit
Înveşmântat în neagră robă:
Căci Cuțu n-a mărturisit.

CARE-I OM ŞI CARE-I CÂINE

E străvechi acest binom
Omu-i apărat e cîine
Dar acum, pe-un blid de pâine
Cuțu-i apărat de om.

MUNCA DE HINGHER

Umblă cu juvețe-n stradă
Ca să prindă cîinii-n ladă.
Dar eu zic să vâre-n cuşcă
Senatorii care muşcă.

PREZUMȚIA DE NEVINOVĂȚIE

Cu prezumția aceasta
Câinele-i nevinovat
L-a muşcat pe om şi basta!
Musai trebuie-achitat.

CULPĂ DE PATRUPED

Căţelandrul ce-i în culpă
Nu-i deloc aşa hain-
Ce dac-a muşcat de pulpă
Omorând, un om străin?

AVOCAŢI ŞI PATRUPEZI

Ce ţi-e şi cu patrupezii!
Tot păţitu-i vinovat!
Fiindcă astăzi, maidanezii
Îşi plătesc un avocat.

CÎINELE ÎN INSTANŢĂ

Nu pronunţ nici da, nici ba,
Rostu-l ştie doar pământul.
Vreau s-ascult când i s-o da
Inculpatului cuvântul.

LA ASOCIAŢIA DE PROTECŢIE A ANIMALELOR

Ce nevoie-avem de-anchetă
Când potaia e legată?
Mult mai bine strângem chetă
Să plătim o avocată?

S-A ARANJAT

Şi-a croit cu dinţii rostul,
Nu mai stă în frig ca prostul.
S-a deprins oricum sub gratii
Stând alături de pramatii.

DREPT BONUS PENTRU AVOCATUL APĂRĂRII

M-am ales c-un fel de stres
Fără să fiu pus pe sfadă
Când întors de la proces
M-a muşcat un câine-n stradă.

ŞANSĂ CANINĂ

Fraţii-l cred mai norocos
Că şi-a câştigat un os
Ba şi notorietate
Printre hoţi şi avocate.

TRECE LADA

Vin acum să-nhaţe prada
Invadând hingherii strada
Însă asta-i nostimada
Au muşcat dulăii lada.

INSTANȚA SE PRONUNȚĂ

Cer pedeapsa cu-nchisoare
Pentru cîinele cel crunt
Însă nu doresc să-nfrunt
Haita din maidanul mare!

SĂ FII CÂINE DE SALON

Despre un cățel „Singuratic” – şi un salon de artă fotografică

SINGURATICUL

Cu un cîine trist în urbe
I-ai făcut pe mulți să turbe
Fiindcă, iată, derbedeul
Ți-a adus în dinți trofeul.

CÎINII CU TROFEE-N COADĂ

O potaie-aşa neroadă
N-am văzut de când mă ştiu.
Jigărit şi fistichiu
Umbră cu...trofeu-n coadă.

CĂȚEL PREMIAT

Chiar de nu ai părul creț
Ai dreptate să te guduri:
Eşti cățel de mare preț
Şi-ai lăsat în urmă...nuduri.

SĂ FII CÎINE DE SALON

(Şarje amicale artistului fotograf Alexandru Gherbănescu pentru trofeul luat la Salonul de artă fotografică pentru lucrarea „Singuraticul”, Ediția a III-a, 20 nov. 1999)

Vrând să te numeşti artist
Să câştigi un premiu mâine
Ți-ai adus model un cîine
Singuratic şi cam trist,

Care ți-a sărit plocon
Prea sătul de alergat
Ca un câine „de salon”
Drept în somptuosu-ți pat.

Guraliv ca o subretă
Când se ține c-un soldat
Dînsu-a devenit vedetă-n
Aparatul de filmat.

Ca un veritabil dandy
June prim de mahala
N-are cine-l egala
Când bea doar cu paiul brandy.

Cum să nu te simți ingrat
Cu aşa un chilipir
Când el latră abitir
Ca un cîine-aristocrat,

De trezeşte tot în casă
Mâță, şoricei, nepoți.
Cu aşa cățel de rasă
Nici nu te mai temi de hoți!

COLACI ÎN COADĂ

Nici dulăii fioroşi
Nici măcar căţei de rasă
Cât ar fi de firoscoşi
Nu-ţi aduc trofeu-n casă.

Doar un căţelandru trist
Pricăjit şi singuratic
A făcut din tine-artist
Talentat şi enigmatic.

De confraţi invidiat
Năpustindu-se grămadă
Ca hingherii la-nşfăcat
Colăcelul lui din...coadă...

UN „SINGURATIC" PRINTRE ARTIŞTI
(parodie)

Să dezlegi pe loc dilema
Chiar acum, ca un herald,
Bate fierul cât e cald
Ca să n-o pierzi pe „Boema".

Socotesc că-i de bon ton
Ca să nu fii singurel
Ia-ţi un câine „de salon"
Cel mai minunat model.

Dacă tot eşti mână spartă
Nu-ţi alege-un maidanez
Fiindcă în măiastra-ţi artă
N-are nici un chichirez.

Mai târziu va-ncepe greul
Care-ţi va ieşi pe nas,
De-ai râvnit cumva trofeul
Cu un cîine de pripas.

Şi ai să rămâi ca mâine
Singuratic printre-amici,
Cu jigodia de câine
Ca un ţar printre mujici.

Nici nu merită să rişti
Să îngroşi atunci procentul
Printre profesionişti
Care şi-au „vândut" talentul.

Neavînd nici o leţcaie,
Însă de invidii roşi,
Îmbufnaţi ca doi cocoşi
Care-s gata de bătaie.

Te-a suit pe podium soarta
Ca un vajnic luptător,
C-ai slujit temeinic arta
Şi-ai ieşit învingător.

EPISODUL III
UNCHIUL DIN AMERICA ŞI MĂTUŞA TAMARA

MOŞTENIRI AUTOHTONE

Peste-ocean, nitam-nisam
Moşteneşti pe Unchiul Sam
Dar aici, miliardara
Poartă numele: Tamara.

ŞANSĂ PREZIDENȚIALĂ

Mister President George Bush
Unchi avut-a şi mătuşi.
Fără neamuri acătării
N-ar fi fost în fruntea țării.

SĂRACII NEPOȚI BOGAȚI

Doar cu ceai şi pâine, vere,
Se adună o avere
Ce-i lăsată, dragii mei,
La „săracii" nepoței.

SPRIJIN CONCRET

Chiar şi juniorul Bush
Dacă n-ar avea mătuşi
La distanță de-o sutime
Ar pica din...înălțime.

SALVATOARELE RUDE

Rudele de gradu-ntâi
Și-au găsit un căpătâi
Stau acum ca paravanul
Să nu-ți cadă-n cap tavanul.

RUDE, RUDE ŞI IAR RUDE

Frați sau veri, mătuşi, nepoți,
În suită românească
Toți îi sprijină pe hoți
Ca să se îmbogățească.

PREFERAȚII MĂTUŞEI

Nu am lei în buzunare
Câți nepoți – mătuşa are –
Însă fi-vor preferați
De-or ajunge deputați.

ÎN CAMERA DEPUTAȚILOR

La o masă stând ca frații
Ieri s-au strâns toți deputații.
Dar de-observă şi-astăzi încă
Între ei cum se mănâncă.

CA-NTRE RUDE

Domnilor, purtaţi mănuşi
Când e vorba de mătuşi.
Fiţi cinstiţi, modeşti, pe faţă
Chiar de nu mai sunt în viaţă.

UNUI OM DE STAT

Însăşi demnitatea-i cere
Să posede o avere,
Însă mătuşica lui
Ia-o tu de unde nu-i!

LOC SUB SOARE

Fiindcă vremurile-s dure
Cine o mătuşă n-are
Să dea fuga să-şi procure
Ca să-şi facă loc sub soare.

EPIDEMIE DE MĂTUŞI

Situaţia e grie.
S-a iscat epidemie.
Întrebarea-i dar, firească:
Cine-o să le moştenească?

PALATE ŞI MĂTUŞI

Nici cu forţele armate
Nu poţi scoate din palate
Bătrânici nonagenare
Prosperând ca proprietare...

VRĂJITOARELE MĂTUŞI

Nu mă dau deloc în lături
Şi-am să vând îndată pontul:
Mătuşici zburând pe mături
Azi prefac în aur totul.

MONORIMĂ LA GUVERN

Mătuşici nonagenare
Devenit-au proprietare
De palate sclipitoare.
Oare?

CINE POSEDĂ, ARE

Ce n-ar da şi Domnul Guşă
Să posede o mătuşă
Ca în timpuri austere
Să-i doneze o avere!

SĂ FIE

Să devii miliardar
Nu-i un lucru foarte rar,
Dar vă spun cinstit, nu strică
Să mai ai şi-o mătuşică.

MOŞTENIRE

Am avut o mătuşică
Dar mioapă şi cam surdă;
Moştenirea ei nu-mi strică
Un ceaun întreg de urdă...

A AVEA AVERE

I-a prezis o ursitoare
Când era în scăldătoare:
Fiindc-o mătuşică are
Va avea avere mare.

FACTOR DE STRES

Camera cu deputații
Lupt-acum ca disperații.
Preşedintele ales
A ajuns motiv de stres.

STIRI DIN PROVINCIE

Am aflat de pe la Huşi
C-o să plouă cu mătuşi.
Pregătiți un ceai cu pâine
Că le moşteniți ca mâine.

NEPOTISMUL AZI

Azi, ca nicăieri în lume
Dacă faci favoritism
Ai s-ajungi prilej de glume
Acuzat de...nepotism.

SFAT ÎNȚELEPT

Nu mai sta atunci când plouă
Ca vițelu-n poartă nouă.
Poți deschide orice uşă
Sprijinit doar pe-o mătuşă.

MĂTUŞI DE HAR

S-au născut acuşi, acuşi,
Chiar în Parlament mătuşi.
Toate au acelaşi har:
Că te fac miliardar.

DISTIH EPIGRAMATIC

Susţinut de trei mătuşi
Poţi ajunge ca George Bush.

CONTRASTE

O tranziţie normală:
Cu bugetul auster
Şi mătuşi căzând din cer
C-o avere colosală.

NEPOŢII ŞI PUTEREA

Mă împinge-acum păcatul
Să întreb electoratul:
Câţi nepoţi „puterea" are
Să ne mâne de-a călare?

SUPER RUDE

Geană are-un verişor
Iar Traian un frăţior.
Adrian are-o mătuşă,
Numai Guşă stă pe tuşă.

EPISODUL IV.
DIALOGUL ARTELOR

PICTOR PROGRESIST

În nuanţe de culoare
Foloseşte bine gama
Însă mult mai de valoare
Mie mi se pare rama.

(Publicată în „Săgeţile Afroditei", 1988)

UNEI ECHIPE DE FOTBAL

Un paradox ce-i evident:
Nu ştii, e laie ori bălaie:
E ultima în clasament
Şi prima gazdă la bătaie.

SOLUŢIE EXTREMĂ

Întâlnind decor rural
Vrând să-l imortalizeze
Se-apucă să înrămeze
Peisajul natural.

(Publicată în vol. „Umor la Mila 80, Alma, Galaţi, 2000)

UNUI PICTOR

Te-a lovit cumplita soartă
Şi-ai dezlănţuit urgie
Când ai pus culoare vie
Chiar şi-ntr-o natură moartă.

UNUI SCULPTOR

Încă de copil sculptează
Are-un har divin, se ştie,
Dar mai bine modelează
Sculptorul – natura vie.

PICTORII ŞI MODELELE LOR

Tot pictând un coş cu poame
A abandonat penelul
Fiindc-atunci când i-a fost foame
El şi-a devorat modelul.

UNEI DIVE CORPOLENTE

Ce talie! Ce gât! Ce bust!
Ar zice-un pictor norocos.
Dar ca să fie de bun gust
Mai dă vreo zece kile jos.

MECIUL
GIGI BECALI – CORNELIU VADIM TUDOR

Ca un meci în scurte prize
Ne provoacă-adesea crize,
Însă combatanţii grei
Nu-s nici unul fair-play.

PICTORIŢA ŞI MODELUL

Ea luntre s-a făcut şi punte
Să îşi găsească-un soţ fidel
Dar s-a-ncurcat în amănunte
Şi s-a ales cu un...model.

KITSCH-UL ÎN ARTĂ

Promovând pe „alte căi”
Dulci fetiţe şi flăcăi
Spune, ce se-obţine, ghici?
„Arta” denumită: Kitsch.

DIVERTISMENT TV

Stau în frunte fete şic
Care cântă din...buric,
Preferate de canale
Poate intră în anale.

ARTA DE UN LEU

Astăzi este îndrăgită
(Sub)cultura „de elită”
Cântărind în aur greu
Mai puţin decât un leu.

DÂND NĂVALĂ

Foarte mult apreciată
Subcultura de-altădată
În Meganuri prea luxoase
Astăzi e primită-n case.

ŞI LA CASE MARI

Subcultura de-altădată
Care provoca angoase
Buzna dă uitând să bată
În palatele luxoase.

CULTURA ÎMBUIBĂRII

În vârtejul desfătării
Ei s-au aruncat demult
Până legea îmbuibării
Brusc s-a transformat în cult.

CULT ŞI CULTURĂ

Tot incultul are-un cult:
În secret căciula-şi fură
Însetat de-un scop ocult
Să ajungă la (cult)ură.

UNEI GOSPODINE

În materie de artă
Nu-şi doreşte-o altă soartă:
E maestră exemplară
Dar în arta culinară.

PROSTIA E-N TOP

Ce minune, ce minune!
Cu manelele nebune,
Cu prostia şi cu şpilul
E fruntaş în top: Copilul!

MANEAUA

De la cântecul „de şanţ"
Valorând cam cât un sfanţ
Azi eşti ridicat în rang
Pân' la cântecul „de gang".

TOT DESPRE MANELE

„Bidineaua, bidineaua"
Să trăiască-n veci maneaua.
Ce aduce, berechet
Mii de euro-n buget.

DE GUSTIBUS

Îndoielnice ca gust
Maneluțele „de șanț”
S-au constituit în trust
Valorând cam cât un sfanț.

TOP MUZICAL

Maneluță, maneluță,
Rege-l ai pe domnul Guță,
Care-n top s-a cățărat
Pe-o movilă de...rahat.

PE FIRMAMENTUL MUZICII

Într-un zgomot infernal
Au pretenția că-s „stele”
Dar te vâră în spital
Cu hard-rock și cu manele.

ARTIȘTI MODERNI

Ei pretind c-așa-i normal
Într-un hal fără de hal
Învârtind vreo zece „iele”
Cu hip-hop-uri și manele.

CURIOZITATE

Faptul pare enigmatic
Însă toată lumea știe:
Mergi adesea la Dramatic
Ca să vezi o...comedie.

DISTRIBUȚIE

O fi dânsa „emerită”
Recunosc, actriță bună,
Însă pentr-un rol de jună
Nu e tocmai nimerită.

UNUI ACTOR, ADMIRATOR AL LUI BACHUS

În sfârșit ai pus la cale
Făr’ a fi împiedicat
Să-ți joci rolul vieții tale:
„Cetățeanul turmentat”.

SPECTACOL

La spectacolul de gală
Ne-a cam părăsit umorul
Constatâmd discret că-n sală
Râde singur, autorul.

UNUI ACTOR TURBULENT

Ca talent nu-i un miracol
Da-şi iubeşte meseria
Căci acasă cu soția
Zilnic el se dă-n spectacol.

La piesa: „1 OM = 1 OM” de Bertold Brecht

Axioma-i foarte clară
Însă am o întrebare
Dacă omul este fiară
Ce echivalent mai are?

„CETĂȚEANUL INVIZIBIL”

Există! Faptu-i plauzibil
Un cetățean puțin distrat
La rampă dacă e chemat
Devine lesne...invizibil.

„NĂPASTA” – de I.L.Caragiale

Ca să joace-n drama asta
Ajustată din creion
Iarăşi a căzut „Năpasta”
Pe nebunul de Ion.

PARADOX

Între aplauzele rare
Mă-ntreabă iute un amic:
Cum o să fie piesa mare
Dacă o joacă „Teatrul Mic”?

ACTORULUI-REGIZOR LUCIAN TEMELIE

O lume-ntreagă vede, ştie.
Un adevăr necontestat,
Actor, regizor talentat
A fost în teatru...Temelie...

UNEI DIVE ÎNSTĂRITE

Soarta ei a fost ingrată
Căci flirtând cu prea mulți fani
A rămas şi fără bani
Şi puțin nemăritată.

REVISTA: „A DISPĂRUT GIOCONDA”

Zarvă mare în culise
Iar pe scenă demimonda
Se cruceşte: pare-mi-se
Că a dispărut Gioconda.

DISTRIBUȚIE

Care-i mama, care-i fata?
C-amândouă-s în etate.
Nici tenor mai crud ca tata
Nu găseşti, oricât te-ai zbate.

(Publicată în „Centenar Leonard. Lyra, 30)

„LILIACUL" – operetă de J. Strauss

De mai bine de un veac
Farsa ta nemuritoare
Poate-n suflet să strecoare
Un parfum de...liliac.

(Lyra, 2, Caiet-Program, Teatrul Leonard)

OPERA „TRUBADURUL" – de Giuseppe Verdi

Astă seară pot s-o jur
Plânge de răsună scena
Chiar țiganca Azucena
După mândrul Trubadur.

OPERETA „LEONARD" – de Florin Comişel

Astă seară cu plăcere,
Natural şi fără fard
Operetei mâna-i cere
Însuşi Prințul Leonard.

(Centenar Leonard, 30, Lyra, Caiet Program)

STARE DE FAPT

În atarele condiții
Ale crâncenei tranziții
O s-ajungem, dragi români
Oamenii să muşte câini.

EPISODUL V.
UMOR ÎN AER LIBER

-Şarje şi dueluri epigramatice-

REVISTEI ARGEŞENE „AG PE RIME"

Picătură-ntr-un ocean
E umorul argeşean
Căci această picătură
Sufletul îndată-ți fură.

Chiar dacă nu eşti oltean
Poți să te consideri fan
Că-ți oferă mură-n gură
Ca o cuminecătură
Să te facă fericit
Mici pastile de...gândit.
Învelite-n voioşie
Ca să-ți vină pe...chelie.

Poţi să guşti că sunt fair play
Zece glume la doi lei,
Epigrame la un leu,
Le-am gustat pe rând şi eu.

Şi-alte mici delicatese
De te-apucă în accese
Râsul zdravăn, sănătos,
Cât ai fi de firoscos.

Satire de profunzime
Muşcătoare dar sublime
În oceanul de tristeţe
Binişor îţi dau bineţe.

Sunt în beznă lumânare
Şi colacul de salvare
Pe o mare în furtună
Când îţi fulgeră şi tună.

Epigramele, vă spun
Cred că te binedispun
Neîntrecute-n agerime,
Haideţi la „AG PE RIME!"

EU ŞI REVISTA ARGEŞEANĂ

Tocmai vă spuneam că
Eu – o moldoveancă –
Îndrăgii mai an
Râsul argeşean.

REVISTA „AG PE RIME"

Rîsul argeşean
M-a costat un ban
Dar am socotit
Că e gratuit...

LA PRIMIREA REVISTEI

Le-am descoperit la ţanc
Măiestrit meşteşugite
Epigramele de-un franc
Sunt, vă jur, (ne)preţuite.

EPIGRAME DE-UN LEU

Să le preţuiesc nu-i greu:
Bine-ascunse-n anagrame
Epigramele de-un leu
Bune-s de-aşezat în rame.

MARIANEI DOBRIN

autoarea volumului „Fereastră spre lumină"

Cu faţa pură şi senină
Pare-nviată din albume
Ca o „fereastră spre lumină"
„Cu ochii aţintiţi pe lume".

MARIANEI DOBRIN
autoarea vol. „Cu ochii pe lume”

Desprinsă parcă din icoană
„Cu ochii aţintiţi pe lume”
Deşi ea pare diafană
E pusă permanent pe glume.

DEFINIȚIA UMORULUI

Umorul e o armă dreaptă
Având drept consecință râsul
O bagatelă îneleaptă
Şi un acces de rîsu’ plânsu’...

TERAPIA CU UMOR

Hrană e – miraculoasă –
Bună să te fericească
Ea te vindecă de-angoasă
Căci e mladă sufletească.

UNEI UMORISTE

E candidată întru nemurire
Dar bântuită de o cruntă-angoasă
Scriind umor constată cu uimire
Că nu-i cotată doamnă serioasă.

UMORISTUL

Ştiut e azi de fiecare
Un adevăr şi nu insist
Că orice umorist, se pare,
E un poet ceva mai trist.

CĂDERE PE POANTĂ

Nici el tont, dar nici ea toantă
Nu c-aveau picioare moi
Dar căzut-au amândoi
Pe o poantă.

ENDORFINA

Nu sunt în pofida firii
Și deloc nu mi-e rușine
Să doresc, crescând în mine
Un hormon al fericirii.

COMPENSAȚIE

Săvârşeşti o eroare:
Pui la masă prea mult sare.
Numai glumele uzate
Sunt de-a dreptul nesărate.

(Publicată în „Viaţa nouă” 31 dec. 1986)

RÂSUL CA TERAPIE

La relaxare te îmbie
Benefic din acest motiv
Recomandat ca terapie
Când nu devine agresiv.

UMORIST

Iată ce-a ajuns cutare
Fiindcă practicând umorul
Cu puțin piper şi sare
A făcut de râs poporul.

AJUTOR COMPETENT

Grăit-a unul auster:
Când gluma – umoristul zice,
Să-i punem sare şi piper
Să nu se strice.

ÎN CENACLUL DE UMOR

Au zis confrații: Ce păcat!
N-am apucat să spunem: Pâs!
Și doamna asta s-a stricat
De-atîta râs.

UNUI EPIGRAMIST CERTAT CU PROZODIA

Înfumurat ca un gascon
Cu un aplomb ce nu mă miră
Îți sprijini versul pe baston
În loc de Lyră.

UNOR EPIGONI AI LUI PĂSTOREL

Când văd că vă-ndemnați la tulburel
Umor meşteşugind pe veresie
Îmi spun: V-asemuiți cu Păstorel
Dar numai la beție.

SPONTANEITATE

Meşteri în improvizații
Comici pe nepusă masă
Epigramele – confrații –
Le-au „meşteşugit" acasă.

DUEL

Te pricepi, nu am ce spune
Să deguşti un Otonel
Însă versurile bune
Lasă-le lui Păstorel!

(Publicată în „Divertisment" nr. 2/ iulie 1990)

UNOR UMORIŞTI DEPĂŞIȚI

Sunt teribil de spontani
Umoriştii noştri-n lume.
De vreo douăzeci de ani
Tot citesc aceleaşi glume.

UMORIŞTILOR DE LA CENACLUL „VERVA”

Umoriştii din Cetate
Plini de vervă, scrie-n cronici
Scriu pentru eternitate
Şi doar uneori sunt comici.

TERAPIE

Ca să le viu în ajutor
Nervoşilor fără motiv
Le recomand ca sedativ
O terapie cu umor.

UNUI PRESUPUS UMORIST

Cum vrei grâul să se-aleagă
Dintre boabe de neghină
Când tu scoți de prin desagă
Glume de la naftalină.

UNUI CARICATURIST

Pare lucru curios
Dar acum fac legătura.
Dumnealui e furios
Că nu mi-a făcut...figura.

FEMEIA ŞI EPIGRAMA

Deşi e foarte virtuoasă
Ar accepta un adulter
Îmbrățişându-l, voluptuoasă
Pe Sir Umorul – Cavaler.

UMORIST

Până mâna şi-a format
Şi-a-nțeles ce e umorul
El din groapă-n groapă-a dat
Fiindc-a scris doar cu piciorul.

UMOR ABSCONS

Vor desigur să-şi dispute
Laurii de umorişti
Dar scriu vrute şi nevrute
Cugetând în stil...cubist.

DUEL

La epigrama dumitale
Deşi-ai făcut cam mult tam-tam
Mă-nscriu şi eu prevăzătoare
Cu drept de vot, dar vot de blam.

UNUI CARICATURIST CARE SUSȚINE CĂ MI-A FĂCUT FIGURA

Evitai harababura
Și scandalul provocat
Dacă-nțelegeai figura
Doar la modul figurat.

VARIANTĂ

Cândva făcea şi el figura
Precum fac oamenii maturi
Dar întrecând de mult măsura
Se limitează la...figuri.

DUEL CAVALERESC: DERMATOLOGUL ŞI VETERINARUL

Nu înțeleg de ce sunt trişti
Şi între ei e-ades furtună
Doar sunt la fel de specialişti
În arta de-a trata o jună.

UNUIA CARE VREA SĂ AJUNGĂ SUTA DE CATRENE

Avem răbdare şi tutun
Dar când citeşti, stârneşti migrene:
Decât o sută de catrene
Mai bine unul, însă bun.

IMBOLD

Nefăcând nici un demers
Să-mi ridic statuie-n urbe
Voi trăi doar pentru vers
Chiar de-i fac pe mulți să turbe.

UNUIA LIPSIT DE UMOR

Umorul tău puțin burlesc
Îmi răscoleşte o-ntrebare:
De ce nu pui, să nu greşesc
Vreun mod de întrebuințare?

GHINION

Că lumea ca poet nu-l ştie
Anonimatul e un chin.
A scris cândva o poezie
Şi epigrame mai puțin.

DUDUIA EPIGRAMA

Deşi ca gen e feminină
M-atrage tot mai mult, copila,
Şi nimănuia nu fac vina
Că s-a aprins în noi idila.

EPIGRAMA

Acidă e şi cam înţeapă
Poezioara asta mică.
Te trage uneori în ţeapă
Dar n-are haz de nu urzică.

CA O SOACRĂ MARE

Pişcă, pişcă tot ce mişcă
Simţi că-nţeapă pe la chişcă
Nici un scrupul doamna n-are
Până când muştaru-ţi sare!

EPIGRAMA ŞI EPIGRAMISTA

Şi martor mi-este Dumnezeu
Precum toţi sfinţii-n calendar
Că sufletul mi-a pus pe jar
Deşi Duduia-i genul meu.

DUELURI

DUEL CAVALERESC EXERSAT DE FEMEI

Că-i un duel cavaleresc
Chiar practica o demonstrează
Dar comicul e mai burlesc
Când doamnele îl exersează.

COANA VETA ŞI FLORETA

S-a pornit şi coana Veta
Să învârtă acum floreta
Însă umblă zvonul, cică,
Are-o spadă de urzică.

LA VOLUMUL: „STANŢE CU ADAM ŞI MADAM”

de Gheorghe Enăchescu

De m-aş numi Madam Adam
Cu bigudiuri şi-n capot
Aş rupe merele din ram
Să fac dulceaţă şi compot.

LA EPIGRAMA „Definiţie dulce”

de Gh. Enăschescu

Epigrama e un tort
(Vreau acum la toţi s-o spui)
Că-i făcut cu mult efort.
Poanta este frişca lui.

REPLICĂ:

Tortu-acesta auster
Dres cu sare şi piper
Este uns c-un fel de frişcă
Iar dulceaţa lui te pişcă.

VARIANTĂ:

Tortu-acesta vesel, cică,
E cu cremă de urzică.

LA VOLUMUL „GLOANŢE VESELE”
de Gheorghe Enăchescu

Fără să te iroseşti
Vrei să faci o faptă bravă
Şi din tine slobozeşti
„Gloanţe vesele” pe ţeavă.

DUEL EPIGRAMATIC
CU VIORICA STOLERU

Proverbul zice cu umor
C-ajunşi în ultima etapă
A vieţii - înţelepţii mor
Iar proştii crapă.

RĂSPUNS:

Te rog să nu fii alarmată,
În timp ce înţelepţii mor
Iar proştii crapă prea uşor
Poeţii nu mor niciodată.

UMORISTULUI IEŞEAN GEORGE PETRONE
câştigătorul celor mai multe concursuri de epigramă.
(ANAGRAMĂ):

Lăsându-şi deseori confraţii
Umorului în abandon
Încoronat ca împăraţii
Georgică-al nostru E(PE)TRON.

EPIGRAMISTULUI CATEN POPESCU

(Ca)ten Popescu-i cam bălai
Şi-atunci când are mintea trează
S-ajungă împărat visează
Precum o vrabie...mălai.

VARIANTĂ:

(CA)TEN e cam şaten ca ten
Dar ca şi tine-i indigen.
Scriind catren după catren
El vrea s-ajungă în Eden.

UMORISTULUI NICOLAE PRECUPEȚU

Nu-s negustoreasă dar
I-am aflat îndată prețu'
Castraveți la grădinar
Vinde Precupețu.

CENACLULUI „VERVA" LA 33 DE ANI DE EXISTENȚĂ

Deşi-ați glumit mai trei decenii
Făcînd pe unii inşi să turbe
Crezându-vă cu toții genii
Ați cam ajuns de râs în urbe.

ŞARJĂ LA APARIȚIA VOLUMUL „Haz de florile cucului"

de Ionel Adamescu – Ed. PAM, 2004

Am rămas năuc:
Haz din flori de cuc?
Unde să le-anin?
Într-un cuib străin?

Ca un pui orfan
Fără nici un ban
E umorul lui
Floarea cucului.

PENTRU VOLUMUL „HAZ DE FLORILE CUCULUI"

Uite, poți să mă omori
Nu pricep şi mi-e necaz
Cum de face cucul flori
Într-o carte despre haz?

Variantă:

Toarnă frate-un kil de gaz
Peste-o carte despre haz
Şi-o să râzi până' o să mori
Când o face cucul flori.

TOT PENTRU „HAZ DE FLORILE CUCULUI"

De când cucu-i floare rară
Am aflat un lucru nou:
Dacă-l scoți din cuib afară
Cântă fără de ecou.

Şi:

Cucu-i floare ce înfloare
Numai când e sărbătoare.
Nu cumva în cântul lui
E un dor al nimănui?

VARIANTĂ:

Fără de pistil
Într-un cuib umil
Ascunzând sub plaur
Râsu-n stropi de aur.

RIDENDO TERAPIE

Râsu' sănătos
Demn şi curajos
Râs deschis, pe faţă
Ce ne ține-n viață...

SATIRA ŞI SATIRUL

Nimeni astăzi nu se miră
Când citeşte o satiră
Eu de asta mă cam mir:
Parcă-i scrisă de-un satir!

DUEL – NAUM SMARANDACHE – SIBIU

Profesia-i dau în vileag
Fişându-şi poantele şirag
Citindu-le, „visări" m-atrag
Grupate în „Arhipelag".

RĂSPUNS:

Precât visarea te îndeamnă
Într-un „arhipelag" vestit
Fără-ndoială asta-nseamnă
Că sufletul ți-a-ntinerit.

UMORIŞTILOR CARE DUELEAZĂ

Pe cărări bătătorite
Duelează cavalerii
Armele-s cam ruginite
Schimbă numai partenerii.

UMORISTULUI BASARABEAN VASILE PLĂCINTĂ

Cald surâs, privire blândă
Eu visam când sunt flămândă
Şi un înger ce m-alintă
Cu arome de...Plăcintă.

LUI ION GROSU LA VOLUMUL: „SUNT UN OM IMPORTANT"

Dintr-atâția cavaleri
Cam tomnatici şi-n doi peri
Îl prefer pe-acest berbant
Pentru mine...important...

LUI ŞTEFAN ŞERBAN LA EPIGRAMA:

Chiar de-o fi să mă repet
Orişice asemănare
Între voi şi un poet
Este pur întâmplătoare.

RĂSPUNS:

1.Îţi dau dreptate, bine, fie,
Doresc şi eu ca orişicine
Măcar atât, în poezie
Să nu-mi găsesc asemănare!

2.Asemănarea cu pricina
Deşi e pur întâmplătoare
A demonstrat a cui e vina
De n-o cunoşti pe autoare.

LUI NICHI URSEI LA EPIGRAMA:

E epigrama ei drăduţă
Ca o Ileană Cosânzeană
Şi dacă v-a părut slăbuţă
Născută-i prin Cezariană.

RĂSPUNS:

De crezi că operaţia nu doare
Înseamnă că ţi-e faptul cunoscut.
Să-mi ierţi nesăbuita întrebare:
Cam câte cezariene ai făcut?

DUEL CU VICTOR GORŞCOVĂŢ – medic primar ginecolog, preşedintele Cenaclului umoriştilor „Ridendo”, Timişoara

CITIND EPIGRAMELE CEZARINEI ADAMESCU

Modestia poartă vina
Ori sunt femeieşti capricii
Că, la poante Cezar(ina)
VENI, VIDI, dar nu VICI!

RĂSPUNS:

1.Împăratul cu pricina
Mi-a lăsat şi nu-s capricii:
Numele de Cezar(ina)
Însă nici un fel de vicii.

2.S-au scandalizat amicii
Când le-am spus zâmbind odată:
VENI, VIDI, dar nu VICI,
Fiindcă nu-s o viciată.

3.Modestia-i lucru rar
La un om dotat cu har,
Chiar cu unele capricii
Dar în nici un caz cu vicii.

LUI GHEORGHE SUCIU la epigrama:

Arhipelagul de visare
Nu e o carte oarecare
Ci-i înzestrată cu mult har:
Transformă visul în coşmar.

RĂSPUNS:

Am şi pus un rămăşag
Dup-acest „Arhipelag”
Dintre cei lipsiţi de haruri
Câţi vor căpăta coşmaruri.
(Publicată în „Urzica” 770/ 15 august 1989)

DE DRAGOBETE

Ea a exersat avan
Un sărut pe timp de-un an
Dar când să termine anul
A cerut răsplata: banul!

SCARA DE VALORI

S-o ierte bunul Dumnezeu
De a murit fiinţa
Însă vă spun: e mult mai greu
Când moare conştiinţa.

DE SĂRBĂTORI

Haideţi să ne împăcăm
Diferiţi -deşi- din fire-
Mult mai mult ne-asemănăm
Într-o faptă de iubire.

DE ANUL NOU

Prima zi din calendar
Iarăşi ne-a adus în dar
Semn de-adâncă preţuire
Valuri-valuri de scumpire.

UNEI GAZDE

Întrebat de un amic
Ce-a făcut de Revelion
El răspunse: mai nimic,
Că am fost amfitrion.
(Publicată în „Viaţa Nouă” – 31 decembrie 1986)

SURPRIZA

Întrebat în noaptea asta
Ce cadou i-a dat nevasta,
A răspuns zâmbind uşor:
-Nota de la croitor!
(Publicată în „Viaţa Nouă” 31 decembrie 1986)

UNUI DON JUAN

Tot făcând pe Don Juanul
Şi-a primit în noaptea asta
O răsplată pe tot anul:
Să-şi danseze doar...nevasta.
(Publicată în „Viaţa Nouă”, 31 decembrie 1986

CRĂCIUN

Dezleagă-te de tot ce-i rău
Şi negreşit, de ce-i lumesc,
În ieslea sufletului tău
Coboară...Pruncuşor ceresc...

ETERNUL FEMININ

Martor iau pe Zeul Pan
Şi mă simt puţin flatată
Fiindcă nu e prima dată
Când întineresc c-un an.

RUGĂ CĂTRE MOŞ CRĂCIUN

Ți se pare că-i imensă
Rugămintea adresată
Dă-mi, te rog frumos dispensă
Să mai pot trăi o dată.

UNORA CARE UMBLĂ CU „STEAUA”

Pe bilet nu dau leţcaie
Dar cum cade neaua
Merg pe gratis prin tramvaie
Călători cu...”Steaua”...

CAPRA ŞI ȚAPUL

Iei pe mere, dai pe pere,
Dacă nemunciţi sunt banii-
De pe capră – gologanii
I-ai băut pe-un țap de bere.

TOPUL PREFERINȚELOR

Are multe preferinţe
Domnişoara-n Noul An
Dar în top ca preferinţe
Mariajul e-n prim plan.

URARE MEDICULUI

Când socoate că-i momentul
Face o urare, grav
Către medic, pacientul:
-Să n-aveți nici un bolnav!

UNUI COMIC

De vrei să mă iniţiezi
În arta de a râde
Nevoie am, subliniez,
De-a angaja un gâde...

RECUNOŞTINȚĂ
Medicului ginecolog Petre Chiva – care m-a adus pe lume

Dacă mama nu mă-nşeală
Dânsu-a fost bărbatul care
Cel dintâi de la născare
M-a ținut în brațe...goală.

ACTUALE

MANELISTUL ŞI ACTRIȚA PORNO

E actriță cu principii
Printre profesionişti
Face porno doar cu tipii
Care nu sunt manelişti.

CETĂȚEANUL PRIGOANĂ

Că româna nu-i e dragă
Bine, faptu-i evident,
Pe motiv de „Fefeleagă”
El rămas-a corijent.

PRIGOANĂ CORIJENT LA LIMBA ROMÂNĂ

O țărancă Fefeleaga
Cu Bator al ei, săracu’
S-a-ntrecut demult cu şaga
De-a pierdut Prigoană bacu’...

TAXĂ DE PROTECȚIE

Eu te protejez de hoți
Şi te scap de mafioți.
Scoate banii, căci ți-o jur
Vin la noapte să te fur.

LUPII VEGHETORI LA OI

Cotizează, e pe fază
Că-i sătul de infractori
Astfel el se „protejează”
De temuții protectori.

POLIGAMIE

Exersând cu nonşalanță
Cununii de circumstanță
S-a trezit de Dragobete
Însurat cu patru fete.

CONCURS DE SĂRUTAT DE DRAGOBETE

Pentru cel mai lung sărut
Nu regret, a fost plăcut.
Însă nu e prima dată
Când rămân: buză umflată.

DATINI, DATINI....

Te căsătoreşti – juvete –
De cinci ori de Dragobete,
Poate-poate ţi-o ieşi
Mariajul de o zi.

FĂRĂ INSPIRAŢIE

Am migălit cu mult ostoi
Duzini de epigrame noi
Şi rimele curgeau perechi
Din epigramele mai vechi.

PUTEREA ŞI OPOZIŢIA

Opoziţiei, măi vere,
Fiindcă suntem la putere
Îndrăznesc acum să-i zic:
-Stai deoparte, ciocu' mic!

ABSENTEISM

Deputaţii sunt la fel,
Mulţi absenţi din catalog
Când să intre-n dialog
Sunt „Salvaţi de clopoţel!"

AUTOIRONIE

Cum să nu devin făloasă
Când bărbaţii toţi în drum
Strigă pe nepusă masă:
-Asta-i doamnă „cu volum!"

UNEI FEMEI CORPOLENTE

Fără urmă de sfială
Nici măcar nu se compară
Că e (multi)laterală
Doamna (lati)fundiară.

UNEI SCRIITOARE „CU VOLUM"

Ar scoate câteva volume
Dar îndoiala o apasă
Fiind aşa voluminoasă
Va reuşi să le rezume?

PREFERINŢĂ MACABRĂ

Ce scriitor capricios:
Decât să-şi scoată-acum volum
Fiindcă-i prea „voluminos"
Preferă să ni-l dea...postum.

VORBA ŞI FAPTA

Cu toate că-i convins ateu
El se declară cu trufie
„Contemporan cu Dumnezeu”
Pe veşnicie...

SPRE EUROPA

Încă de la Otopeni
Parcă am ieşit din cețuri
Ne-am simțit „europeni”
Integrați perfect la...prețuri.

AICI ŞI ACOLO

Când dânsul m-a-ntrebat cum sunt,
Cuprinsă de fior i-am zis:
-Mai bine sunt ca sub pământ
Şi sunt mai rău ca-n Paradis...

ÎN DERIVĂ

Îmi venea să râd pe burtă
Însă m-a bufnit şi plânsul
Că la cârma țării-i dânsul
„Căpitan de cursă lungă”.

APROPO DE NUME

Sunt şi eu o mică „escu”
Delicat gustând umorul
A la Tudor Muşatescu
Căruia îi ducem dorul.

„EPIGRAMIŞTI DE PRINTRE NOI”

(Rubrică în revista AG PE RIME)

Românu-i hâtru printre neamuri
Născând epigramişti de soi
De printre noi, de printre voi
Umorului să-i poarte flamuri...

FABULĂ

Ca gen e un copil teribil
Ce boacăne întruna face
Şi-ajunge-n fine, invincibil
Slujindu-se de dobitoace...

DRUMUL SPRE EUROPA

Cu mocirlă şi cu stropi
Drumu-i presărat cu gropi
Crezi c-ai să te integrezi
Fără să-l escaladezi?

CU MANELIŞTII ÎN EUROPA

Suntem profesionişti
Da-n materie de artă
Cu „minuni” de manelişti
Vrem să fim înscrişi pe hartă.

PARTIDUL ŞI GRIPA AVIARĂ

După gripa aviară
Am luat măsuri în pripă,
Că partidul de ocară
A rămas într-o aripă...

CÂNTĂREȚELE AZI

Cântăreață e cu gura
Practicând-o cu folos
Căci consideră cultura
Doar de la buric în jos.

PREŞEDINTELE POET

„Adriene, nici nu ştii
Cât de mic începi să fii”

Un poem de preşedinte
Ca să-l ținem bine minte:
Primu-n fruntea țării azi
Nici nu ştii când poți să cazi....

ROMÂNII SE CALCĂ-N PICIOARE CA SĂ PLĂTEASCĂ DATORIILE

Tare-i „Bine să trăieşti!”
Dar sătul de-atât umblat
Stai la coadă să plăteşti
Datoriile la Stat.

POLITICIENII POT FI ŞI PORCI DACĂ URMĂRESC UN SCOP ÎNALT

(declarație oficială)

Dinadins se terfelesc
Demnitarii cei de soi
Căci țintesc un scop porcesc:
Să se scalde în noroi.

DEMOCRAȚIA ŞI CIOCUL

Opoziției, măi vere,
Îndrăznesc acum să-i zic:
-E butoiul meu cu miere,
Stai deoparte, „ciocu’ mic!”

POZIȚII SUPREME

Un român cum alții nu-s
El se crede „cel de sus”
Să-l previi, e de prisos,
C-o să-l zvârle alții jos.

ECHILIBRU – TRUP ŞI MINTE

Nu vreau să vă contrazic
Doar ca să mă aflu-n treabă.
Poate – într-un corp voinic
Sta o minte-aşa de slabă?

CÂINE IREDENTIST

Pedigree Boschito n-are
Dar nu-i câine ca oricare
Ci-şi înfige-ai săi canini
Doar în cetățeni străini.

ILUSTRUL NECUNOSCUT

De-o veşnicie-n Purgator
Aşteaptă „dreptul de-autor"
Că-n Rai, poeții-s tot faliți
Iar Iadu-i plin de-mbogățiți.

VEDERI ŞI...VEDERI

Ne uităm prin ochiul magic
Şi vedem că totu-i tragic.
Cu ochi tragic de-am privi
Mai nimic nu ne-ar lipsi.

PRUDENȚĂ

Ori e gheață, ori arsură
Viața însăşi l-a-nvățat:
La aşa temperatură
Să rămână...temperat.

JUBILEU CONJUGAL

S-au cunoscut frumoşi şi juni
Şi-aşa cum fost-a să se-ntâmple
Trăiesc şi-acum ani grei şi buni
Cu flori de ghiocei la tâmple.

AZI LA NOI

Crima e organizată
De conducători atei:
Lumea azi e-nfometată
Şi se-mbuibă numai ei.

ÎNȚELEPCIUNE TARDIVĂ

Mi-am găsit, vă spun pe şleau
Pentru trai un antidot:
Nu mai pot să fac ce vreau
Dar aş vrea să fac ce pot.

VARIANTĂ

De la un timp stau ca pe ace
Şi-aş vrea să aflu antidot.
Că nu mai pot să fac ce-mi place
Dar încă-mi place tot ce pot.

LA TIMONĂ ÎN CHINA

Ilustrul comandant de vas
Chiar şi în China, fără frică,
Ar cârmui şi-ar fi rămas
De n-ar fi fost timona mică.

RUBRICA „EPIGRAMA PRINTRE NOI” (AG PE RIME)

Când să gust un joc de doi
N-apucai să zic nici pâs
„Epigrama printre noi”
Se strâmba de-atâta râs.

ÎNTRE NOI

Unde-i pana, unde-i lira,
Poezia de-nceput?
Ca un Paradis pierdut,
N-a rămas decât...satira.

AMOR MACABRU LA VÂRSTA A TREIA

Un Don Juan ce-ţi dă fior
Nevasta cum s-o mai trişeze
Când s-a trezit pe monitor
Cu inima în pioneze?

IMPOZIT PE DOBÂNDĂ

Legea asta nu e blândă.
Jefuiţi de-un ban în plus,
De curând ni s-a impus
TVA-ul pe dobândă.

CULTURĂ ŞI CULTURALIZARE

În zadar mă străduiesc
Că de-atât efort, precis
Eu n-am timp nici să citesc
Cât avut-ai tu de scris...

CEZARINA ADAMESCU
ACTIVITATEA ÎN SLUJBA LITERATURII ROMÂNE

ACTIVITATE LITERARĂ:

- Debut literar : luna septembrie 1982, la cotidianul ”*Viața nouă*” din Galați cu un poem de toamnă.
- În revista ”*Luceafărul*” i se publică sub pseudonimul SIMONA CONDOR, mai multe cicluri de poeme la rubrica ”*Atelier literar*” a lui Geo Dumitrescu. Sub acelaşi pseudonim, revista ”*Convorbiri literare*” îi publică în ianuarie 1984, un ciclu de poeme. Revista ”*Tomis*” o debutează cu numele adevărat cu un grupaj de poeme.
- În martie 1985, citeşte la Cenaclul ”*Numele Poetului*”, manuscrisul ”*Dioptrii pentru suflet*”, iar cu acest prilej, Cezar Ivănescu a afirmat : ”*Atestă o vocație certă.(…) Credem în evoluția fericită a acestei poete*”.
- Laureată a numeroase concursuri de poezie, proză, reportaj, naționale şi județene.
- Membră a Uniunii Epigramiştilor din România.
- Premii recente: În anul 2003, Premiul Societății Scriitorilor ”*C. Negri*” filiala Ploieşti, pentru două volume: ”*Autograf pe lumină*” şi ”*Spațiu târziu*”, apărute, primul la Editura Pax Aura Mundi, Galați şi cel de-al doilea, la Ed. Arionda, Galați.
- Ultimul premiu : anul 2007, al Revistei ”*Dunărea de Jos*”, pentru ”*călătoria în patria neasemuită a cuvintelor*”.

DEBUT EDITORIAL :
- În anul 1987, debutează cu volumul de poeme : ”*Arhipelagul visării*”, Editura Litera, Bucureşti, volum ilustrat de Done Stan şi remarcat de critică în paginile revistelor : ”*Luceafărul*”, ”*Convorbiri literare*”, ”*Viața Nouă*” Galați, ”*România Literară*”; ”*Acțiunea*” – Galați.
- În anul 1991, Editura Porto Franco din Galați îi publică volumul de versuri pentru copii ”*Primăvara face pozne*”, ilustrat de artista plastică Anca Tofan.

VOLUME PUBLICATE:
- *Arhipelagul visării*, poeme, Ed. Litera, Bucureşti, 1987. Ilustrații : Done Stan;
- *Primăvara face pozne*, poezii pentru copii, Ed. Porto Franco, Galați, 1991, Ilustrații: Anca Tofan;
- *Dioptrii pentru suflet*, poeme spirituale, Ed. Porto Franco, Galați, 1996.
- *Cartea cu îngeri*, poeme pentru copii, Ed. Porto Franco Galați, 1997. Ilustrații: Mariana Ştefanache;
- *Mysterion*, poeme, Ed. Alma, Galați, 1997. Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Iată Mama ta!* – Semnificația cultului marian în Bisericile Catolică şi Ortodoxă, compendiu de mariologie, lucrare de licență şi de admitere la doctorat în teologie, limbi clasice, Editura Alma, Galați, 1998;
- *Umilință şi măreție*, proză spirituală, Editura pentru literatură şi artă GENEZE, Galați, 1999;
- *Pistruiații din oraşul Azuro*, poveste feerică pentru toate vârstele, Editura Istru, Galați, 1999, Ilustrații: Angela Holca;
- *Departele şi aproapele*, poeme spirituale, Eitura Presa Bună, Iaşi, 1999, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Cuvinte de împărtăşire*, reflecții spirituale, Editura Presa Bună, Iaşi, 1999, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Cuvinte de împărtăşire*, ediția a II-a, Editura Presa Bună, Iaşi, 1999.
- *Prilej de aproape*, poeme, Editura Arionda, Galați, 1999, Ilustrații: Aurelia Călinescu;
- *Palatul lunii*, 88 de poveşti poematice, Editura Diagonal, Bacău, 1999, Ilustrații: Angela Holca;
- *L'Ange Etienne*, Traduit du romain par Constantin Frosin, Ed. Arionda, Galați, 2000; Illustration: Angela Cioltan; (în limba franceză)
- *Prizonier din iubire*, itinerar spiritual, Ed. Presa Bună, Iaşi, 2000, Ilustrații: Angela Cioltan;

- *Anotimpuri franciscane*, itinerar spiritual, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2001;
- *Dimineți nelocuite sau Îngerul Esteban*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2001;
- *Dreptul la nemurire sau Nichita AZI*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;
- *Mai frumoasă ca raiul*, florilegiu marian, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002:
- *Un poem numit Francisc*, poezii, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2002;
- *Ca o pasăre Ibis, sau Nichita AZI*, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2003;
- *Spațiu târziu*, Poeme de sfârşit şi de început de mileniu, Editura Arionda, Galați, 2002, volum premiat de Societatea Scriitorilor "C. Negri,"filiala Ploieşti, pe anul 2003;
- *Povestea din cuvânt*, poveşti pentru copii, Editura PAX AURA MUNDI, Galați, 2003, Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Meditații la Poarta Mileniului*, repere morale, Ed. Presa Bună, Iaşi, 2003, Ilustrații: Angela Holca;
- *Autograf pe lumină*, poeme, Ed. PAX AURA MUNDI, Galați, 2003, Ilustrații: Emeric Chvala, volum premiat de Societatea Scriitorilor "C.Negri", filiala Ploieşti, pe anul 2003;
- *Dumnezeu la prima vedere*, exerciții de gândire creştină, Ed. PAX AURA MUNDI, Galați, 2003; Ilustrații: Angela Cioltan;
- *Când sfinții se întorc acasă*, florilegiu antonian, Editura Arionda, Galați, 2004;
- *Alena, prințesa tristeților albe*, poveste feerică pentru copii, Editura Arionda, Galați, 2006, ilustrații : Angela Holca;
- *Povestea fiului pribeag*, istorisiri biblice versificate, Editura Arionda, Galați, 2006;
- *Povestea Prințului Cenuşiu*, piesă de teatru pentru copii, Editura Arionda, Galați, 2006. Ilustrații: Angela Holca;
- *Singurătăți împreună*, rondeluri în coriamb, Editura Arionda, Galați, 2006;

- *Vorbeşte-mi despre mine!* Microroman, Editura Arionda, Galați, 2006;
- *A înviat precum a zis, Alleluia!* Poeme pascale, Editura Arionda, Galați, 2006;
- *Acum şi în cele din urmă*, poeme psaltice, Editura Arionda, 2007;
- *Monumentul cărții şi mucenicia cuvântului*, exegeze şi portrete spirituale, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Busuioc de cuvinte*, exegeze şi portrete, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Feerie de Crăciun*, poem scenic, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *O gură de copilărie*, Editura Arionda, Galați, 2006. Ilustrații: Angela Cioltan-Zainea;
- *Temei de rămânere*, 120 de poeme într-un Poem de iubire, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Cântecul Cezarei într-o sumă de ipostasuri*, Editura Arionda, Galați, 2007;
- *Cântecul sinelui*, poeme, Editura Arionda, 2007;
- *Logodnă mistică*, poeme, Editura Arionda, 2007.
- *Vârstele spiritului*, antologie de autor, apărută la Editura Arionda, Galați, 2008
- *Pr. Anton Demeter O.F.M.Conv. şi Cezarina Adamescu, Cununița fecioarei*. Volum comemorativ la împlinirea a jumătate de veac de la martiriul Veronicăi Antal, Editura Arionda, Galați, 2007.
- *Ultima logodnă* – 333 de sonete de iubire, Editura Arionda, Galați, 2008;
- *99 de anotimpuri* – fără Nichita, volum comemorativ, Editura Sinteze, Galați, 2008;
- *Din primăvară până-n vară*, teatru poetic, triptic dramatico-muzical, Editura Semănătorul, 2008;
- *Desaga cu suflete*, poveşti experiment – nesfârşite, Editura Semănătorul, iunie, 2008;

- *De când te-aştept, au înflorit magnolii*, 111 sonete neînchipuite;Editura Semănăorul, iunie 2008;
- *O nuntă de cuvinte*, 111 sonete pierdute şi regăsite, Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *Sculpturi pe o boabă de orez*, panseuri lirice, Editura Semănătorul, 2008;
- *Singurătăţi împreună*, rondeluri, Editura Semănătorul, iunie 2008;
- *Întâlniri cruciale*, exegeze şi portrete literare, Editura Semănătorul secţia critică literară, 2008;
- *Personaje preferate din desene animate*, Cărticica românească de copii, 2008;
- *Întâlniri providenţiale* – cronici literare, exegeze, portrete, Editura Semănătorul,secţia Critică literară, 2009;
- *Vă scriu în genunchi – poeme,* Editura Sinteze, Galaţi, 2009;
- *O stea căzând, se-nalţă – volum omagial Grigore Vieru,* Editura "Sinteze" Galaţi, 2009;
- *Acasă în Paradis – volum omagial Artur Silvestri,* Editura Sinteze, Galaţi, 2009;
- *Lacrimi de mir" – poeme,* Editura Sinteze, Galaţi, 2009;
- *Documentar memorialistic – Artur Silvestri,* Editura Semănătorul, Secţia Critică literară, 6 noiembrie 2009;
- *A doua carte cu îngeri,* poeme şi rugăciuni pentru copii, CĂRTICICA DE COPII-ARP;2009;
- *Ciudăţenii în natură,* poezii pentru preşcolari şi şcolari mici, ARP – Cărticica de copii-ARP, 2009;
- *Carte pentru bunici şi pisici,* poezii pentru preşcolari şi şcolari mici, ARP-Cărticica de copii, 2009;
- *Carte cu poveşti amestecate,* pentru preşcolari şi şcolari mici, ARP – Cărticica de copii, 2008;
- *Un miracol numit Fasolică,* poveste în serial, în 12 episoade, pentru preşcolari şi şcolari mici, ARP, Cărticica de copii, 2009;
- *Alfabetul cu mirări,* versuri pentru şcolari mici, ARP, Cărticica de copii, 2009;

- *Icoanele copilăriei,* istorisiri pentru gimnaziu, Cărticica de copii, 2009;
- *Chipuri sufleteşti,* O sută de fotostihuri, Editura Sinteze, Galaţi, 2010;
- *Jocuri de la grădiniţă,* poezii pentru preşcolari, Cărticica de copii, ARP;
- *Îndreptar de terapie divină, breviar sufletesc,* Editura Sinteze, Galaţi, 2009.
- *Întâlniri fascinante, exegeze, cronici literare, portrete, eseuri, reportaje,* SEMĂNĂTORUL, Editura On-line, februarie 2010;
- *Lumina Patriarhilor, O lună de haruri cu Sfântul Iosif, Adoraţii şi devoţiuni,* SEMĂNĂTORUL, Editura Online, martie 2010;
- *Cultura omului si omul culurii: Nicolae Băciuţ, -* Editura Nico, Târgu-Mureş, 2010
- *Poezia boemei si boema poeziei,* Editura Nico, Târgu-Mureş, 2010
- *Condeie mureşene în pagini danubiene,* Editura Nico, Târgu-Mureş, 2010
- *Privire in inima cartii* - vol. 3 *Nicolae Baciut – Un boem cu vocaţia prieteniei,* Editura Nico, Târgu-Mureş, 2010
- *Întâlniri virtuale*, critică, Semănătorul, Editura online, 2010
- *Întâlniri probabile,* Semănătorul, Editura online, 2010
- *Întâlniri esentiale,* Editura Semănătorul, online, 2010
- *Preoţi sfinţi, lăcaşuri sfinte,* Editura Semănătorul, octombrie 2010
- *Mărturiile veacului şi dreptul la memorie. Saga familiei Bentoiu*, Editura Semănătorul, 15 octombrie 2010
- *Poveşti pentru Georgiana. Învârtecuşuri,* Editura Sinteze, Galaţi, noiembrie 2010
- *Gospa. Ucenici la Şcoala Fecioarei*. Editura Semănătorul, online, 3 noiembrie 2010

VOLUME COLECTIVE:
- Patru volume colective, împreună cu membrii cenaclului Arionda :
- *Buchet pentru cei mici*, Editura Pax Aura Mundi, Galaţi, 2006;
- *Zâmbete pentru copii*, Editura Pax Aura Mundi, Galaţai, 2007;
- *Călătorie de vis*, poeme, Toate aceste volume sunt ilustrate de Angela Cioltan Zainea;
- *Armonii celeste, Antologia Cenaclului Arionda,* Editura Sinteze, 2009.
- *Nicolae Băciuţ, Vamă pe valoarea adăugată, Dialoguri literare*, Editura Nico, Târgu-Mureş, 2010
- Prezentă în Antologia de epigramă a lui Ion Cristea Geană - ”*Săgețile Afroditei”*
- Epigramiste din România, Editura Vimar, Bucureşti, 1997;
- *Pledoarie pentru Epigramă* – antologie alcătuită de Gheorghe Culicovschi, Editura Ridendo, Câmpina, 2007;
- *Umor la Mila 8o*, antologie de umor apărută la Editura Alma Galați;
- Prezentă în paginile unor reviste şi almanahuri, culegeri, manuale, diacționare, antologii.
- Prezentă în volumul 35, *Dicționarul personalităților române şi faptele lor. 1950-2000* – Autor : Constantin Toni Dârțu, Iaşi, 2008.
- Prezentă în *Antologia sonetului românesc,* editată de Muzeul Literaturii Române, Bucureşti, 2009, sub îngrijirea lui Radu Cârneci ;
- Prezentă în Antologia «55 DE POEȚI CONTEMPORANI», apărută sub îngrijirea Valentinei Becart, 2009 ;
- Prezentă în Antologia «*Boemia*», apărută la Târgu Mureş sub îngrijirea lui Nicolae Băciuț ;
- Prezentă în Antologia «*Dunărea de Jos*», apărută la Editura Sinteze, 2009, Vol. I, Poezie.

- Prezentă în Antologia «Dunărea de Jos», vol. IV – Umor, apărută la Editura Sinteze, Galați, octombrie 2010 ;
- Prezenta in Anologia *Lira in patru puncte cardinale,* Bucureşti, 2010.
- Prezentă în manuale şcolare şi în culegeri de lecturi pentru copii.
- Antologia internațională STAR PRESS, ediție bilingvă româno-engleză.
- Prezentă în cel puțin 20 de Antologii de Epigramă din România. Colaborează la revistele de umor: „Epigrama”; „Urzica”; „Pygmalion”, „AG pe rime”; „Haz de necaz”; „Dunărea de Jos”, “Lumea Epigramei”.

ACTIVITATE LITERARĂ ŞI PUBLICISTICĂ ÎN PREZENT
- În perioada 2001-2004 a fost redactor şef la revista de spiritualitate mariană ”*Steaua Dimineții*”, 13 numere cu apariție trimestrială, editată de Asociația Internațională Armata Maicii Domnului;
- Redactor la revista “VATRA VECHE”, Târgu-Mureş din octombrie 2010.
- Redactor la revista germană *AGERO*-STUTTGART, din luna ianuarie 2009;
- Redactor la revista *VIAȚA DE PRETUTINDENI*, Arad, precum şi la revista “*Dor de Dor*”, din localitatea Dor Mărunt;
- Editor la *CĂRTICICA ROMÂNEASCĂ DE COPII,* revistă ARP-online,
- Redactor de specialitate la revista: *“Cetatea lui Bucur”;*
- Consilier editorial la revistele creştine: *“Slova creştină”; “Glas comun”; “Slova copiilor”.*
- Editor la revista: *“Ecoul” – ARP;*
- Redactor la revista “*Moldova Literară” -* Ligii Scriitorilor din România – filiala Iaşi.
- Redactor la revista “*Contraatac”* – Adjud.
- Redactor colaborator la revista internațională “*Starpress” – româno-canado-americană.*

- Colaborator la revista: *Romanian-Vip – S.U.A.*
- Redactor colaborator la revista "Curentul Internațional" – Detroit – pentru USA şi Canada;
- Colaborează la revista "*Mesagerul Sfântului Anton*", editată la Padova, revistă de spiritualitate franciscană, editată în 32 de limbi şi prezentă pe tot globul.
- Colaborează la revista "*Lumină Lină*", Revistă de spiritualitate şi cultură românească editată la New York, sub redacția Pr. Dr. Theodor Damian;
- Colaborează la revista "*Vestea Bună*", revistă de cultură şi spiritualitate din Răducăneni, Iaşi, la "*Dunărea de Jos*" Galați; "*Sinteze literare*", Ploieşti; "*Jurnal Universitar*"; "*Danubius*" a Universității cu acelaşi nume din Galați, "*Realitatea*" – Galați; "Ş*ansa ta*" – revistă a Universității Danubius Galați, Revista On-line "*O carte pe zi*", Publicație ARP; Revista online "*Monitor cultural*"; editată de Asociația Română pentru Patrimoniu; Revista online "*Ecoul*" publicație ARP; Revista de informație culturală online "*Analize şi fapte*" ARP; Revista online "*Cărticica românească de copii*" publicație ARP; "*Universul cărților*" – publicație online, editată de ARP; Revista "*Sinergia*" Ploieşti, revista online "*Prosaeculum*" din Focşani şi "*AG pe RIME*!", Ploieşti, ş.a.

COLABORĂRI EXTERNE:
- A apărut frecvent în revistele:
- Revista "*AGERO*" Stuttgart, Germania;
- Revista "*LUMINĂ LINĂ*", - New-York;
- Revista "*Iosif Vulcan*", Australia;
- „*Roumanian-American writers in New-York*" – cu texte de critică şi exegetică literară;
- "*Caietele de Sud-Est*" a Cercului se Romănistică "Saint Raphael".
- Revista "*Iosif Vulcan*" – din Australia, al cărei director este scriitorul Ioan Miclău.
- Revista: "*Spirit of Romania*" – Sydney- Australia

- Revista "*Observatorul*" – Totornto-Canada.
- Revista: *Romanian-Vip*- Texas – Dallas – SUA;
- Revista *Starpress – româno-canado-americană:*
- Revista *"Zemra-Sqiptare"* – Albania;
- Revista "*Nou Horizont*" – Valencia – Spania.
- Revista "*Curentul Internațional*" – Detroit.
- Apare pe numeroase bloguri ale diferiților autori români şi străini, cu articole, poezii, proză, critică literară.
- Membră a Societății Scriitorilor "Costache Negri" din luna octombrie 1996, al cărei preşedinte este poetul Sterian Vicol.
- Membră a Asociației Scriitorilor din Maramureş din anul 2009;
- Membră a LIGII SCRIITORILOR DE EXPRESIE ROMÂNĂ DE PRETUTINDENI, filiala Iaşi. Preşedinte: Constantin Toni Dârțu.
- Prezentă în paginile revistelor on-line ale Asociației Române pentru Patrimoniu: *Monitor cultural, Ecoul, Analize şi fapte, Neamul Românesc, Analize şi fapte, Noua Arhivă românească, O carte pe zi, Epoca, Luceafărul românesc, Viața Literară, Cărticica românească de copii, Universul cărților, Tânărul scriitor*, *Dor de dor*, din localitatea Dor Mărunt, *ProSaeculum*-Focşani, *Oglinda Literară* Focşani, *Contraatac*-Adjud, *Viața de pretutindeni,* Arad, cu diferite articole, exegeze, evocări şi poezii, panseuri ş.a.
- Prezentă în paginile revistelor de spiritualitate: "*Slova creştină*", "*Glas comun*"; "*Gânduri pentru suflet. Catolica Galați*", *Mesagerul Sfântului Anton de Padova, Lumina creştinului, Iaşi. « Observatorul » -* Toronto-Canada.
- Prezentă în Biblioteca On-line cu volumul "*O gură de copilărie sau Vârstele CezAriondei*"; cu volumul de exegeze şi portrete spirituale "*Monumentul cărții*", Editura Arionda, Galați, 2007, cu volumul "*Busuioc de cuvinte*", exegeze şi portrete spirituale, Editura Arionda, Galați, 2007 şi volumul de versuri "*Vârstele spiritului*" apărut la Editura Arionda, 2008. "*Când sfinții se întorc acasă*" – florilegiu antonian,

apărut la Editura Arionda, Galați, 2004; "*Povestea fiului pribeag*" – scenete biblice versificate; Editura Arionda, Galați, 2006; "*Ultima logodnă – 333 de sonete de iubire*", Editura Arionda, Galați, 2008; "*99 de anotimpuri fără Nichita"*, volum comemorativ, Editura Sinteze, Galați, 2008, "*Îndreptar de terapie divină, breviar sufletesc,* Editura Sinteze Galați, 2009.
- De asemenea este prezentă cu două referințe critice şi cu un grupaj consistent de poeme, în *Antologia de poezie românească NOUL ORFEU* – a Asociației Române pentru Patrimoniu şi în *Antologia ROMANUL MINIMALIST,* cu o intervenție în proză şi romanul minimalist: *"Vorbeşte-mi despre mine – sau Înger în oglindă"* ca şi în *O antologie a literaturii gălățene contemporane, volumul I, poezie.*
- Prezentă cu un grupaj reprezentativ în Antologia sonetului românesc, vol.III, Editura Muzeului Literaturii Române, Bucureşti, 2009, sub îngrijirea poetului Radu Cârneci.

REFERINȚE CRITICE :
- Cezar Ivănescu, "*Numele Poetului*", Bucureşti, Luceafărul, nr. 1201 din 11 mai 1985, pag. 5;
- Laurențiu Ulici, "*Vitrina*". În "România Literară", Bucureşti, nr. 47, din 19 noiembrie 1987, pag. 1;
- Val Condurache, "*Prima Verba*", Iaşi, "Convorbiri literare", nr. 1125, nr. 9 din septembrie 1988, p. 15;
- Alexandru Horia, "*Căutarea tonului*". În: "Luceafărul", Bucureşti, nr. 1357 din 14 mai, pag. 2;
- Colceriu Nicolae, "*Cronică literară*", În : "Viața Nouă" nr. 12693 din 6 septembrie 1987, pag. 2;
- Viorel Dinescu, "*Rocade*", În: "Acțiunea", nr. 131, din 31 iulie 1992, p.2;
- Constantin Dimofte: "*Cezarina Adamescu şi fascinația absolutului*", Revista "Şcoala gălățeană", nr. 54, din februarie 1997;

- Victor Sterom : "*Cărți şi semnificații*" "Ca o pasăre Ibis sau Nichita Azi". În: "Tomis" nr. 3 martie 2003;
- Revista On-line "*O carte pe zi*" recenzia: "Monologul doimii", de Emilian Marcu în data de 21 martie 2008;
- "Cezarina Adamescu – "*Substanța trăirilor autentice – o concentrare semantică*" În: "Agora literară", Publicație editată de Liga Scriitorilor din România, Anul I, nr. 1, aprilie 2008, pag. 12;
- Victor Sterom – Cronică la volumul " *Singurătăți împreună*"
- În : Revista VIAȚA DE PRETUTINDENI, Anul III, nr. 8-12 (31-35) Decembrie 2007, p. 141;
- A.G. Secară: "*Pagini pentru marțienii cuminți*" – cronică la cartea "Autograf pe lumină", Revista: "Dunărea de Jos" Galați, august 2005, pag. 18;
- A apărut în manualul de LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ, auxiliar didactic pentru clasele a V-VI-a, autori : Laila Chitic, Gabriela Ciubotaru şi Maria Brăilescu, Editura Europolus, Galați, 2004, cu povestea didactică "De-a cuvintele".
- A apărut în culegerea "*Antologie pentru copii*" editată de Revista de Pedagogie, 1995, cu 11 poezii pentru copii;
- Prezentă în paginile "*Almanahului Dunărea de Jos*" cu o exegeză despre scriitorul Alexandru Miran, Galați, 2007;
- Prezentă cu 10 poeme în "*Antologia de literatură Dunărea de Jos*", vol. I, Poezie, Editura Dunărea de Jos, Galați, 2008.
- Prezentă în antologia de poezie şi proză *DOR DE DOR,* cu zece pagini de sonete, editată sub îngrijirea scriitorului Marin Toma din localitatea Dor Mărunt.
- Prezentă în paginile cotidianului "*Viața Liberă*" cu diferite articole, eseuri, poeme, exegeze, poezii, panseuri etc.